วัตถุความทรงจำต่อสัมพันธ์ความอบอุ่น

Memories object per relationships warmth

นางสาวภัทรรัฏฐ์ สุวัจนานันท์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560– 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชัย ดอนประศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

..... กรรมการ
(อาจารย์กฤช งามสม)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ดีรุจิเจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	**วัตถุความทรงจำต่อความสัมพันธ์ความอบอุ่น**
	memories object per relationships warmth
ชื่อ	**นางสาวภัทรรัฏฐ์ สุวัจนานันท์**
รหัสนักศึกษา	**56020546**
สาขาวิชา	**ประติมากรรม**
คณะ	**สถาปัตยกรรมศาสตร์**
ปีการศึกษา	**2560 - 2561**
อาจารย์ที่ปรึกษา	**ผศ.ชัชวาล อ่ำสมคิด**

บทคัดย่อ

การอยู่ร่วมกันในครอบครัวแต่ละบุคคลนั้น ล้วนมีความแตกต่างกันในการดำรงชีวิตที่มีการเลี้ยงดู การเอาใจใส่ หรือวิธีการขัดเกลาให้สมาชิกในครอบครัวได้รู้จักให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิตตามความเหมาะสม ส่วนหนึ่งคือการพูดคุย และรับฟัง สิ่งเหล่านี้จะได้สัมผัสจากการใช้เวลาร่วมกัน ในการทำกิจกรรมต่างๆ เล็งให้เห็นถึงคุณค่าทางปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวที่สามารถถ่ายทอดให้เห็นและรู้สึกได้

เหตุการณ์ที่จะนำมาถ่ายทอดได้ ล้วนถูกครอบคลุมโดยประสบการณ์ที่มีปฏิสัมพันธ์ในความทรงจำ ส่งผลต่อความรู้สึกผ่านวัตถุเป็นตัวกลางสามารถแสดงให้เห็นถึงความเป็นอยู่การใช้เวลาร่วมกัน ให้รู้สึกถึงความอบอุ่น ความใส่ใจในรูปแบบของใช้ในครัว ที่เกิดจากความประทับใจในเบื้องลึกของห้วงความทรงจำจึงมีแรงบันดาลใจที่อยากสร้างผลงานด้วยวัตถุที่เป็นบทบาทสำคัญต่อความรู้สึกในความทรงจำ

ผลงานศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ต้องการถ่ายทอดให้เห็นถึงมุมมองที่มีต่อวัตถุในครัวเรือนซึ่งเป็นความทรงจำที่เกิดขึ้นในอดีตวัตถุเหล่านี้จึงเป็นภาพสะท้อนที่ทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ มิตรภาพและการอยู่ร่วมกันในครอบครัว เหตุการณ์เหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่ตอกย้ำและเป็นแรงกระตุ้นความรู้สึกที่ทำให้เกิดทัศนคติของการระลึกถึงความทรงจำที่มีความสุขซึ่งอยู่ภายในจิตใจสามารถหวนมาอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ภัทรรัฏฐ์ สุวัจนานันท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อ		**ก**
กิตติกรรมประกาศ		**ข**
สารบัญ		**ค**
สารบัญภาพประกอบ		**ง**
บทที่ 1 บทนำ		**1**
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญ	2
1.2	จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.3	สมมุติฐานของการศึกษา	3
1.4	สมมุติฐานเชิงความคิด	4
1.5	สมมุติฐานเชิงรูปแบบ	5
1.6	ขอบเขตการศึกษา	7
1.7	กรณีศึกษา	7
1.8	วิธีเก็บข้อมูล	8
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์		**10**
2.1	ทฤษฎีอ้างอิง	10
2.2	ข้อมูลสร้างสรรค์	16
2.3	อิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะ	20
2.4	อิทธิพลทางวัสดุ	32
2.5	อิทธิพลทางศิลปกรรม	32
2.6	แนวความคิดสร้างสรรค์	34
บทที่ 3 การสร้างสรรค์		35
3.1	รูปแบบเหมือนจริง	35
3.2	รูปแบบสร้างสรรค์	35
3.3	รูปแบบเหนือจริง	35
3.4	การสร้างสรรค์แบบนามธรรม	36
3.5	หลักการสร้างสรรค์งานประติมากรรม	39
3.6	ขั้นตอนการสร้างสรรค์แบบจำลองและคัดเลือกแบบจำลอง	47
3.7	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	**52**
1.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	52
1.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	68
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์	**77**
บรรณานุกรม	**79**
รูปภาพผลงาน	**80**
ประวัติผู้เขียน	**84**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1.	ภาพถ่ายจากการสำรวจ	14
2.2.	ภาพถ่ายจากการสำรวจ	14
2.3.	ภาพถ่ายจากการสำรวจ	15
2.4.	ภาพถ่ายจากการสำรวจ	15
2.5.	ภาพถ่ายจากการสำรวจ	15
2.6.	ภาพประกอบข้อมูลสร้างสรรค์	16
2.7.	ศิลปินที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะ	18
2.8.	ผลงานที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์งานศิลปะ	19
2.9.	ศิลปินที่สร้างผลงาน	20
2.10.	ภาพขยายผลงาน	20
2.11.	ผลงานที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์งานศิลปะ	21
2.12.	ศิลปินผู้สร้างผลงาน	22
2.13.	ผลงานที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์งานศิลปะ	24
2.14.	ศิลปินผู้สร้างผลงาน	25
2.15.	ผลงานที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์งานศิลปะ	27
3.1	อุปกรณ์ในการสร้างแบบจำลอง3มิติ	34
3.2	อุปกรณ์ในการสร้างแบบจำลอง3มิติ	35
3.3	การสร้างแบบจำลอง3มิติ	35
3.4	การสร้างแบบจำลอง3มิติ	36
3.5	แบบจำลอง3มิติ (แบบที่ 1)	36
3.6	แบบจำลอง3มิติ (แบบที่ 2)	37
3.7	แบบจำลอง3มิติ (แบบที่ 1)	38
3.8	แบบจำลอง3มิติ (แบบที่ 1)	39
3.9	การดำเนินงานข่วงระยะแรกครั้งที่ 1	39
3.10	แบบจำลอง3มิติ (แบบที่ 3)	40
3.11	การเตรียมอุปกรณ์การทำโครงสร้างและปั้นดินญี่ปุ่น	41
3.12	การสร้างโครงสร้างของชิ้นงาน	42
3.13	การประกอบโครงสร้างเข้าด้วยกัน	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
3.14	การนำโครงสร้างมาขึ้นดินญี่ปุ่น	43
3.15	นำชิ้นงานไปตากให้ดินญี่ปุ่นแห้ง	44
3.16	ขัดเก็บผิวให้เรียบ	44
4.1	ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1	46
4.2	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (รูปทรง)	47
4.3	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (พื้นผิว)	48
4.4	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (สี)	49
4.5	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (พื้นที่ว่าง)	50
4.6	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	51
4.7	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (รูปทรง)	52
4.8	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (พื้นผิว)	53
4.9	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (สี)	54
4.10	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (พื้นที่ว่าง)	55
4.11	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	56
4.12	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3 (รูปทรง)	57
4.13	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3 (พื้นผิว)	58
4.14	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3 (สี)	59
4.15	วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3 (พื้นที่ว่าง)	60
4.16	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1 (เอกภาพ)	61
4.17	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1 (ดุลยภาพ)	62
4.18	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1 (จังหวะและทิศทาง)	63
4.19	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2 (เอกภาพ)	64
4.20	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2 (ดุลยภาพ)	65
4.21	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2 (จังหวะและทิศทาง)	66
4.22	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3 (เอกภาพ)	67
4.23	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3 (ดุลยภาพ)	68
4.24	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3 (จังหวะและทิศทาง)	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

ความทรงจำเป็นสิ่งสำคัญที่พิเศษอย่างหนึ่ง สามารถกระตุ้นให้เราเกิดแรงขับเคลื่อนให้มีพลัง การตอกย้ำต่อเหตุการณ์ในอดีตจะประมวลผลส่งมายังปัจจุบัน ในคุณค่าของผลลัพธ์มักประกอบด้วยสถานที่หรือวัตถุที่เป็นตัวเชื่อมโยงของเรื่องราวที่เคยสัมผัส ถึงสถานที่ , วัตถุ จะมีความเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แต่สิ่งที่เวลาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ก็คือ “ความทรงจำ” ยังสามารถทำให้นึกถึงได้ทุกขณะเป็นสิ่งที่คอยย้ำเตือนทำให้ระลึกนึกถึง ในห้วงความทรงจำนั้นไม่ใช่แค่เหตุการณ์ แต่เป็นอารมณ์ ปฏิกิริยาที่ได้รับในเหตุการณ์นั้นๆสามารถทำให้เกิดทัศนคติที่มีเป็นพลังอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงอยู่ในปัจจุบัน

การที่ข้าพเจ้าได้ย้อนระลึกนึกถึงความทรงจำในห้วงเวลาหนึ่งนั้น กับวันเวลาที่โลกยังคอยหมุนเดินต่อไป หลายๆคนมีจุดมุ่งหมายที่จะก้าวไปข้างหน้าก้าวไปหาความทรงจำใหม่ๆ ในขณะที่ข้าพเจ้ายังคงนึกถึงความทรงจำที่ได้เคยสัมผัส ความทรงจำที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ ความสนุกสนาน รวมไปถึงความอบอุ่นที่ข้าพเจ้าได้รับจากความทรงจำเหล่านั้น จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เพราะชีวิตของคนเราไม่ได้มีแค่ความรู้สึกดี ความรักอันอบอุ่น หรือความสุขสบายเพียงเท่านั้น แต่คนเรายังต้องรับมือกับความทุกข์ แต่ถึงจะทุกข์หรือจะสุข เราก็ต้องเดินหน้าต่อ แต่ทุกๆครั้งที่ข้าพเจ้าทุกข์ใจ โดดเดี่ยว สิ้นหวัง ก็จะย้อนคิดถึงความทรงจำเรื่องราวสมัยตอนที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นครอบครัวใหญ่ ในทุกๆวันพ่อกับแม่ของข้าพเจ้าจะออกไปทำงานตั้งแต่เช้าพอตกช่วงกลางวันข้าพเจ้าจะไปอยู่กับปู่ย่าพ่อกับแม่จะกลับเข้าถึงบ้านอีกที่ก็ค่ำ จะได้เจอพ่อกับแม่เต็มวันก็ช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์หรือวันสำคัญ พ่อของข้าพเจ้านั้นชอบปลูกต้อนไม้ดอกไม้และพวกผักสวนครัว จึงทำให้ในวันหยุดมีกิจกรรมร่วมกัน โดยจะนำพืชผักที่พ่อได้ปลูกนำผลของมันมาเลือกเมนูทำกันในวันหยุด เมนูส่วนใหญ่จะเป็นพวกขนมไทยขนมหวานจำพวกขนมกล้วย สอดใส่ แกงบวช และที่ทำกันประจำเลยก็จะเป็นแกงบวชฟักทองหรือฟักทองสังขยาในตอนนั้นขณะที่ได้ทำขนมร่วมกันพ่อกับแม่ ปู่กับย่าก็จะมีเรื่องเล่าประสบการณ์หรือเหตุการณ์มาเป็นอุทาหรณ์สอนใจเสมอ ในตอนนั้นข้าพเจ้ายังเด็กเลยทำให้ไม่คิดอะไรมากได้แต่สนุกมีความสุขที่ได้ทำขนมและใช้เวลาร่วมกัน พอข้าพเจ้าได้เติบโตขึ้นเริ่มมีประสบการณ์พบเจอเรื่องที่ทำให้ทุกข์ใจบ้าง ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจว่าเหตุการณ์ในความทรงจำนั้น สิ่งที่ได้รับนั้นไม่ใช่แค่ความอร่อยของขนม ความสนุก ความสุข หรือความอบอุ่นที่ข้าพเจ้าได้รับแต่เป็นคำสอนดีๆที่เป็นเครื่องหมายเตือนใจเราได้ทุกๆครั้งที่ทุกข์ใจ หรือยามที่ข้าพเจ้าต้องใช้ชีวิตที่อยู่ไกลบ้านต้องทำกับข้าวด้วยตัวเอง ข้าพเจ้าเห็นวัตถุเครื่องครัวพวกนั้นมันทำให้ข้าพเจ้าอดนึกถึงความทรงจำเหล่านั้นไม่ได้ ทำให้ข้าพเจ้าต้องการที่อยากจะถ่ายทอดความรู้สึกของห้วงเวลาที่ได้สัมผัสถึงความอบอุ่นผ่านวัตถุของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ในครัวให้เป็นตัวเชื่อมเรื่องราวประสบการณ์ที่มีค่าสร้างความประทับใจให้แก่ตัวข้าพเจ้า เกิดเป็นแรงบันดาลใจที่อยากจะตอบสนองความต้องการของตัวข้าพเจ้าที่มีต่อบรรยากาศความทรงในส่วนลึกซึ่งบางคนอาจเรียกความทรงจำที่เป็นอดีตเหล่านี้ว่า "ประสบการณ์ชีวิต" แต่ประสบการณ์ของแต่ละคนมิใช่เป็นเพียงประสบการณ์ส่วนตัวเท่านั้น หากเป็นประสบการณ์ของชีวิตตนเองที่ผสมผสานเข้ากับชีวิตครอบครัว ก็จะเกิดการให้ความสำคัญในความสัมพันธ์ให้ผูกพันยิ่งขึ้น ประสบการณ์ชีวิตยังประกอบด้วยพลังที่สำคัญของความเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะส่วนที่ตนเองมีบทบาทอยู่ร่วม ซึ่งได้เชื่อมชีวิตส่วนตัวและชีวิตครอบครัวให้มีความหมายอยู่ในรูปแบบ ความทรงจำนี้จะบอกว่าเราเป็นใครมาจากไหนจากประสบการณ์ของปัจเจกทั้งกรณีความสัมพันธ์กับคนรอบข้างของการทำกิจกรรม หรืออยู่ในเหตุการณ์ร่วมกัน จนเกิดเป็นความทรงจำร่วม ถูกหลอมรวมภาพลักษณ์และอุดมคติจนเกิดเป็นความสัมพันธ์ทางรูปแบบใน "พื้นที่ความทรงจำ" (Memory space) จึงมาจากปัจเจกชนกับตัวส่วนบุคล ความทรงจำร่วมก่อให้เกิดเอกภาพ "มีเรื่องเล่า" ซึ่งหล่อหลอมให้เกิดอัตลักษณ์ และอัตลักษณ์เหล่านี้ก็จะถูกนำไปใช้เพื่อสร้างความเป็นพื้นที่บรรจุร่องรอยหรือการก่อรูปของการสำนึกไม่ว่าจะเป็นความทรงจำร่วม หรือความทรงจำที่เป็นเรื่องเฉพาะส่วนบุคคล ล้วนมีประโยชน์ต่อการอธิบายอดีต ประสบการณ์ แม้ความทรงจำจะเป็นเรื่องของอดีตอันไกลโพ้น มีความเลือนรางบ้าง แต่ก็ยังมีอำนาจบางอย่างที่สามารถมีอิทธิพลต่อบางเรื่อง บางเหตุการณ์ในปัจจุบันได้เช่นกัน

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

สถาบันครอบครัวนั้นมีความสำคัญต่อสังคม เพราะเป็นที่แรกที่จะทำให้มนุษย์ได้เรียนรู้การดำรงชีวิต มีองค์ประกอบหลายอย่างแต่สิ่งแรกที่ควรมีนั้นคือ "เวลา" และให้เวลาเป็นสิ่งสำคัญในการปลูกฝัง ขัดเกลาจิตใจที่ถูกสอดแทรกลงไปในการใช้เวลาร่วมกันในครอบครัว การทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวโดยการทำอาหารด้วยกันในครัวนั้น เราสามารถจะรับรู้ หรือสัมผัสได้ดี เพราะการทำอาหารหรือขนมนั้น ต้องใช้ความพิถีพิถัน ความใส่ใจ ค่อยเป็นค่อยไป ตามเวลาที่เหมาะที่ควร ความอบอุ่นที่ได้รับจากการพูดคุย และรับฟังเป็นการปลูกฝังที่ทำให้เราซึมซับได้เป็นอย่างดี จึงทำให้วัตถุในครัวเรือนมีอิทธิพลต่อการถ่ายทอดถึงความทรงจำ

1.2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

การนำเรื่องราวความทรงจำในครอบครัวมาถ่ายทอดลงชิ้นงานประติมากรรม ได้มีความใส่ใจในลายละเอียดเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งบทบาท หน้าที่ลักษณะความเป็นครอบครัว การสังเกตวัตถุข้าวของเครื่องใช้ ที่ใช้อยู่เป็นประจำและที่หมดสภาพจากการใช้งานสามารถเกิดจากความเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาได้ถูกจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาตีความหมายให้เกิดเป็นลักษณะของรูปทรงที่มีรูปแบบในละเอียดต่างๆของวัตถุและบริบทรอบๆเกิดเป็นคุณค่าที่จะสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่มีต่อความทรงจำในครอบครัวมีผลต่อการถ่ายทอดได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.1 เพื่อต้องการถ่ายทอดวัตถุที่ส่งผลต่อความทรงจำในอดีตเรา ให้เห็นคุณค่าการใช้เวลาร่วมกันในครัวเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ถึงชีวิต เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ การแบ่งปัน และอารมณ์ที่รู้สึกอบอุ่น

1.2.2 เพื่อต้องการแสดงมุมมองในเรื่องของเวลาที่มีคุณค่าของครอบครัวคือเวลาที่สมาชิกในครอบครัวได้อยู่ร่วมกันเพราะกิจกรรมที่ทำร่วมกันนั้นถึงจะใช้เวลาเพียงไม่กี่นาทีหรือเป็นชั่วโมง แต่หากใช้เวลาอย่างมีคุณภาพ ไม่ว่าเวลาจะมากหรือน้อยก็จะมีคุณค่าและความหมาย

1.2.3 เพื่อต้องการสร้างความทรงจำผ่านทางวัตถุที่ถูกครอบคลุมบริบทของพื้นที่ของเวลาความทรงจำในอดีต

1.2.4 เพื่อทดแทนอัตตาลักษณ์ทางครอบครัวในลักษณะของมุมมองที่เคยสัมผัส ถูกซึมซับทางความรู้สึกแล้วถ่ายทอดทางวัตถุ ถือเป็นการสร้างผลงานที่เต็มไปด้วยความหมายที่ถูกทดแทนการ

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

1.3.1 การเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันลึกที่จะสามารถนำของใช้ในครัว ลักษณะในบรรยากาศความทรงจำในอดีตมาแปลให้มีผลต่อการสร้างและพัฒนามากยิ่งขึ้น

1.3.2 ศึกษาการจัดวางจากสถานที่จริงจากมุมมองที่ได้รับความสนใจให้ชิ้นงานได้มีรูปแบบของการจัดวางที่ครอบคลุมด้วยบรรยากาศในความทรงจำ เพื่อให้งานส่งผลต่อความรู้สึกยิ่งขึ้น

1.3.3 ศึกษาความหมายและวิธีการสร้างเทคนิคบนพื้นผิวของวัตถุจากการสังเกตของความเปลี่ยนแปลงของวัตถุ

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

1.3.1 การเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันลึกที่จะสามารถนำของใช้ในครัว ลักษณะในบรรยากาศความทรงจำในอดีตมาแปลให้มีผลต่อการสร้างและพัฒนามากยิ่งขึ้น

1.3.2 ศึกษาการจัดวางจากสถานที่จริงจากมุมมองที่ได้รับความสนใจให้ชิ้นงานได้มีรูปแบบของการจัดวางที่ครอบคลุมด้วยบรรยากาศในความทรงจำ เพื่อให้งานส่งผลต่อความรู้สึกยิ่งขึ้น

1.3.3 ศึกษาความหมายและวิธีการสร้างเทคนิคบนพื้นผิวของวัตถุจากการสังเกตของความเปลี่ยนแปลงของวัตถุ

1.4 สมมุติฐานเชิงความคิด

จากประสบการณ์ในเหตุการณ์ของบรรยากาศที่ได้รับนั้น การทำกิจกรรมในครอบครัว ได้ใช้เวลาในวันหยุดมาทำขนมร่วมกัน มีความคิดที่ว่าไม่ใช่แค่เรื่องของความอร่อยเพียงอย่างเดียว เพราะในความอร่อยนั้น ต้องผ่านกระบวนการทำที่ต้องใช้ความใส่ใจในขนม การสนทนากันต่างๆ นาๆ เพื่อให้ได้รสชาติที่ประทับใจจึงอยากแสดงออกถึงมุมมองการสอดแทรกวิถีชีวิต กิริยาบทบาทต่างๆ ร่องรอยของความสุขที่พบในวัตถุที่เสื่อมสภาพจากการที่เคยถูกใช้งาน นั้นเป็นสิ่งที่จุดประกายมุมมองให้เล็งเห็นบริบทความเป็นครอบครัวที่ส่งผลต่อทัศนคติได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำกิจกรรมร่วมกันของครอบครัวโดยกิจกรรมจะอยู่ในครัวเป็นเพราะมีความถนัดไปในเรื่องการทำทำอาหารหรือขนมไทยเป็นหลัก จึงแสดงให้เห็นถึงมุมมองที่ค้นพบจากการดำรงอยู่ในเหตุการณ์ส่งผลต่อทัศนคติ และนัยยะสรอดแทรก

-ความสำคัญของขั้นตอนการทำขนมประกอบด้วยอุณหภูมิความร้อนที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก ขนมจะสุกไม่ได้ถ้าไม่ได้รับความร้อนความร้อนสามารถถ่ายเทระหว่างวัตถุได้สามวิธีคือ การแผ่รังสี การนำความร้อน และการพาความร้อน นอกจากนี้มีกระบวนการถ่ายเทความร้อนอีกแบบหนึ่งคือ ความร้อนแฝง ซึ่งเกิดขึ้นในกระบวนการเปลี่ยนแปลงสถานะ เช่น จากของแข็งเป็นของเหลว หรือจากของเหลวเป็นก๊าซ เป็นต้น มนุษย์เรียนรู้คุณค่าของความร้อนในแง่ของการให้ความอบอุ่น ความสบาย แก่ตัวเองมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ ก่อนที่จะเรียนรู้คุณค่าของความร้อนในการเปลี่ยนผลิตผลธรรมชาติบางอย่างให้เป็นอาหารที่น่ารับประทานและปลอดภัย จากประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ทำให้มนุษย์เรารู้ว่า การหุงต้มอาหารจะช่วยทำให้เก็บอาหารชนิดนั้นๆ ไว้กินได้เป็นเวลานาน ซึ่งเป็นหลักอันหนึ่งของการถนอมอาหาร เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าความร้อนมีทั้งคุณและโทษต่อชีวิตประจำวันของเรา ถ้าจะมองถึงผลของความร้อนต่ออาหาร เราก็พบว่าความร้อนมีทั้งคุณและโทษ คุณประโยชน์ของความร้อนต่ออาหาร ความร้อนสำคัญมากต่อกระบวนการปรุงอาหารและการเก็บรักษาอาหาร ท่านแม่บ้านทั้งหลายย่อมทราบดีแล้วว่ากระบวนการปรุงอาหารส่วนใหญ่เรามักจะใช้ความร้อน เนื่องจากมีอาหารมากมายหลายชนิดซึ่งไม่สามารถจะนำมารับประทานได้ทันที ถ้าไม่นำมาหุงต้มเสียก่อน โดยเฉพาะพวกธัญพืชเช่น ข้าว เราไม่กินทั้งดิบๆ แต่จะนำมาหุงต้มให้สุกก่อน พวกแป้งที่ได้จากข้าวชนิดต่างๆ ก็เช่นกัน ไม่มีใครกินแป้งในลักษณะที่เป็นแป้งผง และมีอาหารอีกมากมายหลายชนิดเช่นกันซึ่งอาจรับประทานได้ขณะยังดิบอยู่ แต่คนส่วนใหญ่ก็จะนำมาหุงต้มให้สุกก่อนจึงจะรับประทาน ความร้อนมีประโยชน์หลายอย่างเกี่ยวกับคุณค่าของอาหาร

เป็นวิธีที่นิยมมากวิธีหนึ่งเป็นวิธีถนอมรักษาอาหาร โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อยับยั้งการเน่าเสียของอาหาร และการสร้างสารพิษจากจุลินทรีในอาหาร ยับยั้งการทำงานของเอนไซน์ที่อยู่ในอาหารรวมทั้ง พยาธิและแมลงต่างๆ ประโยชน์ที่สำคัญของการใช้ความร้อนในกระบวนการแปรรูป การเปลี่ยนสี กลิ่น รส และเนื้อสัมผัสซึ่งผลดีคือ จะยังคงรักษากลิ่น รส และคุณค่าทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์นั้นไว้ได้

และการใช้ความร้อนกับการทำอาหารไม่ได้ช่วยแค่การทำให้อาหารสุขเพียงเท่านั้นแต่ยังเป็นการทำให้เครื่องปรุงวัตถุดิบหลอมละลายเข้าด้วยกัน ยิ่งถ้าเป็นขนมที่มีการนึ่ง การเชื่อม การกวน ความร้อนก็จะช่วยให้ขนมกลมกล่อมละมุนยิ่งขึ้น

ในอุณหภูมิความร้อนนั้นเล็งให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของ รูปร่าง รูปทรง ความเป็นบรรยากาศ และความหมายนัยยะที่แฝงไปในเรื่องเวลา กาลเวลา ความเลือนรางได้ ซึ่งได้ลักษณะจากการเปลี่ยนแปลงจากวัตถุที่โดนความร้อนจะมีการคลี่คลายฟอร์ม ความยืดหยุ่น เกิดเป็นลักษณะรูปแบบของการละลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-การละลาย (Solubility) เกิดจากการละลายของสารชนิดหนึ่งอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงประเภทดูดความร้อนหรือคายความร้อน ขึ้นอยู่กับผลต่างของพลังงานที่ใช้แยกอนุภาคของของแข็งกับพลังงานที่คายออกมา เพื่อให้อนุภาคของของแข็งยึดเหนี่ยวกับน้ำ

-ความเป็นร่องลอยที่หลงเหลือ

ทุกสิ่งบนโลกนี้ล้วนแล้วแต่อยู่ในเงื่อนไขของเวลา ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ที่เจริญเติบโตขึ้น สิ่งของที่ถูกใช้จนเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา หรือแม้กระทั่งสิ่งมีชีวิตที่ต้องเจริญเติบโตไปพร้อมกับขบวนการความคิดที่ถูขัดเกลาจากประสบการณ์ ล้วนแล้วแต่จะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาด้วยกันทั้งนั้น บางครั้งการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นอาจจะใช้เวลานานนับปี หรือบางการเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้นเพียงแค่ไม่กี่วันเท่านั้น

1.5 สมมุติฐานเชิงรูปแบบ

จากการมุมมองทางทัศนคติที่ได้สัมผัสต่อประสบการณ์ ความร้อนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการประกอบอาหาร มีปฏิกิริยาส่งผลต่อการแปรรูปวัตถุดิบออกมาในลักษณะรูป รส กลิ่น และเนื้อสัมผัสผ่านวัตถุที่ทนต่อความร้อน ซึ่งความร้อนที่นำมาแปรรูปอาหารมีนัยยะที่แสดงให้เห็นถึงพลังที่ให้คุณค่าแก่ความรู้สึก เช่น ความอบอุ่น ความมานะอดทนพยายาม ความเปลี่ยนแปลง พลังในความรู้สึกเหล่านี้ถูกนำมาออกแบบการสื่อสารทางรูปทรง

การออกแบบสื่อ (key visual) ผลงานช่วงระยะแรก

-ได้มีการนำรูปลักษณะของหม้อขนมหรือของใช้ที่ทนต่อความร้อนถูกแทนค่าให้กลายเป็นของที่ไม่ทนต่อความร้อน เช่น หม้อที่กำลังจะละลายหรือทัพพีที่อ่อนเอนไปตามความร้อน

รูปแบบลักษณะ (Style overview) ผลงานช่วงระยะแรก

-โดยตัววัตถุเครื่องครัวจะถูกจัดวางในลักษณะเรียนแบบความเป็นจริง อย่างการถูกจัดวางแท่นสี่เหลี่ยมจัดวางไปตามสภาพของการใช้งาน หรือการจัดวางโดยนำมาแขวนเครื่องครัวอยู่ในลักษณะการใช้งานเช่น การเทน้ำกะทิลดลงที่พื้นเป็นการเล่นกับบริบทโดยรอบๆของพื้นที่

การออกแบบสื่อ (key visual) ผลงานชิ้นที่ 1

-การตัดทอนบางอย่างออกเพื่อทดแทนบางอย่างแทนที่เพื่อแสดงมุมมองของนัยยะที่ต้องการได้เต็มรูปแบบโดยการนำฝักทองมาอยู่ในลักษณะหม้อที่กำลังจะเดือด มีฟองอากาศกำลังท้วมล้น หม้อฟักทองถูกวางน้ำหนักอยู่บนเตา พื้นผิวของเตาไฟนั้นมีอัตลักษณ์ทีหย่อนยานแสดงถึงความโรยราชราภาพตามกาลเวลาที่ควรจะเป็น

รูปแบบลักษณะ (Style overview) ผลงานชิ้นที่ 1

-มีการจัดวางที่ใช้หลักการโดยอิงจากสภาพหน้าที่การใช้งานจากความเป็นจริง

การออกแบบสื่อ (key visual) ผลงานชิ้นที่ 2

-การขยายรูปทรงของฟักทองที่มีลักษณะเล็กให้มีลักษณะใหญ่ มีหน้าต่างถูกเปิดออกทั้งสามด้านในตัวฟักทองมีฟองที่แสดงให้เห็นถึงความเดือดล้นออกนอกหน้าต่างพร้อมกับกระบวยตักอาหารที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยื่นออกมาทั้งสามด้านของหน้าต่าง ซึ่งมีลักษณะการวางที่แตกต่างกันตามลักษณะของการใช้งานที่สะท้อนถึงบทบาท ช่วงบนของฟักทองมีลักษณะถึงความเดือดที่มีควันระอุเป็นรูปทรงฟอร์มอิสระ ส่วนช่วงล่างของฟักทองลูกใหญ่นั้นมีการใช้รูปแบบของขาตู้กับข้าวที่มีถ้วยใส่น้ำลองที่ขาตู้กับข้าวถูกบิดเบือนจากความเป็นจริงโดยทำให้มีลักษณะโค้งรับกับฟักทองลูกใหญ่

รูปแบบลักษณะ(Style overview) ผลงานชิ้นที่ 2

-มีการจัดองค์ประกอบให้มีความสรอดคล้อง โดยใช้กระบวยเป็นตัวเชื่อมองค์ประกอบให้มีการรับการส่งต่อในมุมมองภาพรวม

การออกแบบสื่อ (key visual) ผลงานชิ้นที่ 3

-การปล่อยให้เห็นถึงความดั้งเดิมของวัตถุที่มีร่องรอยการถูกใช้งานและเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา ข้าวของเครื่องใช้ถูกแช่อยู่ในกะละมังล้างจานทั้งสองใบ กะละมังใบแรกมีบันไดไม้ยื่นออกมาจากกะละมัง บนบันไดแต่ละคั้นมีมีของว่างอยู่แตกต่างกัน บันไดชั้นบนสุดเป็นฟักทองที่ถูกหั่นแบ่งซีกออกไปแล้วมีชามลองอยู่ที่ขั้นบันไดถัดลงมาทางขวา ส่วนชั้นที่ถัดลงมาทางซ้ายมีกาต้มน้ำเปิดฝาถูกวางอยู่บนจานลอง ส่วนขั้นบันไดล่างสุดมีทัพพีวางอยู่ในถ้วย ข้างหน้าบันไดทางซ้ายมีกะละมังอีกลูกในกะละมังเต็มไปด้วยข้าวของเครื่องใช้ในครัว บริเวณรอบๆมีเก้าอี้ที่ไว้นั่งสำหรับล้างจาน รองเท้าแตะและน้ำที่ไหลลงพื้น ข้างหลังใต้บันไดมีก้อนถ่านที่อยู่ในกะละมังและหล่นกระจายอยู่ที่พื้น

รูปแบบลักษณะ(Style overview) ผลงานชิ้นที่ 3

- ถูกจัดวางองค์ประกอบในบริบทที่ถูกใช้งานในเหตุการณ์ถูกอิงจากประสบการณ์ความทรงจำที่ได้รับ โดยมีการแสดงพื้นผิวในตัววัตถุที่ถูกหุ้มด้วยดินญี่ปุ่น แล้วจึงนำมาขัดจึงทำให้เห็นพื้นผิวความดั้งเดิมในตัววัตถุ

1.6 ขอบเขตการศึกษา

- ศึกษาสภาพความเป็นอยู่ในรูปแบบของความดั้งเดิมเช่น สำรวจบ้านหลังเก่า ลักษณะห้องครัว บรรยากาศเดิม
- ศึกษาร่องรอยที่หลงเหลือ การถูกใช้งาน ความเปลี่ยนแปลง
- ศึกษาความเป็นไปของสถานที่ที่ให้ผลต่อการจัดว่าง

1.7 กรณีศึกษา (Case Study)

- ที่มาของความทรงจำ (The source of memories.)
- การนำนัยยะจากสิ่งที่ได้จากความเป็นจริง จากประสบการณ์จริงมาจัดการทางรูปแบบหรือรูปลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การศึกษาความหมายผ่านเหตุการณ์ (Study the meaning through the event.) และวัตถุสิ่งของ สัญลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่มองเห็นได้และเป็นตัวแทนของการกระทำต่างๆ มีการถ่ายทอดเป็นรูปทรงสัญลักษณ์เพื่อสะท้อนลักษณะพื้นฐานความเป็นตัวตน

1.8 วิธีเก็บข้อมูล

1.8.1 เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้สำรวจที่เกี่ยวข้องในความทรงจำ ความรู้สึก บรรยากาศที่เคยสัมผัส จำพวกของใช้ที่คุ้นเคยลักษณะและคุณสมบัติของการใช้ และสัมภาษณ์สมาชิกหรือพูดคุยเพื่อรายละเอียดเพิ่มเติม

1.8.2 ประมวลผลโดยขบวนการทางความคิดต่อมุมมองที่จะสื่อ

1.8.3 ประกอบ แบบจำลอง 3 มิติ ตามนัยยะที่เคยได้สัมผัสกับห้วงเวลานั้น

1.8.4 นำเสนอผลงาน แบบจำลอง 3 มิติ และแนวความคิดกับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำวิชา เพื่อที่จะได้มองเห็นจุดบกพร่องของงานแล้วนำมาแก้ไขก่อนทำผลงานจริง

1.8.5 วางแผน ไตร่ตรองขนาดของชิ้นงานและการจัดวางองค์ประกอบในพื้นที่

1.8.6 สร้างสรรค์สิ่งที่ทำตาม แบบจำลอง 3 มิติ และพัฒนาต่อยอดชิ้นถัดไป

คำนิยามศัพท์เฉพาะ (Definitions of Specific Terms)

1. พื้นที่ความทรงจำ (Memory space)

2. อุณหพลศาสตร์ (Thermodynamics) เป็นศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์กับพลังงาน (Energy) ตลอดจนครอบคลุมถึงเรื่องของพลังงานในรูปต่างๆโดยจะกล่าวถึงความร้อนและงาน รวมทั้งสมบัติต่างๆของสสารซึ่งเป็นตัวกลางในการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ

3. พลังงาน (energy) คือ ความสามารถที่เปลี่ยนจากรูปหนึ่งไปเป็นอีกรูปหนึ่งได้ โดยที่พลังงานนั้นจะคงที่เสมอซึ่งเป็นไปตามกฎอนุรักษ์พลังงาน (conservation energy principle)

4. ทัศนคติ (attitude) หมายถึง แนวความคิดเห็น มุมมอง ความรู้สึก ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะดี หรือไม่ดี อาจจะลบ หรือบวก ทั้งๆที่ความรู้สึก มุมมองความคิดเห็นนั้นอาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ทัศนคติเกิดจากการอบรมเลี้ยงดู สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ การศึกษา และประสบการณ์ที่ผ่านมา การมีทัศนคติที่ดีที่ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญในการดำเนินชีวิต ชีวิตที่มีความสุข สดชื่น สมหวัง ล้วนแล้วแต่เกิดมาจากการปลูกฝังทัศนคติที่ดี ทั้งสิ้น รวมถึงในการทำงาน ก็ต้องมี ทัศนคติในการทำงาน ทัศนคติที่ดี

5.สัญญะ (Sign) หมายถึง การสร้างความหมายโดยผ่านการตีความสิ่งที่เรียกว่า สัญญะ อาจอยู่ในรูปของคำ ภาพ ภาพลักษณ์ เสียง กลิ่น รส การกระทำ และวัตถุ อย่างไรก็ตาม สิ่งทั้งหลายเหล่านั้นไม่มีความหมาย และมันจะกลายสภาพมาเป็นสัญญะก็ต่อเมื่อเราสร้างความหมายให้กับมัน มันมีความหมายกับเรา เพราะมันส่งความหมายบางอย่างมาให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์

2.1 ทฤษฎีอ้างอิง(Theory)

จากเรื่องราวอดีตในความทรงจำที่ยังคงนึกถึง เริ่มจากการให้ความสนใจ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงกระตุ้นจากความรู้สึกที่ให้ความสำคัญต่อเหตุการณ์ ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นจะช่วยให้เราสามารถจำข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ดีและได้นาน เนื่องจากความสนใจจะทำให้เราใส่ใจต่อรายละเอียดต่างๆ สิ่งของที่เราสนใจได้เป็นอย่างดีในขณะที่เรากำลังใส่ใจต่อรายละเอียดต่างๆ สิ่งที่เราใส่ใจในความทรงจำจะผูกพันอย่างแนบแน่นกับ “อารมณ์ความรู้สึก” เพราะ ไม่มีความทรงจำใดในสมองของมนุษย์และในสังคมดำรงอยู่ได้โดยปราศจาก “อารมณ์ความรู้สึก”

กล่าวได้ว่า “ความทรงจำ” จะผูกพันโยงใยก่อให้เกิด “อารมณ์ความรู้สึก” ขณะเดียวกันในอีกทางหนึ่ง “อารมณ์ความรู้สึก” ที่ก่อเกิดขึ้นก็เข้าไปก่อรูปเปลี่ยนแปลงความหมายของความทรงจำด้วยเช่นกันทำนองว่าที่ว่า “อารมณ์ความรู้สึกกำหนดความหมายการดำรงอยู่ของมนุษย์ ดังนั้นเราจึงจะไม่สามารถเข้าใจ “ความเป็นมนุษย์” หากเราไม่สามารถทำความเข้าใจ “อารมณ์ความรู้สึก” ที่เป็นเนื้อเดียวกับ “ความทรงจำ” ขณะเดียวกันเราก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจ “สังคมมนุษย์” ได้หากไม่เข้าใจ “ระบอบอารมณ์ความรู้สึก” ของยุคสมัย และ “ความทรงจำร่วม” ของสังคมชีวิตส่วนตัวความทรงจำอารมณ์ความรู้สึกของแต่ละคนที่ก่อให้เราแต่ละคน ซึ่งเราคิดและเข้าใจกันโดยทั่วไปแล้วว่ามีทั้งความเหมือนและความแตกต่างนั้น ไม่ใช่เรื่องเฉพาะตัวเราคนเดียวโดดๆ ในโลกใบนี้ หากแต่จะมีส่วนโยงใยสัมพันธ์เหนียวแน่นกับความหมายของแต่ละคนที่ดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมซึ่งจัดระบบความสัมพันธ์ของความหมายผ่านมิติของระบอบอารมณ์ความรู้สึกของสังคม

กล่าวได้ว่ามนุษย์จะไม่สามารถที่จะมีความรู้สึกเยี่ยงมนุษย์ได้ หากปราศจากซึ่ง “ความทรงจำ” ที่เล็งเห็นความสำคัญของอารมณ์ความรู้สึกในหลายด้านและโดยเฉพาะด้านของการแสวงหาความรู้ ทำนองว่าการศึกษา “อารมณ์ความรู้สึก” เป็นฐานที่สำคัญโดย “การคิดด้วยความรู้สึกในโลกปัจจุบัน ถ้าเราบอกว่าเราคิดด้วยความรู้สึกคนทั่วไปอาจจะมองว่า เป็นบ้าแต่ให้คิดว่าความรู้สึกเป็นพื้นฐานในการทำให้มองเห็นมิติอะไรบางอย่างในความจริงที่คนไม่ได้มีความรู้สึกมองไม่เห็น แต่เราจะเข้าใจ “อารมณ์ความรู้สึก”

อารมณ์ความทรงจำ (Memories) อาจเป็นหนึ่งในหลักฐานสำคัญที่ทำให้มนุษย์ ‘เป็นมนุษย์’ ที่เราเฝ้าสงสัยมาเป็นเวลานับพันๆ ปี ความทรงจำนั้นยากเกินที่เราจะทำความเข้าใจหรือไม่ เราเก็บเกี่ยวความทรงจำที่ล้ำค่าพอๆ กับความทรงจำที่โหดร้ายอย่างไร หากจะมีอะไรเล่นตลกกับชีวิตคุณได้อย่างเจ็บแสบที่สุด “ความทรงจำ คือตัวการสำคัญที่ทำให้ชีวิตเต็มไปด้วยความหมายความรู้สึก” หรือ “ความทรงจำ” จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเชื่อมต่อกันทั้งสองเรื่องนี้ให้เป็นเนื้อเดียวกันให้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อที่จะเข้าใจความสลับซับซ้อนและความลึกซึ้งของมนุษย์และสังคมมนุษย์ก่อนวิทยาศาสตร์จะเข้ามาตอบคำถามเรื่องความทรงจำในภายหลัง มันถูกส่งมาจากนักปรัชญาหลายรุ่นหลายสมัย จากที่เชื่อว่าหัวใจคือจุดศูนย์กลางแห่งความทรงจำ สู่การทำความเข้าใจเซลล์ประสาทในสมองความทรงจำอยู่ใน 'หัวใจ' หาใช่ในสมอง สมองต่างหากที่พยายามหาเหตุมาหยุดยั้งหัวใจที่มักเตลิด ไอเดียร์ที่ว่าหัวใจนั้นเป็นแหล่งความคิดทั้งปวง ฝังรากฐานยาวนานหลายร้อยปี นักวิทยาศาสตร์ในอดีตหลายคนเคลือบแคลงใจมานานว่า เป็นไปได้ไหมที่มันเป็นอิทธิพลของ 'สมอง' (Brain) ควบคุมความคิด แต่เมื่อจะขอผ่าสมองแง้มดูสักหน่อย คริสตจักรดันมีกฎข้อห้ามมิให้ทำการผ่าชันสูตรสมองเพื่อการศึกษาใดๆ จนกระทั่งกฎเกณฑ์ค่อยๆ ผ่อนผันลงในศตวรรษที่ 17 นักปรัชญาชาวเยอรมัน Hermann Ebbinghaus เป็นผู้บุกเบิกวิทยาศาสตร์ความทรงจำสมัยใหม่

ผ่านกระบวนการวิจัยมาตอบคำถามอย่างเป็นเรื่องเป็นราว เขาไม่ได้สนใจว่าความทรงจำอยู่ตรงไหน แต่สนใจความทรงจำทำงานอย่างไร จึงออกแบบลิสต์คำที่ไร้ความหมายมากถึง 2,000 คำ เช่น คำว่า kaf , nid เพื่อทดลองในอาสาสมัครช่างมหัศจรรย์ที่ธรรมชาติของเรากลับมีวิธี 'ลืม' มากมายไปหมด ตั้งแต่จำแล้วลืมเลย หรือความจำค่อยๆ ลืมอย่างช้าๆ ผ่านเวลา ซึ่ง Hermann Ebbinghaus เป็นผู้นิยามความทรงจำที่พวกเราคุ้นเคยกันดี ที่ต้องร้อง 'อ๋อ' คือ ความทรงจำสัมผัส (Sensory) ความทรงจำระยะสั้น (Short Term Memory) และ ความทรงจำระยะยาว (Long Term Memory) ที่เรายังใช้นิยามนี้กันอยู่ถึงปัจจุบันความทรงจำทางความรู้สึก (Sensory) คือ ความทรงจำแรกเริ่มที่แล่นสู่สมองเพียงเสี้ยววินาที ตั้งแต่ความรู้สึกผิวสัมผัส อุณหภูมิ รสชาติ แม้เราจะพยายามจำ แต่กลับลืมอย่างรวดเร็วเมื่อเข้าสู่ยุคที่มีทฤษฎีใหม่มากมาย

เราได้เห็นด้านที่อ่อนไหวของความทรงจำมากมากขึ้น Elizabeth Loftus และทีมวิจัยของเธอศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความทรงจำ โดยเฉพาะความทรงจำเท็จ (False Memories) เธอตั้งสมมติฐานว่าความทรงจำของมนุษย์นั้นไม่มีความแน่นอนและสามารถบิดเบือนได้ โดยกลวิธีการฝังความทรงจำเท็จที่เปลี่ยนรายละเอียดในความทรงจำที่เราเคยสัมผัสไปแล้ว หรือแม้กระทั่งปลูกฝังความทรงจำที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง อิทธิพลของความทรงจำเหนี่ยวนำความเชื่อผู้คนได้ว่าพวกเขาเคยทำอะไรมาก่อน ซึ่ง False Memories เป็นปัจจัยต่อความคิด อารมณ์ การแสดงออกทางร่างกาย หากเอาไปใช้ในเชิงสร้างสรรค์จะช่วยลดความทรงจำที่เป็นบาดแผลจิตใจ

ถ้าเราพิจารณา "ความทรงจำ" กับ "อารมณ์ความรู้สึก" อย่างไม่แยกจากกัน ก็จะพบเห็นได้ว่าท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมที่ทำให้ผู้คนเปลี่ยนแปลงตำแหน่งแห่งที่ทางสังคม ก็จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการให้ความหมายแก่ "วัตถุแห่งความทรงจำเดิม" พร้อมไปกับความเปลี่ยนแปลงของ "อารมณ์ความรู้สึก" ที่มีต่อ "วัตถุแห่งความทรงจำ" นั้นๆ ซึ่งความเปลี่ยนแปลงเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาของโลกหมายความว่าที่ไหนๆ ก็เกิดความเปลี่ยนแปลงในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี้ทั้งสิ้นความเปลี่ยนแปลงที่ว่ามานี้อาจจะเรียกกว้างๆ ได้ว่าเป็น “การต่อสู้/ต่อรองบนพื้นที่ความทรงจำ” ซึ่งความทรงจำชุดใดจะครองอำนาจเหนือกว่าก็ขึ้นอยู่กับความเปลี่ยนแปลงของ “อารมณ์ความรู้สึก” ที่เกิดขึ้นมานั้น จะสามารถสร้าง/ก่อให้เกิด “ความรู้สึกร่วม” ในกลุ่มคนมากน้อยเพียงใด ใน กระบวนการเปลี่ยนแปลงการให้ความหมายแก่ “ความทรงจำ” จะนำไปสู่ “อารมณ์ความรู้สึก” ที่ผูกพันผู้คนให้ลุกขึ้นมาทำอะไรได้มากมายทีเดียว“การต่อสู้/ต่อรองบนพื้นที่ความทรงจำ” จึงเป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องเข้าใจ เพราะเราก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนี้ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งที่สำคัญเราจะได้เข้าใจมากขึ้นว่า ไม่มีอะไรที่จะอยู่คงที่ โดยไม่มีความเปลี่ยนแปลงและจะทำเพิ่มความสามารถของเราทุกคนในการเข้าไปเผชิญหน้า และสามารถจัดการกับความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าความทรงจำจะเกิดขึ้นเมื่อถูกกระตุ้นอารมณ์ด้วยประสบการณ์ที่มีผลต่อด้านความรู้สึกโดยการให้ความสำคัญกับความสนใจต่อเหตุการณ์ ทำให้มีความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่ได้สัมผัสสามารถเกิดการกระตุ้นกับสิ่งที่เหตุการณ์ได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือทางวัตถุจึงจะสามารถทำให้ความรู้สึกเกิดขึ้นได้อีกครั้ง เพราะถ้าวัตถุมีต่อบทบาทความสัมพันธ์ที่อยู่ในเหตุการณ์วัตถุนั้นก็จะเป็นชนวนที่เป็นตัวกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกนั้นเหมือนการกลับไปเรียกความทรงจำเก่าๆให้หวนมานึกถึงอีกครั้ง โดยส่วนของความเป็นจริงนั้นข้าพเจ้าสามารถรับรู้ได้ดีเลยว่าการมีเหตุการณ์น่าอันประทับใจในอดีตที่เคยสัมผัสทาง รูปลักษณะ รสชาติ กลิ่นไอบทบาทของวัตถุหลอมรวมอยู่และเสียงที่ยังคอยเตือนใจอยู่เสมอทำให้รับรู้ถึงขบวนการความทรงจำจะนำไปสู่ความรู้สึกที่ผูกพันเป็นแรงกำลังที่จะให้เราสามารถผ่านพ้นอุปสักได้อย่างเข้าใจถึงเนื้อแท้

ในความหมายและความสำคัญ เป็นการยืนยันความสำคัญของตัววัตถุที่จัดแสดงถึงวิถีทางสิ่งของหรือวัตถุ เป็นสิ่งที่ให้ความหมายที่มีคุณค่าและสร้างความทรงจำอย่างเป็นระบบความสัมพันธ์ และด้วยเหตุผลที่มีการเก็บบันทึกด้วยความทรงจำ ส่วนหนึ่งมักได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งของที่จิตเชื่อมโยงเกี่ยวกับความทรงจำนั้น เกิดจากรูปแบบทางกายภาพในสมองของเรา และรูปแบบตังกล่าวนี้ก็เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ตังนั้น การที่ความทรงจำจะสามารถสัมผัสและรับรู้ได้โดยผ่านสิ่งของที่ถูกเก็บบันทึกทางความทรงจำ และภาพวัตถุเป็นตัวแทน ทั้งโดยการที่เราจะพยายามที่จะค้นหาและยึดเอาความรู้สึกของเราเกี่ยวกับ ความหมายของมันเอาไว้ได้ หากเราต้องการที่จะยึด เอาความทรงจำเอาไว้ก็ต้องหาวิธีการที่จะเก็บรักษามัน ถึงแม้ว่าความทรงจำจะเป็นสิ่งที่สามารถวัตรได้หรือไม่ แต่เราก็อาจจะเก็บรักษามันโดยผ่านการสร้างรูปแบบของภาพตัวแทนหรือวัตถุต่างๆขึ้นมา เพื่อพยายามที่จะทำให้ความหมายของความทรงจำมีความคงอยู่เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา ซึ่งการเก็บรักษาความทรงจำด้วยวิธีการเช่นนี้จึงทำให้นึกถึงคุณค่าของพิพิธกัณฑ์ที่ผู้สร้างได้เล็งเห็นในส่วนมุมมองที่ตรงกับความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อวัตถุในเรื่องราวสามารถต่อปฏิสัมพันธ์กับเวลาของความทรงจำนั้นได้ เนื่องจากกระบวนการทางจิตเกี่ยวกับความทรงจำนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดจากรูปแบบทางกายภาพในสมองของเรา และรูปแบบดังกล่าวนี้ก็เป็น สิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ดังนั้น การที่ความทรงจำจะสามารถสัมผัสและมองเห็นได้ก็ โดยผ่านสิ่งของที่เก็บบันทึกทางความทรงจำ (recollection) และภาพตัวแทน (representation) เชิง จินตนาการต่างๆ ทั้งนี้โดยการที่เราพยายามที่จะค้นหาและยึดเอาความรู้สึกของเราเกี่ยวกับ ความหมายของมันเอาไว้ให่ได้ กระนั้นความทรงจำก็ไม่ใช่กระบวนการที่รอเราไปฉุดฉวยไว้อย่าง เฉื่อยเนือย(passive) กล่าวคือ มันยังสามารถที่กระตุ้นอารมณ์และความปรารถนา กระทำต่อเราทั้งทางบวกและลบ ด้วยเพราะความทรงจำนั้นได้รับการขับเคลื่อนทั้งจากความปรารถนาที่จะจดจำและ ลืมเลือนนั้นเองอย่างไรก็ตาม โดยธรรมชาติแล้ว ความทรงจำเป็นสิ่งที่ไม่สามารถดำรงอยู่อย่างเป็นอมตะ จากการที่มันมีความเชื่อมโยงกับสมองและร่างกายที่ได้แบกรับมันเอาไว้ นอกจากนี้ความทรงจำก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าไว้วางใจได้และสามารถที่จะถูกแก้ไขได้ด้วยดังนั้น หากเราต้องการที่จะยึด เอาความทรงจำเอาไว้ก็ต้องหาวิธีการที่จะเก็บรักษามัน เพราะแม้ว่าความทรงจำจะเป็นสิ่งที่มีพลวัตรแต่เราก็อาจแช่แข็งมันโดยผ่านการสร้างรูปแบบของภาพตัวแทนต่างๆ(forms of representation) ขึ้นมา

เพื่อพยายามที่จะทำให้ความหมายของความทรงจำมีความแข็งตัว(solidify) ก่อเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาและด้วยการเก็บรักษาความทรงจำวิธีการเช่นนี้จึงทำให้ความทรงจำกับ พิพิธภัณฑ์ได้มีการปฏิสัมพันธ์กันดังนั้น “ความทรงจำ” จึงเป็นการแสดงออกของ “การคิดถึงสภาพที่ไม่ดำรงอยู่ (absence) ของสิ่งต่างๆ” ซึ่งได้รับการกระตุ้นอย่างดีจากการตอบสนองต่อวัตถุสิ่งของ (objects) ที่เป็นภาพ ตัวแทนของความทรงจำ นอกจากนี้ความทรงจำยังเป็นทั้งของส่วนบุคคลและของกลุ่ม ทั้งนี้แม้ว่าแต่ละปัจเจกบุคคลจะมีความทรงจำเป็นของตนเอง กระนั้นความทรงจำอื่นๆก็ได้รับการแบ่งปันมีส่วน ร่วมโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีประสบการณ์(experience) การเรียนรู้(learning) มรดก (heritage) และประเพณี (tradition) ตลอดทั้งรูปอื่นๆร่วมกัน เรามีส่วนร่วมในการสร้างและจดจำ ความทรงจำที่แตกต่างกันหลากหลายประเภท ทั้งนี้อาจเรียกว่า “ประสบการณ์ความทรงจำ” (memory experience) ซึ่งเราอาจสามารถที่จะพิจารณาการปฏิสัมพันธ์ของความทรงจำ หลากหลายประเภทต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจความหมายความสำคัญของเก็บสะสม จัดระเบียบ การนำเสนอและการเก็บรักษา ข้อมูลในวิธีการที่พิพิธภัณฑ์ดำเนินการ ทั้งนี้การจัดแสดงของวัตถุพิพิธภัณฑ์นี้ได้รับจัดวางด้วย รูปแบบการนำเสนอและสร้างวาทกรรมเกี่ยวกับภาพตัวแทนของความทรงจำ(memorial representation)

ซึ่งวิธีการนี้เป็นทั้งการยืนยันและนำเสนอ กล่าวคือ นำเสนอความหมายและความสำคัญเป็นการยืนยันความสำคัญของตัววัตถุจัดแสดง ดังนั้นด้วยวิถีทางดังกล่าวนี้สิ่งของที่สะสมและการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์จึงได้เป็น เครื่องมือในการให้ความหมายที่มีคุณค่าและสร้างความทรงจำอย่างเป็นทางการ(institutional memory) และด้วยเหตุผลที่การเก็บบันทึกความทรงจำส่วนหนึ่งมักได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งของที่เก็บสะสม (collection) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์จะได้เก็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกความทรงจำจากการนำเสนอต่างๆที่พิพิธภัณฑ์ใต้จัดเตรียมไวให้เรียนรู้และสำเหนียกในฐานะ ประสบการณ์พิพิธภัณฑ์ กระนั้นสิ่งเหล่านี้มันก็อยู่พ้นผนังการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์ กล่าวคือไม่สามารถกำหนดความทรงจำของผู้ชมเสมอไป ซึ่งถือว่าเกิดจากแรงกระตุ้นเชิงปฏิรูป และการควบคุมที่ได้รับการผสมผสานกัน ออกมาจากเป้าหมายของการให้ความรู้การศึกษาและการอนุรักษ์ ซึ่งจากการศึกษาของนักวิชาการ ที่เกี่ยวข้องหลายๆท่านที่ได้ศึกษาพิพิธภัณฑ์ในหลายๆแง่มุมแตกต่างกันไปทั้งในประเด็นของเชื้อ ชาติ ชนชั้น เพศสภาพและเพศวิถีท่าให้สามารถมองเห็นกระบวนการสร้างอัดลักษณ์ของกลุ่มต่าง ๆ ตลอดทั้งเรื่องเล่า (narratives) เชิงจักรวรรดิตินิยมและชาตินิยมที่ปรากฏภายในพื้นที่พิพิธภัณฑ์ดังเช่น งานที่ศึกษาเกี่ยวกับพิพิธกัณฑ์ธรรมชาติและพิพิธภัณฑ์ชาติพันธุซึ่งได้มีการนำเสนอ ยุทธวิธีภาพตัวแทนเกี่ยวกับ “ธรรมชาติ” (Nature)

โดยจัดแสดงชีวิตของผู้คนยุคบุพกาล (primitive) และวัฒนธรรมที่แปลก (exotic) แก่ผู้เข้าชมที่อยู่ในยุคสมัยใหม่ในลักษณะที่พยายามสร้างให้เกิด ความตื่นตาตื่นใจและการทำให้เป็นสินค้าแก่การบริโภค เช่นเดียวกับพิพิธภัณฑ์อื่นๆที่ใช้วิธีการ คล้ายคลึงกันในบทบาทของการนำเสนอการสร้างอัดลักษณ์ของชาติ ซึ่งในกรณีของการนำเสนอ วัฒนธรรมบุพกาลซึ่งดูเหมือนจะไม่ถูกกำหนดด้วย กาลเวลาได้จึงเท่ากับเป็นการยืนยันอดีตที่เป็น สากลของมนุษยชาติโดยการสร้างตัวแบบของเส้นวิวัฒนาการสายเดียวแก่ผู้เข้าชมที่ดำเนินชีวิตอยู่ ในสังคมก้าวหน้าเช่นปัจจุบันได้รับรู้และเป็นกระจกสะท้อนอดีตของตัวเอง ซึ่งการจัดแสดงของ พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ดังกล่าวนี้มีแนวโน้มที่จะแช่แข็งเวลา (freeze time) เอาไว้ทั้งนี้เพื่อที่จะบรรลุถึง ซึ่งสภาวะของการอยู่พ้นกาลเวลาโดยผ่านการจัดแสดงวัตถุแบบถาวรทั้งนี้การเก็บรักษาในพิพิธภัณฑ์ได้กำหนดบรรดาความทรงจำของวัฒนธรรมทั้งหมดเอาไว้ อย่างตายตัวโดยผ่านวัตถุของภาพตัวแทนต่างๆซึ่งได้มีการเลือกสรรว่าสิ่งใดที่สมควรได้รับการเก็บ รักษา จดจำ สะสมเอาไว้ตังนั้น บรรดาประดิษฐ์กรรมและประเพณีวัฒนธรรมต่างๆจึงได้รับเก็บ รักษาเอาไว้ให้อยู่พ้นข้อกำหนดของกาลเวลา เหตุนี้การตอกตรึงเอาความทรงจำไว้ในรูปแบบพิพิธภัณฑ์จึง ได้สถาปนาความมั่นคงถาวรของสิ่งได้รับการเก็บบันทึกและการจัดระบบระเบียบในสภาพของกาล และสถานที่ซึ่งหยุดนิ่ง เช่นเดียวกับความทรงจำเกี่ยวกับวัฒนธรรม ธรรมชาติและชาติซึ่งได้รับการ กำหนดขึ้นในพิพิธภัณฑ์นั้น ได้มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นความทรงจำแก่ผู้เข้าชม ซึ่งความทรงจำนี้ ได้มาเป็นส่วนประกอบสำคัญของอัดลักษณ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ก็อาจจะมีปัจเจกบุคคลบางคนที่ อาจไม่มีความรู้สึกใดเชื่อมโยงกับวัตถุที่จัดแสดงนั้นเช่นกัน จอร์นล็อคได้กล่าวประโยคหนึ่งว่า “ความทรงจำเป็นเสมือนโกดัง(storehouses) ความคิดของเรา”

ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่ไม่มีตัวตนให้ดูคล้ายสินค้าซึ่งได้รับการเก็บและ ปกป้องรักษารอเวลาใช้สอย การอุปมานี้จึงคล้ายคลึงกับการทำหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ที่ทำ หน้าที่เป็นตังโกดังเก็บมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อเก็บรักษาความทรงจำเอาไว้ ที่หมุนเวียนเผยแพร่ในสังคมได้รับ การดึงออกจากสภาพของโลกแห่งจิตใจและได้รับการจัดวางในโลกกายภาพแทน เพื่อได้เข้ามารับบทบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการจัดการอดีต ด้วยการสร้างความหมายต่างๆเพื่อจัด ระเบียบผู้คนให้เหมาะสมกลมกลืนกับความทันสมัย อีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่ารูปแบบใหม่ของความทรงจำเหล่านี้ได้มีส่วนสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์กลุ่มขึ้นมา ไม่ว่ายุคสมัยจะเปลี่ยนไปอย่างไรวัตถุที่ถูกรักษาเก็บไว้เหมือนเป็นเครื่องหมายที่จาลึกเหตุการณ์ในอดีตที่เป็นสิ่งล้ำค่าที่ถูกถ่ายทอดส่งต่อมาเป็นวัตถุผ่านเรื่องราวในชีวิต ผ่านประวัติศาสตร์หรือเกิดเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้คนยอมรับได้ว่าวัตถุเหล่านั้นไม่สามารถประเมินค่าได้ วัตถุในพิพิธภัณฑ์จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงคุณค่าของความทรงจำที่ถูกถ่ายทอดเรื่องราวผ่านวัตถุให้ผู้คนได้พึงระลึกนึกถึงเหตุการณ์ความทรงจำในอดีตได้และรักษาไว้เป็นอย่างดี

2.2 ข้อมูลสร้างสรรค์

2.2.1การสำรวจวิถีชีวิตในพื้นฐานความเป็นอยู่ในครอบครัวและศึกษาหาข้อมูลเรื่องราวในวัยเด็กเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกลงสู่ผลงาน

2.2.2การสำรวจวัตถุเครื่องครัวที่คุ้นเคยศึกษาหาข้อมูลลักษณะ คุณสมบัติ หน้าที่ และความหมายของตัววัตถุที่จะนำมาเป็นตัวเชื่อมสู่ผลงาน

2.2.3การสำรวจบรรยากาศศึกษาหาข้อมูลบรรยากาศในความทรงจำย้อนไปในวัยเด็ก ความเป็นอยู่ในท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม

2.2.4การสำรวจสถานที่ศึกษาหาข้อมูลสถานที่ สังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงของลักษณะ ร่องรอยในรายละเอียดต่างๆ

2.2.5การศึกษาจากผลงานของศิลปินเพื่อเรียนรู้ถึงการจัดองค์ประกอบ การจัดวางของรูปแบบ การศึกษาปริมาตรของรูปทรงที่มีผลต่อความรู้สึกเผื่อนำมาปรับใช้ในตัวชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 2.1 ภาพถ่ายจากการสำรวจ

รูปภาพที่ 2.2 ภาพถ่ายจากการสำรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพการสำรวจวัตถุ บรรยากาศและสถานที่ หน้าต่างบ้านหลังเก่า พ.ศ.2548

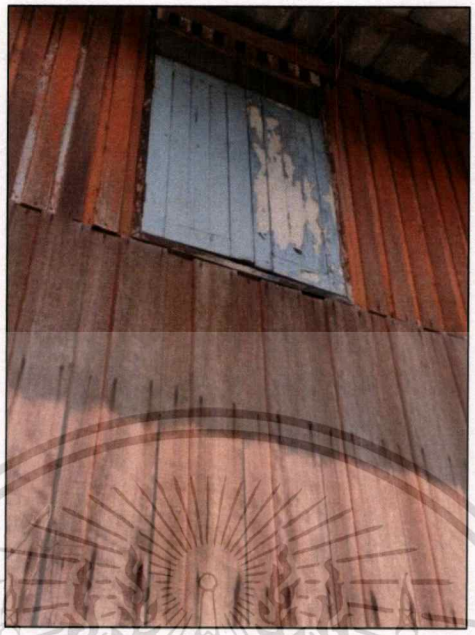

รูปภาพที่ 2.3 : ภาพถ่ายจากการสำรวจ

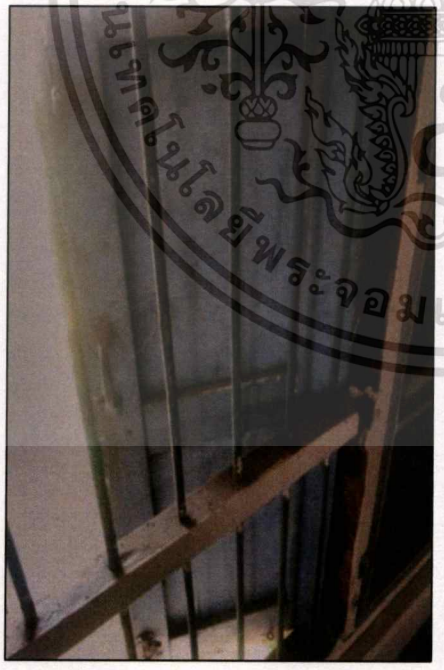

รูปภาพที่ 2.4 : ภาพถ่ายจากการสำรวจ

รูปภาพที่ 2.5 : ภาพถ่ายจากการสำรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 2.6 : ภาพประกอบข้อมูลสร้างสรรค์

ที่มา: https://www.thaisecondhand.com/product/10007725

มุมมองที่ได้ของการทำกิจกรรมร่วมกันในห้องครัวเริ่มจากการรู้จักเครื่องครัว (Kitchen utensil) หรือ เครื่องใช้ในห้องครัว (Kitchen Appliances) หมายถึง อุปกรณ์หรือของใช้ที่อยู่ในห้องครัว ประกอบด้วย อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาหาร อุปกรณ์ที่ใช้ในการรับประทานอาหาร เครื่องครัว เป็นส่วนหนึ่งในสาระที่ควรเรียนรู้ สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก ที่เด็กควรจะได้เรียนรู้และรู้จัก เพื่อสามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเครื่องครัวจะประกอบไปด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบอาหารหรือใช้ในการรับประทานอาหาร เช่น หม้อหุงข้าว กระทะ เตาอบ เครื่องปั่นน้ำผลไม้ กะละมัง จาน ชาม ถ้วย แก้วน้ำ ช้อน ส้อม โต๊ะอาหาร ตู้เย็น ตู้กับข้าว ฯลฯ เครื่องครัวเหล่านี้ถือเป็นสื่อการเรียนรู้อีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กมีความคุ้นชินกับการได้สัมผัส ได้ใช้ประโยชน์ นอกจากในห้องครัวจะมีอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาหารและใช้เป็นส่วนหนึ่งของการรับประทานอาหารแล้ว ยังมีวัสดุหรือเครื่องปรุงที่มีไว้สำหรับนำมาประกอบอาหารประเภทต่างๆได้ เช่น ผัก ผลไม้ เครื่องปรุงต่างๆ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์จิตใจพร้อมทั้งยังสามารถสอดแทรกและปลูกฝังความรู้สึกนึกคิดได้

การเรียนรู้เรื่องเครื่องครัวที่พ่อแม่ผู้ปกครองให้เด็กได้ทดลองและเรียนจากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้ากับสื่ออุปกรณ์ภายในห้องครัว จะเป็นการตอบสนองต่อธรรมชาติของเด็ก ให้ที่มีความรู้สึกเป็นอิสระ ต้องการทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง มีความคิดริเริ่มในการทำสิ่งต่างๆ ซึ่งอีริค อีริคสัน (Erik Erikson) กล่าวว่า การที่บุคคลที่แวดล้อมหรือครอบครัวเด็กได้ตอบสนองต่อธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้อย่างอิสระ ไม่บังคับหรือกำหนดการกระทำของเด็ก จะทำให้เด็กมีความเป็นอิสระ กล้าคิด กล้าทำสิ่งใหม่ๆอยู่เสมอ แต่ในทางตรงข้าม ถ้าเด็กถูกกำกับการกระทำโดยผู้ใหญ่ เด็กจะเป็นคนที่ไม่กล้าคิด กล้าทำสิ่งที่เป็นการสร้างสรรค์ต่างๆ ดังนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงเห็นได้ว่า การสอนเรื่องเครื่องครัวสามารถนำมาจัดประสบการณ์ให้เด็กได้รับการพัฒนาด้านอารมณ์ โดยหรือผู้ใหญ่ต้องยอมรับนับถือเด็ก และเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพ[1]

2.3 อิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะ

ศิลปินต่างชาติ

- สิคกริธ แลนนัลเดาล (Sigalit Landau)
- โลซาลี แกสซ์โคลนิ (Rosalie Gascoigne)

ศิลปินไทย

- มณเฑียร บุญมา (Montien Boonma)
- จักรพันธ์ วิลาสินีกุล (Jakaphan Vilasinekun)

สิคกริธ แลนนัลเดาล เป็นศิลปินที่มีความโดดเด่นในเรื่องของวัสดุที่นำมาสร้างผลงานประติมากรรมที่จะเน้นไปในเรื่องสิ่งของหรือสิ่งแวดล้อมรอบๆ ถูกนำมาสร้างให้มีเรื่องราวของความน่าสนใจ ความประทับใจ จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการเลือกวัสดุที่ให้ข้าพเจ้าได้เล็งเห็นถึงความเป็นเสน่ห์ทางรูปทรงในตัววัสดุหรือวัตถุที่มีความดั้งเดิม มีร่องรอยการเกิดความเป็นไปในเรื่องราว ได้นำมุมมองใหม่ๆในการสร้างผลงานประติมากรรมคริสตัลเกลือผ่านทางภาพที่สร้างขึ้นในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา ทำให้ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงขบวนการสร้างผลงานในการดำเนินการสร้างตัววัตถุในน้ำทะเลเดดซีเป็นการแสดงให้รู้สึกว่าทะเลที่เต็มไปด้วยเกลือที่มีการอยู่อาศัย การหายใจ หรือสิ่งแวดล้อมที่สามารถทำให้สิ่งมีชีวิตดำเนินอยู่ได้นั้นที่สามารถให้การเกิดสิ่งมีชีวิตทั้งหลายทั้งปวงมาลงในวัตถุที่ไม่มีชีวิตชีวาผ่านสิ่งของที่สามารถสร้างเรื่องราวผ่านเทคนิคโดยแนวความคิดทั้งหมดให้ความรู้สึกใหม่แก่การสร้างผลงานของข้าพเจ้า ประกอบกับการเกิดความคิดของการจัดการด้านเทคนิคของวัตถุให้มีความสอดคล้องต่อสิ่งที่มุ่งหวังด้านอารมณ์ในความรู้สึกที่สามารถเป็นตัวเชื่อมโยงในมุมมองที่จะสะท้อนได้

---

[1] สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2550). เอกสารการสอนชุดวิชา ECED201 การศึกษาปฐมวัย หน่วยที่ 11 กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์. (2551). ประมวลสาระชุดวิชา การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. Thomas, R.U. (1985). Comparing Theories of Child Development. California : Wadsworth Publishing.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 2.7 : ศิลปินที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะ

สิคกริธ แลนเดาล์ (Sigalit Landau) เกิดและอาศัยอยู่ที่ เยรูซาเล็ม โดยใช้เวลาหลายปีที่สหรัฐฯและอังกฤษในช่วง ปี 2533 ถึง พ.ศ. 2538 พร้อมทั้งได้ศึกษาด้านศิลปะที่ Bezalel Academy of Art and Design ในเยรูซาเล็มช่วงระยะเวลานั้น สิคกริธได้ใช้เวลาหนึ่งภาคเรียนเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่ Cooper Union เพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และศิลปะในเมืองนิวยอร์ก ต่อมาปัจจุบันได้แต่งงานและใช้ชีวิตคู่อยู่กับสามีที่อิสราเอล สิคกริธได้ลูกกับสามีด้วยกันเสองคน ชื่ออิมมรี (Imree) และแดนเนียล แลนเดาล์ (Daniel Landau) ซึ่งเป็นพี่ชายของอิมมรี ลูกทั้งสองของสิคกริธ ทำอาชีพศิลปะด้วยกันทั้งคู่

สิคกริธได้สร้างผลงานสื่อทางศิลปะหลากหลายประเภทเช่น ภาพวาด,ประติมากรรม,วิดีโอและผลงาน การสร้างผลงานส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่และสถานที่ปฏิบัติงานนอกชายฝั่งทะเลซึ่งบางครั้งต้องทำด้วยตัวเองและบางครั้งผลงานก็เป็นไปตามรูปแบบที่สมบูรณ์แบบไปตามธรรมชาติรวมถึงสภาพแวดล้อมเป็นการทำงานที่ซับซ้อนมีแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคมการเมืองประวัติศาสตร์และระบบนิเวศอีกทั้งหัวข้อต่าง ๆ เช่นคนเร่ร่อนการเนรเทศและความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายรวมถึงระหว่างการสลายตัวกับความเป็นไปในการเจริญเติบโตได้เกี่ยวข้องกับสภาพของใช้ที่ถูกนำมาเชื่อมโยงกับร่างกายมนุษย์ (ส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องรอบตัวของศิลปินเอง) เป็นตัวการสำคัญ โดยการใช้เกลือใช้น้ำตาล โดยมีสิ่งของสำเร็จรูปและถูกจัดการให้เป็นพื้นที่ในการสร้างผลงานที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ เพื่อต้องการจะมอบชีวิตใหม่ให้กับงานจึงถูกเป็นที่ยอมรับ ประกอบไปด้วยผลงานศิลปะวิดีโอ ที่เป็นเรื่องราวของผลงานประติมากรรมคริสตัลเกลือและงานภาพถ่ายในช่วง 15 ปีที่ผ่านมาเป็นภาพเกี่ยวกับกระบวนการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างงานในทะเลเดดซีถูกเขียนขึ้นและสร้างขึ้นมาโดยก่อนหน้านี้มีแนวทางปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับการทำงานร่วมกับทะเลเดดซี ซึ่งเป็นทะเลสาบที่ใช้น้ำประกอบกับร่างกายเป็นชีวิตประจำวันใน

การสร้างผลงานประติมากรรมที่ถูกหุ้มด้วยเกลือหนาแน่น และชิ้นผลงานที่สิคกริธได้เลือกนั้นสำหรับชิ้นงานบางครั้งก็ขึ้นอยู่กับพื้นผิวรูปทรงและรูปร่างอื่นๆที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อกลั่นกรองความทรงจำที่ส่งผ่านไปยังวัตถุของศิลปินและได้มีเรื่องราวที่ผ่านพ่อแม่และปู่ย่าตายายไปกับวัตถุเหล่านี้ปล่อยให้เป็นประโยชน์ต่อการเข้าสู่ดินแดนใหม่ๆและคุณสมบัติในมิติเก่าๆและเข้าถึงจิตวิญญาณบางอย่างที่ได้รับตามสภาพภูมิอากาศและซึ่งประกอบไปด้วยด้วยอารมณ์

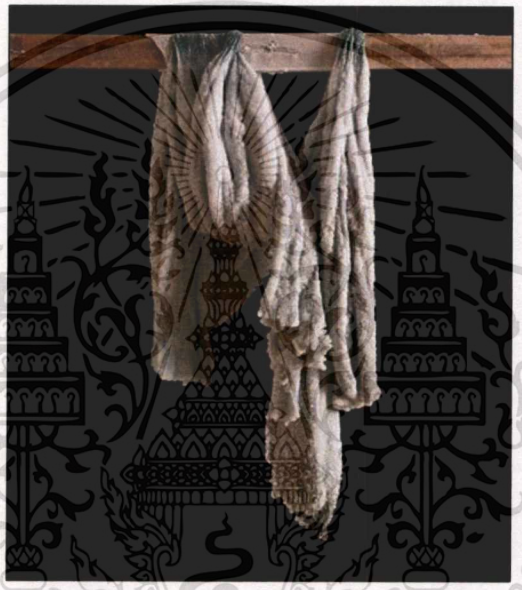

รูปภาพที่ 2.8 : ผลงานที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะ

ชื่อผลงาน : Salt Crystal Fishing Net.

ขนาด : 106x169x46 cm.

เทคนิค : Fishing net suspended in the water of the Dead Sea.

ปีที่สร้าง : ปี 2011

ที่มา: https://www.sigalitlandau.com/salt

ผลงาน Salt Crystal Fishing Net เป็นผลงานของสิคกริธ แลนเดาล์ (Sigalit Landau) ที่เป็นวัตถุที่มีลักษณะคล้ายตะข่ายดักจับปลามีพื้นผิวเป็นเป็นสีขาวได้จากการตกผนึกของเกลือในทะเลเดดซีปกคลุมอยู่ที่ผิวของวัตถุ ถูกจัดวางโดยนำมาพาดกับไม้เป็นการเผยให้เห็นของพื้นผิวได้ชัดเจน ที่เล็งให้เห็นความน่าสนใจการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านเทคนิคและวิธีการของมวลพื้นผิวเปลือกวัตถุ ที่เป็นแรงขับเคลื่อนมุมมองทางความคิดความรู้สึกที่ต้องการถ่ายทอดของการริเริ่มที่จะนำวัตถุหรือสิ่งของต่างๆที่อยู่ในชีวิตประจำวันมาดำเนินการผ่านการจัดการทางเทคนิคที่มีนัยยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางด้านแนวความคิดที่แฝงไปด้วยเรื่องของระหว่างการสลายตัวกับการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิตได้เกี่ยวข้องกับสภาพของใช้ที่ถูกนำมาเชื่อมโยงเข้าถึงจิตวิญญาณให้เป็นไปตามสิ่งที่ได้รับตามสภาพภูมิอากาศ

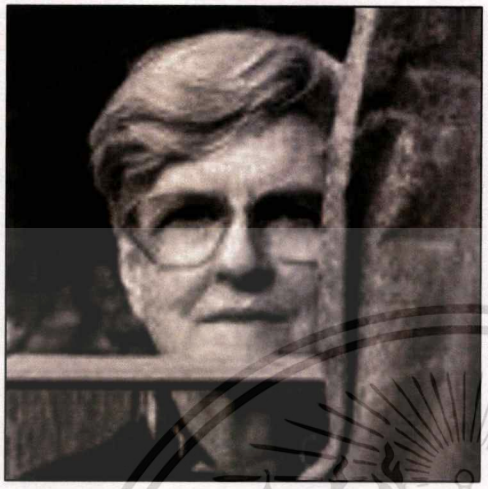

รูปภาพที่ 2.9 : ศิลปินผู้สร้างผลงาน

รูปภาพที่ 2.10 : ภาพขยายผลงาน

โลซาลี แกสซ์โคณิ (Rosalie Gascoigne) เกิดใน Rosalie Norah King Walker ใน Auckland , New Zealand เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2460 โลซาลี เป็นลูกคนที่สองในสามของ Stanley และ Marion King Walker ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยโอ๊คแลนด์ในปีพ.ศ. 2480 ต่อมาได้ย้ายที่อยู่อาศัยมายังแคนเบอร์ราออสเตรเลียและได้แต่งงานกับ นักดาราศาสตร์ในปีพ.ศ. 2486 โลซาลีอาศัยอยู่แยกชุมชนวิทยาศาสตร์ Mount Stromlo ต่อมาโลซาลีได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของออสเตรเลีย ในเดือนมิถุนายนในปี 1994 สำหรับการบริการด้านศิลปะโดยเฉพาะทางด้านประติมากรรมต่อมาโลซาลี ได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ.2542 ที่โรงพยาบาลจอห์นเจมส์ในแคนเบอร์รา

โลซาลี ได้สำเร็จในการจัดนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกที่ Macquarie Galleries เมือง Canberra ในปีพ. ศ. 2517 ซึ่งได้รับการยอมรับให้เป็นหนึ่งในศิลปินร่วมสมัยที่โด่งดังที่สุดของออสเตรเลียภายหลังใน4ปีจากการสำรวจที่ใหญ่ที่สุด โดยหอศิลป์แห่งชาติของรัฐวิคตอเรียตามด้วยตัวแทนในประเทศออสเตรเลียกับปีเตอร์บูธที่ปี 1982 เวนิส

โลซาลี เป็นประติมากรที่มีกิจกรรมการสร้างผลงานเพิ่มขึ้นตามวุฒิภาวะ ผลงานของโลซาลี มักเกิดขึ้นจากวัสดุที่ถูกละเลยและถูกมองข้ามถูกห่อหุ้มด้วยประสบการณ์ของสภาพแวดล้อมเป็นงานที่แสดงให้เห็นแนวโน้มและการทำหน้าที่เป็นคำอุปมาสำหรับภูมิทัศน์ของออสเตรเลียประกอบด้วยทั้งวัสดุจากธรรมชาติและวัสดุที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งเป็นไปในเรื่องของเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โลซาลี ได้รับแรงบันดาลใจจากวัสดุและความเป็นไปของสภาพแวดล้อมโดยรอบๆที่สามารถให้เห็นถึงมุมมองความน่าสนใจ

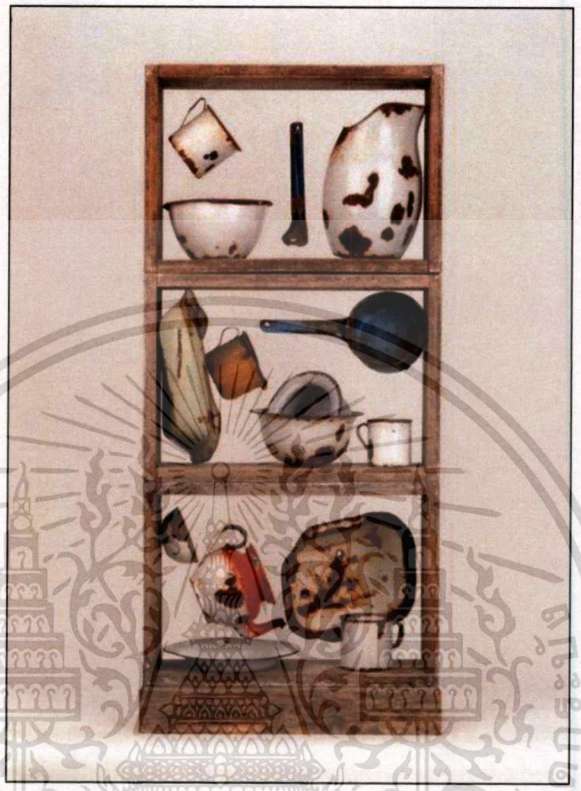

รูปภาพที่ 2.11 : ผลงานที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์ศิลปะ

ชื่อผลงาน : Enamel ware 1976

ขนาด : 113.5 x 51.2 x 24.0 cm overall

เทคนิค : enamel kitchen utensils, wood

ปีที่สร้าง : 1976

ที่มา: Helen Campbell, Look, 'Stuck on you', pg. 16-19, Sydney, Sep 2016, 18, 19 (colourillus.)

Hannah Fink, Gallery A Sydney 1964 - 1983, 'The Life of Things: Rosalie Gascoigne at Gallery

https://www.artgallery.nsw.gov.au/collection/works/236.1976/

ในผลงานที่ชื่อ Enamel ware 1976 ของโลซาลี แกสซ์โคลนิ เป็นศิลปินที่มีความน่าสนใจในเรื่องของวัสดุ ในผลงานชิ้นนี้ใช้ของใช้ในครัวที่มีความดั้งเดิมมีพื้นผิวของวัตถุขึ้นสนิมเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา เสื่อมสภาพไปตามการใช้งาน เป็นแนวความคิดที่แสดงออกทางผลงานโดยการนำวัสดุที่ผ่านประสบการณ์มาถูกจัดวางองค์ประกอบให้ได้เห็นรายละเอียดในตัววัสดุเห็นถึงรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงทำให้ผลงานของศิลปินท่านนี้ดูมีเสน่ห์สามารถดึงความเป็นวัสดุให้มีความเป็นวัตถุที่ผ่านประสบการณ์ได้อย่างประทับใจ

มณเฑียร บุญมา ในผลงานของอาจารย์มณเฑียรจะมีความโดดเด่นในเรื่องของความร่วมสมัย มีกลิ่นไอความเป็นพื้นบ้านซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากการดู ผลงาน เรื่องราวของการแปรเปลี่ยนรูป-สภาพชีวิตในท้องทุ่งของอาจารย์มณเฑียร ข้าพเจ้าได้สนใจในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบของวัตถุสำเร็จรูปที่มีการใช้บริเวณพื้นที่ในการจัดวางวัตถุที่สามารถทำให้มุมมององค์ประกอบของผลงานมีการเชื่อมต่อกันได้อย่างลงตัวและเกิดความรู้สึกขึ้นมาได้

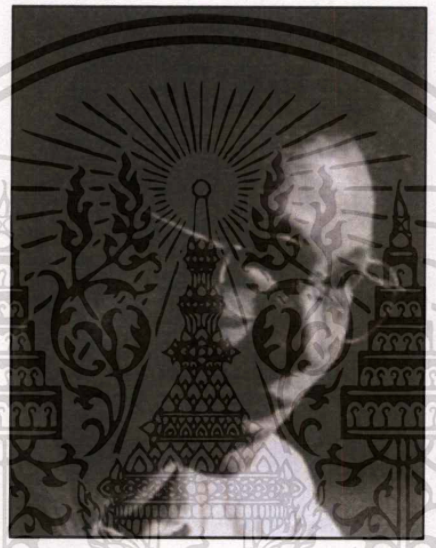

รูปภาพที่ 2.12 : ศิลปินผู้สร้างผลงาน

ชื่อ : มณเฑียร บุญมา (2496 - 2543)

เว็บไซต์ :www.rama9art.org/montien

การศึกษา :2521 - ศิลปบัณฑิต สาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

2532 - ศิลปมหาบัณฑิต สาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

- Matriser Nationale en Art Plastiques University ประเทศฝรั่งเศส

นิทรรศการเดี่ยว :2532 - Story From The Farm หอศิลปแห่งชาติ

2533 - Thaiaht; Thai-Thai หอศิลปแห่งชาติ

2534 - The Pagoda & Cosmos Drawn whit Earth Asean Culture Center Gallery,Tokyu and Mitsubishi Jisho ARTIUM, Fukuoka,Japan

2534 - โอม วิฒวลธรรม แกลเลอรี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิทรรศการกลุ่ม : 2525-2532 - รางวัลเกียรติยศ ชมรมการศึกษาภาวะแวดล้อมแห่งประเทศไทย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในฐานะผลงานศิลปกรรมเพื่อสนับสนุนการป้องกันสภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ

2527 - รางวัลชนะเลิศ การประกวด ศิลปกรรมร่วมสมัย

นิทรรศการกลุ่ม : 2528-2531 - ทุนการศึกษาประติมากรรมสื่อผสม ณ ประเทศฝรั่งเศส

2531 - ผลงานประติมากรรมติดตั้งอย่างถาวร ณ Olympic Park กรุงโซล เกาหลีใต้

มณเฑียร บุญมา ศิลปินผู้มีบทบาทในการสร้างสรรค์ศิลปะแนวใหม่และบุกเบิกของการสร้างงานสื่อผสมและศิลปะการจัดวาง โดยใช้วัสดุรูปแบบและเนื้อหาแบบไทย ทั้งแบบไทยชนบทและแบบพุทธปรัชญา ทำให้เกิดแนวคิดศิลปะสื่อผสมร่วมสมัยที่มีทั้งความเป็นไทยและความเป็นสากล

นอกจากนี้ มณเฑียรยังเลือกที่จะใช้วัสดุอุปกรณ์จากท้องถิ่น เช่น ดิน ทราย ถ่าน ขี้เถ้าดินเผา รวมไปถึงเครื่องมือทางการเกษตรมาเป็นแนวความคิดในการจัดนิทรรศการ อ้างอิงถึงหลักปรัชญาสำนักปรากฏการณ์วิทยาของเอ็ดมุนด์ ฮุสเซิลล์ นักปรัชญาเยอรมัน ซึ่งเป็นแนวคิดที่เชื่อว่าการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ใดๆ ไม่ว่าจะเป็นสภาวะสัจธรรม หรือความจริงในผลงานศิลปะ จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจและตีความวัตถุนั้น เพราะความจริงเป็นสิ่งที่ถูกสันนิษฐานขึ้นมา หรือเป็นสิ่งที่เราอนุมานในการับรู้

งานของท่านอาจารย์มณเฑียร บุญมา จึงมุ่งหวังที่จะให้ ผู้ชมรุ่นปัจจุบันและคนรุ่นต่อไปได้ร่วมศึกษาแนวคิดหรือผลงาน รวมทั้งขยายขอบเขตการรับรู้ ทำความเข้าใจและพิจารณากระบวนการทำงานและแนวคิด ซึ่งมีความเป็นตำนานอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ยังมีความมุ่งหมายที่จะให้ได้เห็นผลงานหรือแนวคิดในมิติของการสร้างสรรค์ผลงาน นอกเหนือไปจากอิทธิพลจากพุทธศาสนาซึ่งเป็นที่รับรู้โดยทั่วไปอยู่แล้ว เช่นสถานการณ์ทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัฒน์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2523 หรือทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

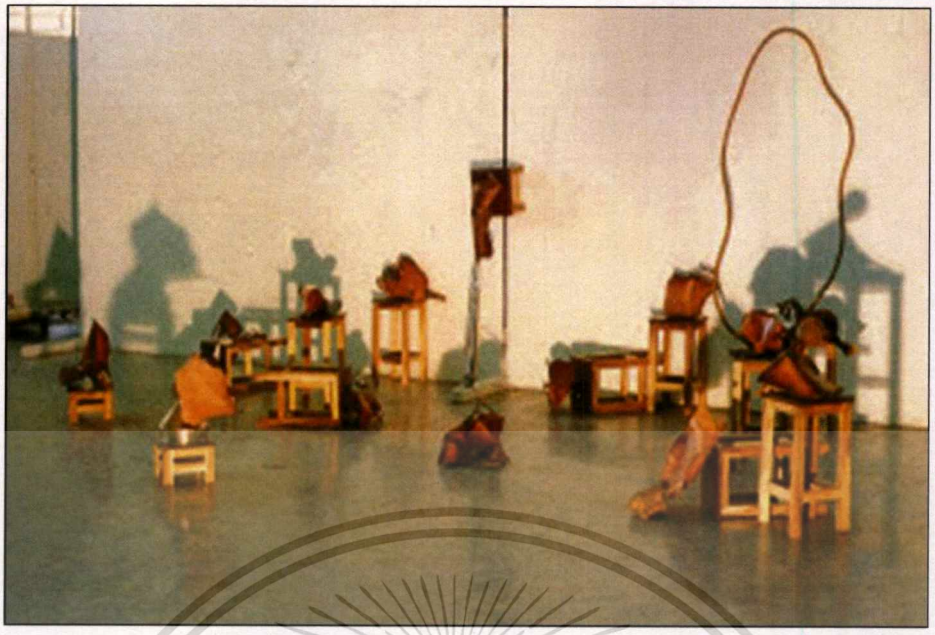

รูปภาพที่ 2.13 : ผลงานที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ชื่อผลงาน : เรื่องราวของการแปรเปลี่ยนรูป-สภาพชีวิตในท้องทุ่ง

เทคนิค : สื่อผสม (Mixed Media)

ปีที่สร้าง : พ.ศ2535

ที่มา : มณเฑียร บุญมา,สูจิบัตรนิทรรศการผลงานสื่อผสมของมณเฑียร บุญมา "เรื่องราวจากท้องทุ่ง", ณ

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ กรมศิลปากร กรุงเทพฯ ตั้งแต่ 14 กรกฎาคม-1 สิงหาคม 2535.

จากรูปภาพที่ 2.13 : เรื่องราวของการแปรเปลี่ยนรูป - สภาพชีวิตในท้องทุ่ง

ในผลงานศิลปะแบบสื่อผสม (Mixed Media) ผลงานชื่อ "เรื่องราวของการแปรเปลี่ยนรูป-สภาพชีวิตในท้องทุ่ง"(ภาพที่ 2.13) ได้เป็นผลงานประติมากรรมสื่อผสมแนวใหม่ในยุคนั้น ผลงานชิ้นนี้ประกอบขึ้นด้วยวัสดุที่หลากหลายพบเห็นได้ทั่วไป อาจารย์มณเฑียรได้นำวัสดุจากธรรมชาติและข้าวของสำเร็จรูปแบบชาวบ้านชาวชนบทไทยมาสร้างเป็นผลงานประติมากรรม ประสมกันจนเกิดภาพลักษณ์ใหม่ทำลายบริบทของหน้าที่ (Function) เดิมของแต่ละวัตถุ และจัดตั้งผลงานรายรอบพื้นที่ว่าง กลายเป็นกลุ่มประติมากรรมที่ถูกจัดวางอย่างจงใจ รวมถึงจัดสรรในแต่ละส่วนให้พื้นที่ว่างวิ่งผ่านไปทุกๆส่วนของกลุ่มประติมากรรม (Open Space) การจัดวางดังกล่าวทำให้ผู้ชมสามารถเดินผ่านเข้าไปในตัวผลงานที่ถูกประกอบกันราวกับเป็นหนึ่งในสิ่งมีชีวิตที่ถูกแทนด้วยสัญญะบางอย่าง ด้วยผลในการวางตัวผลงานในแต่ละจุดอย่างมีจังหวะ ทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวแปรเปลี่ยนของแต่ละรูปทรงอย่างลงตัว จึงสามารถสัมผัสกับสารที่ศิลปินได้ส่งผ่านสื่อทางทัศนศิลป์ได้อย่างน่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จักรพันธ์ วิลาสินีกุล เป็นศิลปินที่มีรูปแบบในการสร้างผลงานประติมากรรมให้ความเด็ดขาดในเรื่องของการสร้างรูปทรงของขนาดวัตถุ การจัดวางที่มีผลต่อด้านความรู้สึก อารมณ์ โดยข้าพเจ้าได้ศึกษาจากผลงานชื่อ Mountain in my mind ของอาจารย์จักรพันธ์ เป็นผลงานที่ข้าพเจ้าเกิดความประทับใจในเรื่องของการสร้างปริมาตรของรูปทรงที่สามารถสัมผัสถึงมุมมองที่ต้องการจะสื่อได้ ซึ่งจากการศึกษาในตัวผลงานทำให้ข้าพเจ้าได้มุมมองเรื่องปริมาตรของรูปทรงมากยิ่งขึ้น และสามารถนำมาปรับใช้ต่อรูปแบบของงานได้

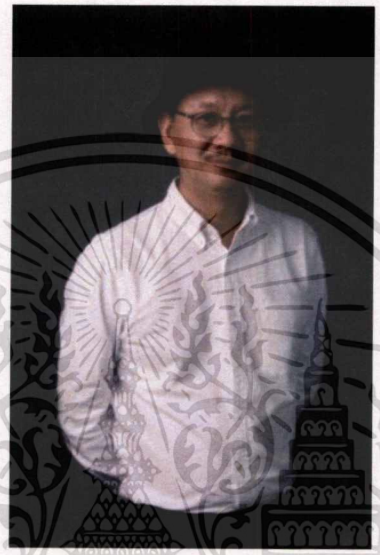

รูปภาพที่ 2.14 : ศิลปินผู้สร้างผลงาน

ชื่อ : จักรพันธ์ วิลาสินีกุล

เกิด : 12 ตุลาคม 2507

ที่อยู่ : 247/69 ถ.กาญจนาภิเษก ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10700.

การศึกษา : 2525-30 ศิลปบัณฑิต สาขาประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

2533-37 Diplom Bildhauerei, Die Staatliche Akademie der Bildenden Kunste, Karsruhe ประเทศเยอรมันนี

นิทรรศการกลุ่ม :2504-2508, 2513-2521, 2523-2528 - การแสดงงานศิลปกรรมแห่งชาติ

2519-2522,2524-2528 - นิทรรศการจิตรกรรมบัวหลวง

2521 - แสดงงานกับกลุ่มศิลปากร 20

2521-2531 - แสดงงานกับศิลปินกลุ่มลานนา เชียงใหม่

2531 - การแสดงจิตรกรรมร่วมสมัยจากประเทศไทย A View from Thailand

2535 - การแสดง 73 ศิลปินไทย ศิษย์ศิลป์ พีระศรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป

2535 - การแสดงนิทรรศการจิตรกรรมและประติมากรรมในวาระครบรอบ 50 ปี ของธนาคารแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รางวัล/เกียรติยศ :2529 - รางวัลเกียรตินิยมอันดับ 3 เหรียญทองแดง ประเภทประติมากรรม การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 32

2529 - รางวัลเกียรตินิยมอันดับ 3 เหรียญทองแดง ประเภทประติมากรรม การแสดงศิลปกรรมแห่งประเทศไทยครั้งที่ 32

2530 - รางวัลเกียรตินิยมอันดับ 3 เหรียญทองแดง ประเภทประติมากรรม การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 33

จักรพันธ์ วิลาสินีกุล มีการสร้างงานเป็นผลงานสื่อประสม สะท้อนอัตลักษณ์ จากผลงานที่มีการใช้วัสดุที่คุ้นเคย และการให้น้ำหนักในเรื่องของความงาม เปลี่ยนถ่ายไปสู่ความหลากหลาย และการใช้ศิลปะเป็นเครื่องสื่อสารทางความคิด มีการวิพากษ์สังคมผ่านงานศิลปะ อาทิงานชุด “คนทำความสะอาด” ของอาจารย์จักรพันธ์ ที่พูดถึงคนกลุ่มหนึ่งของสังคมโดยสะท้อนผ่านวัสดุ วัสดุรอบตัวที่นำมาให้ความหมายใหม่ แล้วนำเสนอออกมาในรูปแบบงานศิลปะหรืองาน “สินค้าส่งออก” ที่สะท้อนแนวคิดเสียดสีสังคมได้อย่างตรงไปตรงมา ของ ทวี รัชนีกร นอกจากงานแนวสะท้อนสังคมและความคิดแล้ว ยังมีผลงานสะท้อนการเป็นสังคมเมือง ผลงานแนวเหนือจริง และผลงานแนวพุทธศิลป์ร่วมสมัยอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

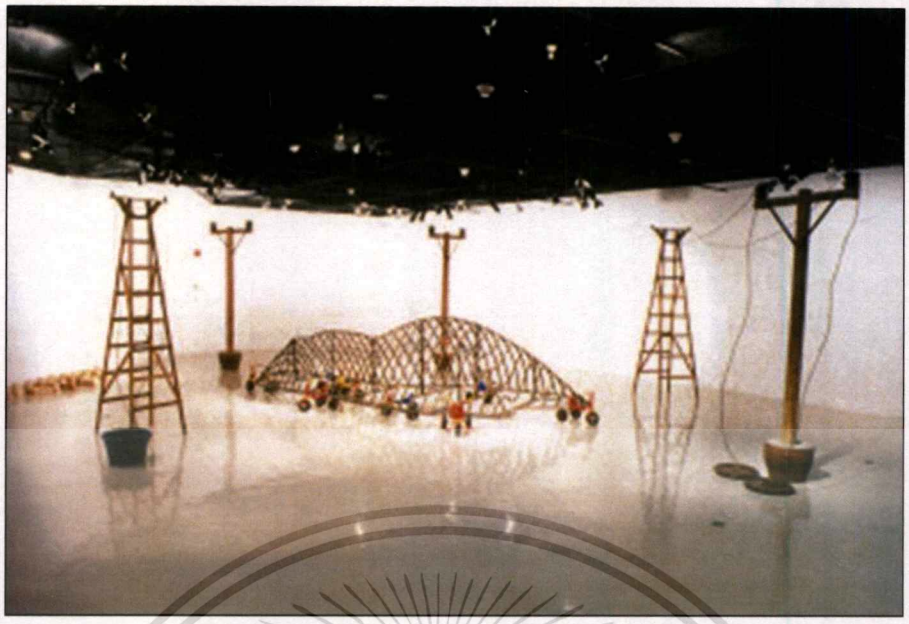

รูปภาพที่ 2.15 : ผลงานที่ได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ชื่อผลงาน : Mountain in my mind

เทคนิค : (Sculpture Installation) (Ready-Made Object)

ปีที่สร้าง : พ.ศ.2540

ที่มา : จักรพันธ์ วิลาสินีกุล,สูจิบัตรนิทรรศการ "ภูเขาและทะเล", ณ หอศิลปวิทยนิทรรศน์ อาคารมหาธีรราชานุสรณ์ ชั้น 7 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ 9-25 กันยายน 2540.

http://jumpsuri.blogspot.com/2009/03/blog-post.html

จากรูปภาพที่ 2.15 : Mountain in my mind

ในผลงานประติมากรรม ของอาจารย์จักรพันธ์ วิลาสินีกุล ชื่อ "Mountain in my mind"(ภูเขาในใจฉัน) (ภาพที่ 2.15) ได้แสดงออกถึงความเชี่ยวชาญของศิลปินในการติดตั้งผลงาน โดยใช้เนื้อที่ของหอศิลป์ทุกส่วนจัดวางผลงานให้เหมาะสม เขานำวัสดุสำเร็จรูป (Ready-Made Object) และวัสดุต่างๆ มาจัดการประกอบกับขึ้นกลายเป็นรูปลักษณ์ของสิ่งใหม่ โครงสร้างของภูเขาจำลองกลางห้องมีสถานะทางมายาคติแทนด้วยภาพลักษณ์ของความหนา หนักแน่นทว่าทำให้โปร่งด้วยการสร้างเป็นโครงสร้างของเหล็ก ถูกวางอยู่บนจักรยานเด็กเล่น 8 คัน ทำให้น้ำหนักทั้งหมดถูกถ่ายเทไปบนจักรยานเด็ก เสมือนการทำลายสภาพทางความหมายของภูเขาและผลักดันให้จักรยานมีความหมายเชิงกดทับ เสาไฟฟ้าและส่วนที่เหมือนบันไดมาประกอบเข้ากับเสาไฟฟ้าขนาดใหญ่ ถูกเชื่อมโยงด้วยสายไฟไปในบริเวณรอบๆพื้นที่ว่าง ยิ่งช่วยเน้นให้โครงสร้างภูเขาตรงกลางโดดเด่นแต่ไม่แปลกแยกไปกับกลุ่มประติมากรรมโดยรอบ ศิลปินต้องการให้ผู้ดูสามารถเดินเข้าไปในกลุ่มของงานประติมากรรม เพื่อให้สามารถได้สัมผัสกับเนื้อหาถึงเรื่องราวที่ศิลปินต้องการแสดงออกมาในความใหญ่โตของเสาไฟฟ้าที่ถูกจัดวางในหอศิลป์ ทำให้ผู้ชมที่เดินเข้าไปดูเกิดความรู้สึกที่เกรงกับอำนาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของขนาดวัตถุ ในขณะเดียวกันกับโครงสร้างรูปแบบของภูเขาที่ถูกเปิดโล่งกลับมิได้ให้ความกดดันอะไรกับผู้ดูที่เดินเข้าไปในบริเวณของผลงาน กลับดูเป็นเรื่องทางปัจเจกของศิลปินมากกว่า โดยผลงานของศิลปินท่านนี้ นับเป็นผลงานที่มีการติดตั้งที่ดีชิ้นหนึ่งในการเล่นกับความว่างของพื้นที่และการสร้างปริมาตรของรูปทรงเป็นการสร้างผลงานที่สัมผัสได้ถึงเรื่องราวที่ศิลปินต้องการสื่อ

2.4 อิทธิพลทางวัสดุ

ผลงานของข้าพเจ้านั้นต้องการที่จะสื่อถึงความทรงจำที่เคยได้รับในวัยเด็ก ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการทำขนมในครัว จึงอยากที่จะถ่ายทอดห้วงเวลาเหล่านั้นให้เกิดมวลของความรู้สึกโดยนำวัตถุในครัวหรือรายละเอียดของประสบการณ์ในเหตุการณ์ตอนนั้นจำพวก ฝักทองที่นำมาทำขนมกระบวย ทับพี ขาตู้กับข้าวหน้าต่างในห้องครัว ควันที่กำลังระอุอบอวนจากหม้อขนมหรือแม้แต่ช่วงเวลาที่ขนมกำลังเดือดล้วนเป็นสิ่งที่มีบทบาทและเคยสัมผัสจากสภาพความเป็นจริงถูกจัดการโดยการปั้นหรือนำมาหุ้มด้วยดินญี่ปุ่นมีลักษณะเป็นสีขาวแสดงถึงความเป็นอดีตเกิดเป็นค่าที่จะเป็นแรงผลักดันที่อยากจะนำวัตถุเหล่านั้น มาแทนค่าและคงความหมายอยู่ในผลงานประติมากรรมได้อย่างสมบูรณ์

2.5 อิทธิพลทางศิลปกรรม.

จากทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์แรกในขอบเขตนี้เป็นของ Plato นักปรัชญากรีก ผู้ซึ่งเชื่อว่าความเป็นจริง(reality)มีอยู่ในโลกของแบบ(archetypes or forms) ที่เหนือไปจากประสาทสัมผัสของมนุษย์ ซึ่งเป็นต้นแบบต่างๆ ของสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในโลกแห่งประสบการณ์ของมนุษย์ วัตถุสิ่งของต่างๆ ของประสบการณ์เป็นเพียงตัวอย่าง หรือการเลียนแบบรูปในโลกของแบบทั้งสิ้น นักปรัชญาท่านนี้พยายามให้เหตุผลสำหรับวัตถุเชิงประสบการณ์ (ในโลกมนุษย์) กับความเป็นจริง (โลกของแบบ) ที่มันเลียนแบบมา บรรดาศิลปินทั้งหลายลอกแบบวัตถุเชิงประสบการณ์อีกทอดหนึ่ง หรือใช้มันในฐานะเป็นต้นแบบอันหนึ่งสำหรับงานของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ ผลงานของบรรดาศิลปินทั้งหลายจึงเป็นการเลียนแบบของการเลียนแบบอีกทอดหนึ่ง

ศิลปะคือการเลียนแบบและในส่วนทัศนคติของอริสโตเติล (Aristotle) ได้พูดถึงเรื่อง “ศิลปะคือการเลียนแบบ” เอาไว้ด้วยเช่นกัน แต่ไม่ใช่ในความหมายอย่างเดียวกันกับเพลโต (Plato) ใครคนหนึ่งสามารถที่จะเลียนแบบ “สิ่งต่างๆ ได้อย่างที่พวกมันควรจะเป็น และ “บางส่วน ศิลปะได้สร้างความสมบูรณ์ในสิ่งที่ธรรมชาติไม่สามารถนำมาซึ่งความสมบูรณ์แบบได้” (art party completes what nature can not bring to a finish) ศิลปินได้แยกแยะรูปทรงออกมาจากสสารของวัตถุบางอย่างของประสบการณ์ ตัวอย่างเช่น ร่างกายของมนุษย์หรือต้นไม้จริงบนโลก และจัดการกับรูปทรงอันนั้นในสสารอีกอย่างหนึ่ง อย่างเช่น เขียนหรือวาดมันลงบนผืนผ้าใบหรือสลักขึ้นมาจากแท่งหินอ่อน ด้วยเหตุนี้ การเลียนแบบจึงมิใช่เพียงแค่การลอกเลียนต้นแบบอันหนึ่งเท่านั้น และไม่ใช่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งประดิษฐ์ที่เป็นสัญลักษณ์มาจากของเดิม แต่เป็นสิ่งที่ปรากฏซึ่งมีลักษณะเฉพาะ มีแง่มุมอันหนึ่งของสิ่งต่างๆ และผลงานศิลปะแต่ละชิ้นคือการเลียบแบบมาจากสิ่งสากลหรือทั่วๆ ไป

โดยทฤษฎีดังกล่าวนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงการนำวัตถุ บรรยากาศ ในอดีตมาจัดการผ่านขบวนการ ลักษณะของรูปทรง มุมมองปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อเหตุการณ์ ผ่านการกลั่นกรองโดยให้วัตถุเหล่านั้นเป็นตัวเชื่อมต่อ

2.6 แนวความคิดสร้างสรรค์

จากประสบการณ์ส่วนตัวข้าพเจ้าเชื่อว่าคนทุกคนมีแรงบันดาลใจที่จะสามารถทำหรือสร้างบางอย่างจากประสบการณ์ที่เคยได้รับอาจจะถูกขับเคลื่อนโดยความทุกข์หรือความสุขแต่สำหรับตัวข้าพเจ้าการได้รับอิทธิพลจากครอบครัวโดยประสบการณ์ถูกถ่ายทอดผ่านด้วยวัตถุที่ถูกใช้ในการทำกิจกรรมร่วมกันในครัว เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเคยพบเคยสัมผัสโดยตรง ถูกนำมาถ่ายทอดความรู้สึกในห้วงของเวลาให้วัตถุมีบทบาทเชื่อมเป็นความสัมพันธ์ ที่จะสื่อถึงลักษณะของพฤติกรรมที่ถ่ายทอดให้เห็นถึงความใส่ใจของคนในครอบครัว เพื่อเล็งให้เห็นถึงคุณค่าของเวลาในอดีตจากการใช้เวลาร่วมกันในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานของข้าพเจ้าได้มีการใช้พื้นฐานของการสร้างรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

3.1 รูปแบบเหมือนจริง

หมายถึงการนำวัสดุหรือวัตถุที่มีมุมมองจากความน่าสนใจ เป็นการนำเอาความรู้สึกประทับใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเป็นเรื่องราวในการแสดงออกมาประกอบกับการสร้างสรรค์ตามรูปแบบที่เห็นหรือเหมือนธรรมชาติ ซึ่งผู้สร้างสรรค์จำเป็นต้องใช้ทักษะ ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และอารมณ์ความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้งานมีคุณค่าทางความงาม ความคิด และอารมณ์ความรู้สึกตามจุดประสงค์

3.2 รูปแบบการสร้างสรรค์แบบตัดทอน (Distortion)

การสร้างสรรค์ที่ลดตัดทอนรูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก แสงเงา และสีสัน ฯลฯ ให้เหลือเฉพาะส่วนสำคัญที่ต้องการนำเสนอซึ่งต้องใช้ความคิด และจินตนาการมากขึ้น เพื่อให้เกิดคุณค่าทางความงาม ความแปลกใหม่ และลดความยุ่งยากซับซ้อนเกินไป ประกอบด้วย

3.3 รูปแบบเหนือจริง (Surrialism)

การสร้างสรรค์แบบเหนือจริง (Surrialism) หมายถึง การใช้ความคิด และจินตนาการดัดแปลงบิดเบือนรูปทรง และองค์ประกอบต่างๆให้ผิดจากความจริง หรือเป็นเรื่องราวคิดฝันที่เป็นไปไม่ได้ แต่กลับมีสิทธิเสรีภาพที่จะแสดงออกตามจินตนาการได้โดยไม่จำกัดรูปแบบ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่ไปละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น

3.4 การสร้างสรรค์แบบนามธรรม (Abstraction)

การสร้างสรรค์งานแบบนามธรรม หมายถึง ไม่มีรูปร่างรูปทรงที่เหมือนจริงและไม่แสดงเรื่องราว หากแต่ต้องการแสดงอารมณ์ความรู้สึกให้ปรากฏในผลงานแทน รูปร่าง รูปทรง และเรื่องราวที่แสดงออกถึงความสนุกสนาน ตื่นเต้น น่ากลัว ความเศร้า ความนุ่มนวล ความแข็งแกร่ง

เป็นการแสดงความรู้สึกประทับใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นอย่างมาก แต่จะเน้นอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับความงามเป็นสำคัญ เช่น มีความประทับใจเกี่ยวกับความนุ่มนวล กลมกลืน ก็มุ่งสร้างสรรค์ผลงานให้สามารถสะท้อน ความนุ่มนวล กลมกลืนออกมาให้มากที่สุด

3.5 หลักการสร้างสรรค์งานประติมากรรม

หลักการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม คือ การสร้างงานจะมีการคำนึงถึงคำว่าส่วนประกอบหรือคำว่าองค์ประกอบ หรือการนำเอาส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญมาประกอบกันให้เกิดรูปทรงเกิดความงาม เรื่องราว โดยประกอบด้วยสิ่งที่สำคัญดังต่อไปนี้

-โครงสร้าง (STRUCTURE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงทุกอย่างย่อมต้องมีโครงสร้างของมันเองไม่ว่ารูปทรงนั้นจะเล็กใหญ่ หรือเรียบง่าย โครงสร้างจึงจำเป็นต่อการสร้างงานประติมากรรม โครงสร้างเปรียบได้กับแกนอันเป็นส่วนสำคัญ จึงจำเป็นต้องศึกษาและเข้าใจโครงสร้างของสิ่งต่างๆก่อน

-รูปทรง (FORM)

เป็นสิงที่เกิดจากการประกอบกันของเส้นแต่ละประเภทรูปทรงทีเกิดจากการประกอบกันของเส้นทีนำมาใช้ในงานประติมากรรมอาจจะจำแนกได้ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

3.5.3 รูปทรงธรรมชาติ (ORGANIC FORM)

เป็นรูปทรงที่เกิดขึ้นจากเส้นทั้ง 2 ประเภทที่กล่าวมาข้างต้น จนเป็นรูปทรงที่เห็นกันอยู่ทั่วไปในธรรมชาติ เช่น คน ต้นไม้ สัตว์ ภูเขา สิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติเป็นรูปทรงทีเกิดขึ้นเองโดยทีมนุษย์ไม่ได้สร้าง

3.5.4 รูปทรงเรขาคณิต (GEOMETRIC FORM)

อย่างเช่น รูปทรงกระบอก ปีระมิด สีเหลียม สามเหลียม วงกลมวงรี เป็นรูปทรง ทีเกิดจากการต่อประกอบของเส้นประเภทเรขาคณิตเป็นส่วนใหญ่

3.5.5 รูปทรงอิสระ (FREE FORM)

เป็นรูปทรงที่เกิดจากการประกอบของเส้นอิสระเป็นส่วนใหญ่ ซึงเกิดเป็นรูปทรงทีไม่สามารถเรียกชื่อได้หรือเป็นรูปทรงที่ไม่ตายตัวเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับรูปทรงธรรมชาติและรูปทรงเรขาคณิตและไม่สามารถพิจารณาได้ว่าเป็นรูปทรงเรขาคณิตหรือรูปทรงธรรมชาติ

3.5.6 ขนาดและสัดส่วน (PROPORTION)

สัดส่วนเป็นกฎของเอกภาพอันหนึ่ง เกี่ยวข้องกับความสมส่วน ซึ่งกันและกันของขนาดมิติ (DIMENSION) ในส่วนต่าง ๆ เป็นสุนทรียภาพ ทางอุดมคติ ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม กลมกลืนของทัศนธาตุต่าง ๆ ในงานศิลปะด้วย สัดส่วนในงานประติมากรรมอาจเปลี่ยนแปลงไปตามอุดมคติ หรือเจตนารมณ์ของประติมากรก็ได้ มิใช่ว่าจะต้องสมสัดส่วนตามธรรมชาติเสียทั้งหมด

3.5.7 สี (COLOUR)

เนื่องจากงานประติมากรรมเป็นผลงานที่มีลักษณะ 3 มิติในตัวอยู่แล้วทำให้เรื่องสีใน งานประติมากรรมจึงไม่ต้องการสีสันเพื่อช่วยให้เกิดมิติลวงตา แต่เพราะว่าสีก็มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้สึกมีชีวิตชีวา ด้วยเหตุนี้ผลงานประติมากรรมบางชิ้นจึงจำเป็นต้องมีสีเข้ามาช่วยให้ผลงานสะดุดตาในบางโอกาสอย่างเช่น ประติมากรรมทีประดับตามสวนหรือสถานทีต่าง ๆ ต้องมีสีสันทีสะดุดตาและโดดเด่น สีในงานประติมากรรมนั้นจะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

3.5.7.1 สีที่เกิดขึ้นจากตัววัสดุ

จะเป็นสีทีเกิดขึ้นหรือแสดงความเป็นวัสดุนั้น เช่น สแตนเลส อลูมิเนียมทองเหลือง ทองแดง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.7.2 สีที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่

โดยจะเป็นการทำสีโดยการพ่น ทา โดยปิดบังสีของวัสดุนั้น ๆ ทีนำมาสร้าง เพื่อสร้างความโดดเด่นหรือตามความคิดของประติมากร

3.5.8 พื้นผิว (TEXTURE)

ลักษณะพื้นผิว หมายถึง ผิวของสิ่งต่างๆเมื่อสัมผัสแล้วจะรู้สึกได้ว่าหยาม ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เรียบเกลียง เป็นต้น และในงานทัศนศิลป์ แขนงประติมากรรมนับว่าพื้นผิวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญชนิดหนึ่ง เนื่องจากผลงานประติมากรรมจะสัมผัสรับรู้ได้ทางสายตาและผิวกายจับต้อง ดังนั้นมิติแห่งพื้นผิวเรียบ หยาบ มันแววววาว ขรุขระ เกลียงเกลา ฯลฯ สร้างสิ่งเร้าให้ผู้ชมอยากสัมผัสจับต้องเสมอ ลักษณะพื้นผิวโดยทั่วไปมิใช่เป็นหลักในการสร้างรูปทรง เพราะมีคุณสมบัติเป็นข้อจำกัด แต่ก็มีประติมากรหลายคนได้ใช้ลักษณะพื้นผิวเป็นทัศนธาตุสำคัญในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมโดยใช้พื้นผิวสัมผัสของวัสดุต่างๆมาประกอบเป็นรูปทรงที่สมบูรณ์ได้ ซึ่งพื้นผิวในงานประติมากรรมกับพื้นผิวที่สร้างขึ้นมาใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับงานและชิ้น

3.5.9 จังหวะและทิศทาง (RHYTHM & DIRECTION)

เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ประติมากรหรือผู้ที่สร้างสรรค์งานประติมากรรมไม่ควรละเลย เพราะว่า การสร้างงานประติมากรรมจะต้องมีการจัดการวางตำแหน่งของรูปทรงไม่ให้เกิดความน่าเบื่อจำเจ มิเช่นนั้นงานจะดูแล้วน่าเบื่อได้ ดังนั้นเมื่อจัดวางและมีการจัดการกับรูปทรงให้เกิดจังหวะได้นั้นงานประติมากรรมก็จะมีการเคลื่อนไหวเกิดขึ้นในงาน ทำให้งานเกิดมีความมีชีวิตชีวา และเรื่องทิศทางก็เป็นอีกเรื่องสำคัญที่ประติมากร ไม่ควรละเลยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นทิศทางของเส้นหรือรูปทรงล้วนเป็นสิ่งที่แสดงให้รับรู้ถึงทิศทางได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้การจัดวางรูปทรงเส้นให้เกิดจังหวะและทิศทางจึงเป็นการส่งเสริมให้งานประติมากรรมเกิดเรื่องราวได้อีกทางหนึ่งจะอาจกล่าวได้ว่าจังหวะและทิศทางเป็นเสน่ห์และลูกเล่นในการจัดองค์ประกอบของงานประติมากรรม เกิดเรื่องราวได้อีกทางหนึ่งและอาจกล่าวได้ว่าจังหวะและทิศทางเป็นเสน่ห์และลูกเล่นในการจัดองค์ประกอบของงานประติมากรรม

3.5.10 น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา (CHIALOSCURO)

คือ บริเวณที่ถูกแสงสว่างเป็นบริเวณทีเป็นเงาของวัตถุทำให้เกิดนำหนักอ่อนแก่ขึ้นบนผิววัตถุ และด้วยระดับอ่อนแก่ของแสงเงานี้เองจึงเกิดเป็นค่านำหนักอ่อนแก่ต่างๆกัน ประติมากรจึงจำเป็นต้องศึกษาและสร้างสรรค์งานประติมากรรม เพราะเนื่องด้วยประติมากรรมจำเป็นต้องใช้แสงในการรับรู้ผลงานความสำคัญของนำหนักแสงและเงาจึงจำเป็นเพราะแสงเงานำหนักอ่อนแก่ทำให้เห็นความเป็นมิติแก่รูปทรง ทำให้เกิดระยะ และแสดงถึงปริมาตรของรูปทรงและด้วยแสงเงาและนำหนักอ่อนแก่นี้ยังสร้างจังหวะให้งานประติมากรรมด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.11 มวล (MASS)

เพราะงานประติมากรรมเป็นงานที่บ่งบอกถึงรูปทรงลักษณะ3 มิติ ฉะนั้นส่วนประกอบที่จำเป็นต้องนึกถึงก็คือ มวล ในการสร้างงานประติมากรรมควรจัดส่วนประกอบทั้งหมดทังสิ้นให้เป็นกลุ่มก้อน มีปริมาตร เช่น ควรจัดส่วนประกอบทั้งหมดให้เป็นหนึ่งเดียว และมวลนี้เองก็เป็นอีกหนึ่งหลักสำคัญในการสร้างงานประติมากรรมเพราะจะทำให้งานมีปริมาตร มีความหนาแน่น มีความแบ่งตัว และมีนำหนักซึงจะทำให้รูปทรงนั้นโดดเด่นขึ้น

3.5.12 ความกลมกลืน (HARMONY)

เป็นการสร้างงานประติมากรรมที่นำรูปทรงมาประกอบกัน โดยจัดวางให้ดูกลมกลืนกัน หรือมีลักษณะคล้าย ๆ กัน ซึ่งในภาพรวมแล้วมองว่าไปด้วยกันได้ ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกขัดตาหรือยัดแย้งกันมากนัก ซึ่งอาจจะเป็นการเลือกสร้างสรรค์ให้มีความกลมกลืนกันทางด้านรูปทรง ทางด้านทิศทาง ทางด้านพื้นผิว สี หรือวัสดุเป็นต้น

โดยขบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้นำหลักการสร้างสรรค์งานประติมากรรมมาเป็นส่วนในการสร้างงานได้อย่างเต็มรูปแบบร่วมไปถึงตั้งแต่การริเริ่มงานการจำลองแบบ3มิติ จนกระทั้งได้สร้างผลงานจริงขึ้นมาผ่านการสื่อสารผลงานด้วยเทคนิคและวิธีการปั้นดินญี่ปุ่น

3.6 ขั้นตอนการสร้างแบบจำลองและการคัดเลือกแบบจำลอง

3.6.1 ขั้นตอนการสร้างแบบจำลอง3มิติ การเตรียมอุปกรณ์ได้แก่

1.) ฟอยล์

2.) เทปอลูมิเนียม

3.) โฟม

4.) กาวสำหรับติดโฟม

5.) ปากกาเคมี

6.) คัตเตอร์

7.) กระดาษทราย แบบละเอียด

8.) กระดาษทราย แบบหยาบ

9.) ดินญี่ปุ่น

10.) ไม้คลึงแป้งขนมปัง

11.) พู่กันแบน เบอร์ 6

12.) พู่กันแบน เบอร์ 10

13.) พู่กันกลม เบอร์ 10

14.) เกรียง

15.) กระป๋องน้ำ

16.) น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เริ่มจากการขึ้นโครงสร้างงานแบบ 3 มิติ โดยการใช้ฟอยล์ หรือโฟม(เนื้อละเอียด)เป็นโครงสร้างด้านใน แล้วจัดแต่งโครงสร้างตามรูปทรงต่อเติมประกอบโครงสร้างให้แข็งแรงตามแบบที่คิดไว้ ถ้าใช้ฟอยล์ ทำโครงสร้างให้ใช้กาวUHUติดเวลาที่จะต่อฟอยล์ เข้าด้วยกันตามด้วยเทปอลูมิเนียมเพื่อโครงสร้างที่แข็งแรงหลังจากประกอบโครงสร้างเสร็จ ตามด้วยการนำดินญี่ปุ่นมานวดแล้วนำที่คลึงแป้งมาคลึงดินญี่ปุ่นให้เรียบเนียนแล้วจึงนำดินญี่ปุ่นไปหุ้มโครงสร้างใช้ปลายนิ้วมือกดคลึงดินไล่อากาศให้ทั่วโครงสร้างใช้พู่กันช่วยดึงหน้าดินแล้วรออีกสักพักจึงปั้นเก็บรายละเอียดอีกรอบพอผิวดินญี่ปุ่นแห้งแยกตากเป็นชิ้นๆพอแห้งแล้วจึงนำกระดาษทรายแบบหยาบขัด หลังจากนั้นตามด้วยแบบละเอียดเพื่อความเรียบเนียนรวมถึงปรับแต่งลักษณะรูปแบบของรูปทรงให้เหมาะสมแล้วจึงนำมาติดประกอบจัดวางให้สมบูรณ์

รูปภาพที่ 3.1 : อุปกรณ์ในการสร้างแบบจำลอง3มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.2 : อุปกรณ์ในการสร้างแบบจำลอง3มิติ

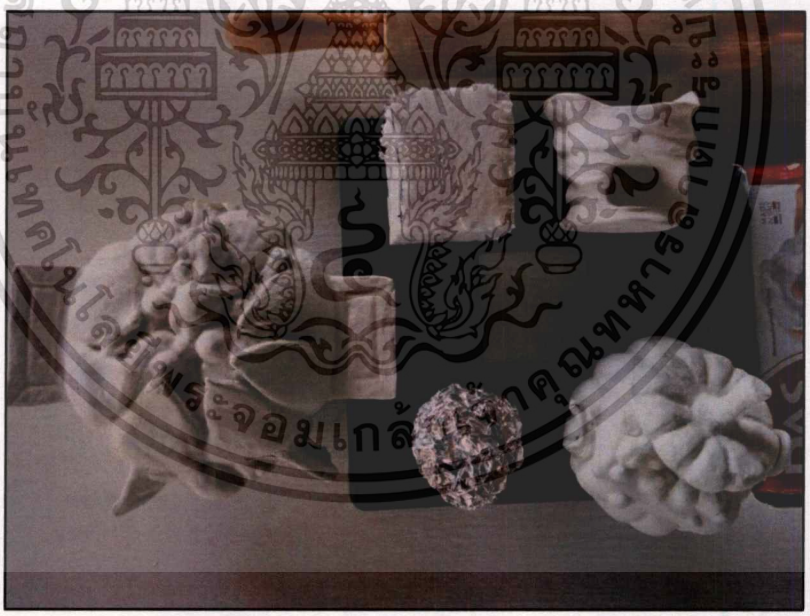

รูปภาพที่ 3.3 : การสร้างแบบจำลอง3มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.4 : การสร้างแบบจำลอง3มิติ

3.6.2 ขั้นตอนการคัดเลือกแบบจำลอง

- แบบจำลอง3มิติ ผลงานชิ้นที่ 1

รูปภาพที่ 3.5 : แบบจำลอง3มิติ (แบบที่1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.6 : แบบจำลอง3มิติ (แบบที่2)
(แบบที่ถูกคัดเลือกในการสร้างผลงานจริง)

แบบจำลอง3มิติ (แบบที่1)

การนำรูปแบบของโต๊ะบัญชีที่ให้ความรู้สึกถึงการทำงานแต่เปลี่ยนค่าจากสิ่งของบนโต๊ะเป็นอารมณ์ในครัวที่อยู่ในลักษณะของใช้ในครัวที่กำลังถูกใช้งานบ่งบอกถึงการแบ่งเวลาจากการทำงานให้แก่คนรอบข้างโดยมีวัตถุที่ทำให้นึกความเป็นครอบครัว

แบบจำลอง3มิติ (แบบที่2) **(แบบที่ถูกคัดเลือกในการสร้างผลงานจริง)**

รูปแบบของชิ้นงานที่จะสื่อและแสดงถึงเตาไฟที่ต้องคอยรองรับหม้อขนมให้เดือดในแต่ละหม้อนั้นใช้เวลา กว่าจะได้ขนมในแต่ละหม้อนั้นต้องผ่านกรรมวิธีที่ต้องใช้ความอดทนและพยายามเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งนัยยะที่ว่านี้จะถูกแสดงผลทางรูปลักษณะ จากประสบการณ์ที่ประทับใจ ผลงานจึงมีการออกแบบสื่อมาในรูปแบบเตาไฟที่มีพื้นผิวหย่อนยานเหมือนกับคนชรา แสดงถึงอายุของสังขารที่สะท้อนถึงร่องรอยแก่ประสบการณ์และหม้อที่มีรูปแบบเป็นฟักทองถูกวางอยู่บนเตามีลักษณะที่กำลังเดือดมวลฟองล้นออกจากปากหม้อ มีนัยยะของความหมายของการปลูกฝังของปู่ย่าตายายถึงการใช้ชีวิตที่ค่อยเป็นค่อยไปตามเวลา ความเพียรพยายาม ถูกจัดวางในรูปแบบตามสภาพของบทบาทการใช้งานของความเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.3 ขั้นตอนการคัดเลือกแบบจำลอง

- แบบจำลอง3มิติ ผลงานชิ้นที่ 2

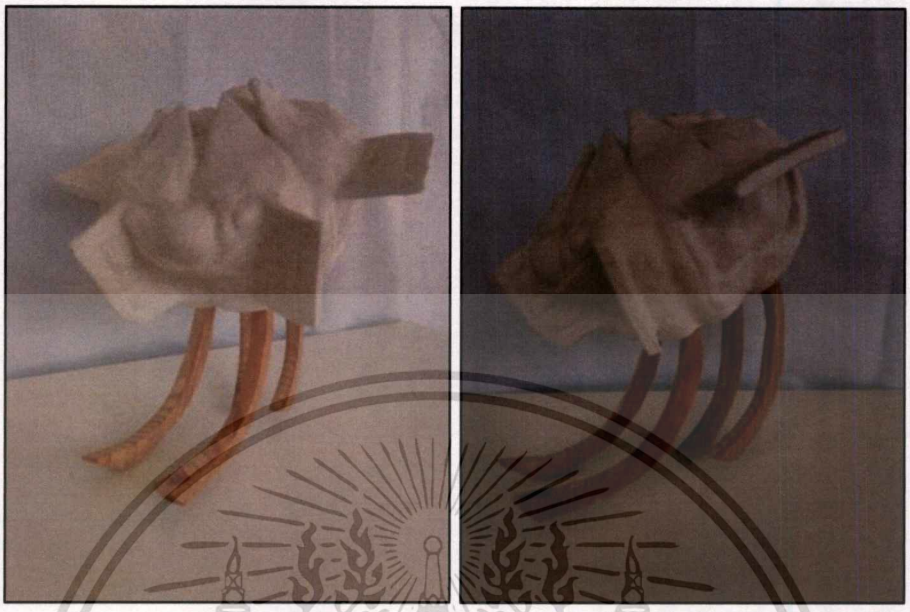

รูปภาพที่ 3.7 : แบบจำลอง3มิติ (แบบที่1)
(แบบที่ถูกคัดเลือกในการสร้างผลงานจริง)

แบบจำลอง3มิติ (แบบที่1)

รูปลักษณะของฟักทองเป็นรูปทรงที่สามารถดำเนินเรื่องราวให้ความอบอุ่นได้โดยรูปแบบมาการใช้ใช้การสังเกตจากวัตถุสิ่งแวดล้อม ที่มีหน้าต่างครัวถูกเปิดออกจากลูกฟักทองที่แสดงออกว่าห้องครัวกำลังถูกใช้งานอยู่เป็นเสมือนการปลดปล่อยทุกอย่างให้เป็นไปตามบริบทแม้แต่ควันที่เวลาฝาหม้อถูกเปิดออก หรือเวลาที่กะทิเดือดแล้วมีมวลฟองขึ้นมามายเหมือนไม่มีที่สิ้นสุดรวมไปถึงอุณหภูมิก็ถือเป็นอากาศทางสิ่งแวดล้อมที่ทำให้รู้สึกถึงความอบอุ่น อิ่มเอม เป็นมุมมองที่ไม่น่ามองข้ามเพราะสามารถเกิดเป็นเป็นความทรงจำที่จะนำมาถ่ายทอดเป็นตัวกลางสำคัญที่สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวบ่งบอกถึงปฏิสัมพันธ์ของความเป็นครอบครัว ซึ่งวัตถุเหล่านั้นอยู่ในลักษณะรูปแบบต่างๆอย่างแสดงออกถึงความอ่อนโยนความละมุน นุ่มนวลเป็นอารมณ์ที่ได้ได้รับในตอนเด็กหรือกระบวยที่ตักอาหารที่ยื่นออกมาจากหน้าต่างแสดงอารมณ์ถึงการชิมลิ้มรสชาติในอาหารหลังปรุงเสร็จหรือการตักแบ่งใส่ถ้วย เป็นมุมมองที่หน้าสัมผัสอยู่บ่อยครั้งแสดงถึงการมีอารมณ์ร่วมกันในความทรงจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.4 ขั้นตอนการคัดเลือกแบบจำลอง

- แบบจำลอง3มิติ ผลงานชิ้นที่ 3

รูปภาพที่ 3.8 : แบบจำลอง3มิติ (แบบที่1)

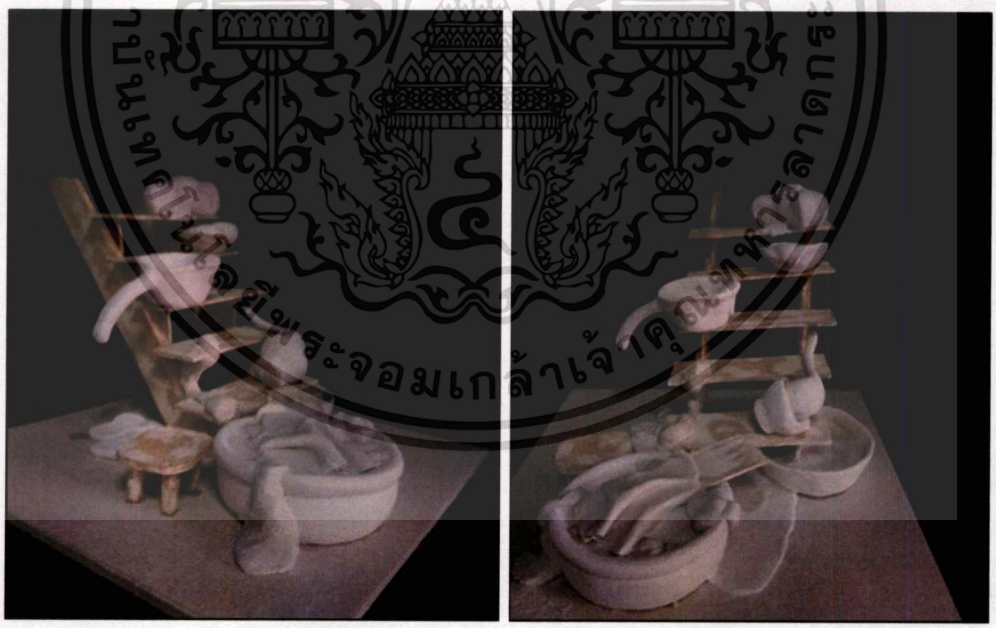

รูปภาพที่ 3.9 : แบบจำลอง3มิติ (แบบที่2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

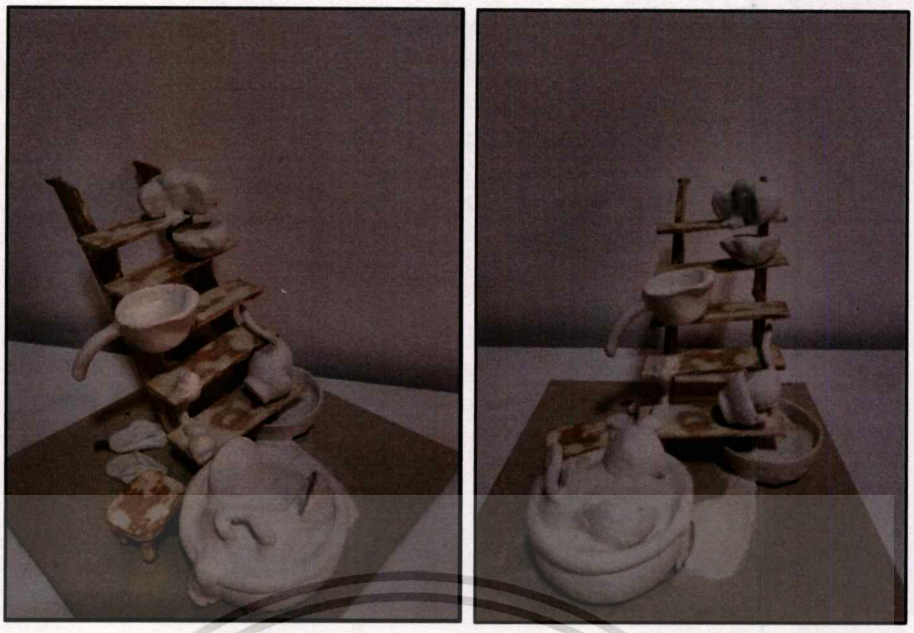

รูปภาพที่ 3.10 : แบบจำลอง3มิติ (แบบที่3)
(แบบที่ถูกคัดเลือกในการสร้างผลงานจริง)

แบบจำลอง3มิติ (แบบที่1)

การนำเสนอแนวความคิด โดยต้องการจะนำเสนอมุมของความสุข ความอบอุ่นในการทำกิจกรรมร่วมกันที่บ่งบอกถึงความเรียบง่ายและความเป็นครอบครัวใหญ่

แบบจำลอง3มิติ (แบบที่2)

การนำเสนอเกี่ยวกับบริบทของพื้นที่ โดยสร้างเรื่องราวของบรรยากาศที่ถูกอิงจากสภาพความเป็นจริงในความทรงจำ สามารถสัมผัสได้ถึงรูปแบบวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแต่แฝงคุณค่าคงความหมายเกี่ยวเนื่องต่อการใช้ชีวิตปัจจุบันที่กาลเวลาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงต่อทัศนคติความดั้งเดิมได้

การออกแบบสื่อโดยใช้บันไดนั้น โดยส่วนตัวให้ความหมายเชิงนัยยะที่ว่า บันไดสามารถสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของความเป็นจริงและการดำรงอยู่เหนือความคาดหมายได้ถ้ามีความพยายาม

แบบจำลอง3มิติ (แบบที่3) **(แบบที่ถูกคัดเลือกในการสร้างผลงานจริง)**

การนำเสนอเกี่ยวกับบริบทของพื้นที่ โดยสร้างเรื่องราวของบรรยากาศที่ถูกอิงจากสภาพความเป็นจริงในความทรงจำ สามารถสัมผัสได้ถึงรูปแบบวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแต่แฝงคุณค่าคงความหมายเกี่ยวเนื่องต่อการใช้ชีวิตปัจจุบันที่กาลเวลาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงต่อทัศนคติความดั้งเดิมได้

การออกแบบสื่อโดยใช้บันไดนั้น โดยส่วนตัวให้ความหมายเชิงนัยยะที่ว่าบันไดสามารถสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของความเป็นจริงและการดำรงอยู่เหนือความคาดหมายได้ถ้ามีความพยายาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7.ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริง (ผลงานทั้ง 3 ชิ้นมีการใช้เทคนิคเดียวกัน)

1.)เตรียมอุปกรณ์การทำโครงสร้างและอุปกรณ์ปั้นดินญี่ปุ่น

2.)สร้างโครงสร้างของชิ้นงานโดยมีการขยายแบบจากแบบจำลอง 3 มิติ โดยมีการใช้โครงสร้างจากวัตถุจริงแล้วถูกจัดการกับรูปทรงตามลักษณะของแบบ ในบางชิ้นมีการใช้โครงสร้างจากโฟมแล้วจึงแกะโฟมตามแบบ

3.)ประกอบโครงสร้างเข้าด้วยกันและตรวจสอบโครงสร้าง

4.)นำโครงสร้างมาขึ้นดินญี่ปุ่นโดยการนำดินมานวดแล้วใช้ไม้ที่คลึงแป้งมาคลึงดินญี่ปุ่นให้มีลักษณะเป็นแผ่นๆแล้วนำพู่กันชุปน้ำทาตรงบริเวณดินที่คลึงไว้ ต่อด้วยใช้เกรียงแซะดินญี่ปุ่นแล้วลอกไปวางที่ผิววัตถุตัวโครงสร้างจากนั้นใช้พู่กันชุบน้ำอีกที่เพื่อดึงหน้าดินหรือไล่อากาศออกต่อด้วยปั้นเก็บรายละเอียดแล้วจึงนำไปตากให้ดินแห้ง

5.)นำงานที่แห้งแล้วมาขัดด้วยกระดาษทรายแบบหยาบตามด้วยการขัดกระดาษทรายผิวเรียบ

6.)นำงานที่ขัดเสร็จแล้วมาจัดวางองค์ประกอบ เก็บรายละเอียดแก้ไขจุดบกพร่องให้สมบูรณ์

1.

รูปภาพที่ 3.11 การเตรียมอุปกรณ์การทำโครงสร้างและอุปกรณ์ปั้นดินญี่ปุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.

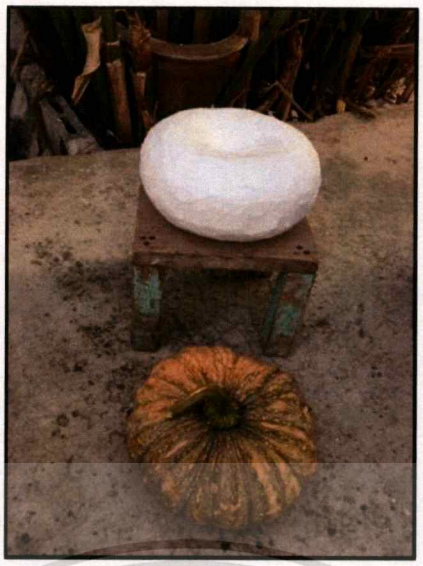

รูปภาพที่ 3.12 การสร้างโครงสร้างของชิ้นงาน
โดยมีการขยายแบบจากแบบจำลอง 3 มิติ โดยมีการใช้โครงสร้างจากวัตถุจริงแล้วถูกจัดการกับรูปทรงตามลักษณะของแบบ ในบางชิ้นมีการใช้โครงสร้างจากโฟมแล้วจึงแกะโฟมตามแบบ

3.

รูปภาพที่ 3.13 การประกอบโครงสร้างเข้าด้วยกันและตรวจสอบโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.

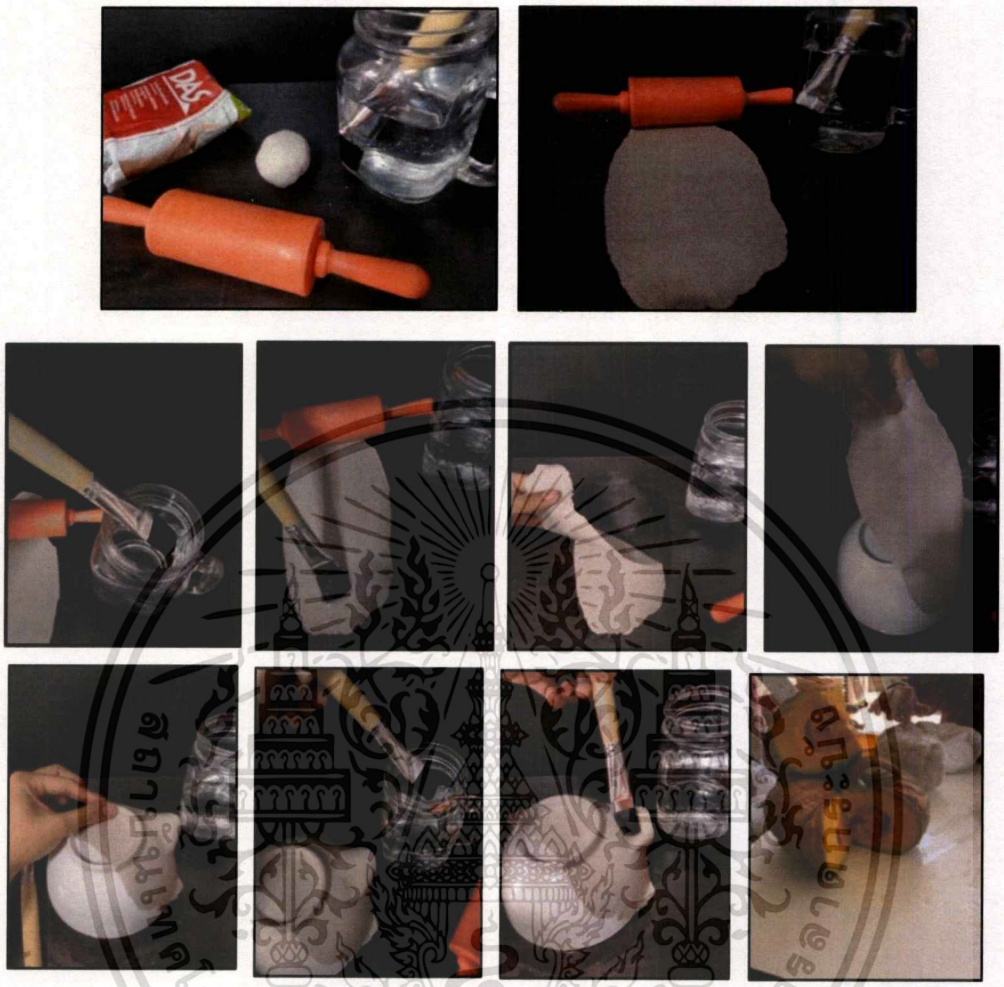

รูปภาพ 3.14 การนำโครงสร้างมาขึ้นดินญี่ปุ่น

โดยการนำดินมานวดแล้วใช้ไม้ที่คลึงแป้งมาคลึงดินญี่ปุ่นให้มีลักษณะเป็นแผ่นๆแล้วนำพู่กันชุปน้ำทาตรงบริเวณดินที่คลึงไว้ ต่อด้วยใช้เกรียงแซะดินญี่ปุ่นแล้วลอกไปวางที่ผิววัตถุตัวโครงสร้างจากนั้นใช้พู่กันชุบน้ำอีกที่เพื่อดึงหน้าดินหรือไล่อากาศออกต่อด้วยปั้นเก็บรายละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.

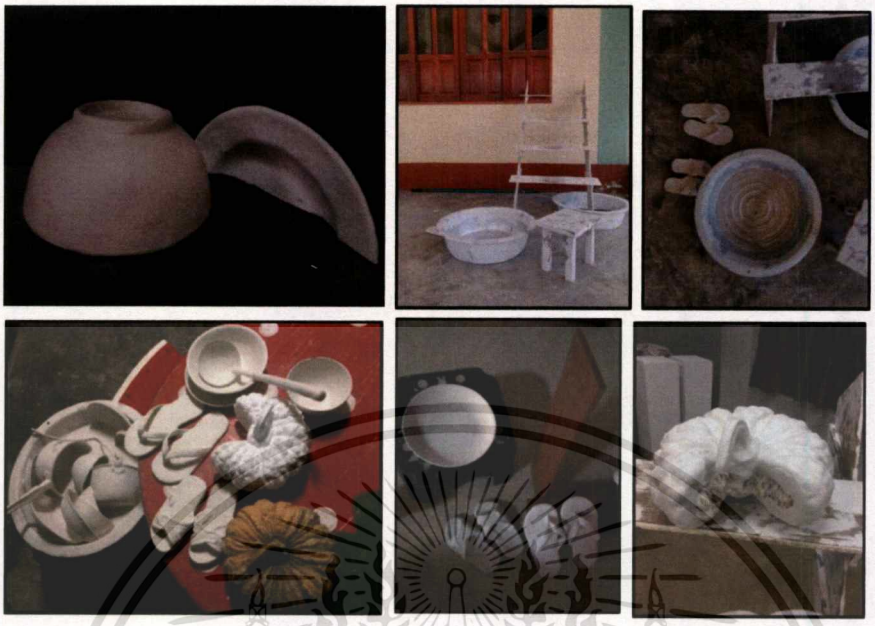

รูปภาพที่ 3.15 นำชิ้นงานไปตากให้ดินญี่ปุ่นแห้ง

การนำชิ้นงานที่ปั้นดินญี่ปุ่นเสร็จแล้วต้องนำไปตากบริเวณที่มีลมถ่ายเทเพื่อที่ดินญี่ปุ่นจะได้แห้งสนิทไม่ชื้น

6.

รูปภาพที่ 3.16 ขัดเก็บผิวให้เรียบ

นำงานที่แห้งแล้วมาขัดด้วยกระดาษทรายแบบหยาบตามด้วยการขัดกระดาษทรายผิวเรียบเก็บรายละเอียดแก้ไขจุดบกพร่องให้สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าประกอบด้วยข้อมูลจากประสบการณ์ ข้อมูลทางทฤษฎีและการชี้แนะจากอาจารย์ประจำวิชา จึงได้รับการพัฒนามาเลื่อยๆโดยตัวชิ้นงานของข้าพเจ้าจะเป็นรูปแบบการใช้ตัววัตถุที่มีอิทธิพลต่อความทรงจำในครอบครัว มีการแสดงความรู้สึกในเรื่องราวที่ตัวข้าพเจ้าได้รับ มีการออกแบบสื่อด้วยทัศนคติที่มีมุมมองต่อบริบทสิ่งของ ผ่านการใช้เทคนิคดินญี่ปุ่นที่มีลักษณะเป็นสีขาวให้ความรู้สึกถึงความบริสุทธิ์ อ่อนโยน ละมุน นุ่มนวลมีบรรยากาศสามารถบอกถึงความเป็นอดีตได้ดี ถูกจัดการเทคนิคโดยการนำมาห่อหุ้มในตัวของวัตถุที่มีโครงสร้างจากวัตถุเดิมถูกดัดแปลงแล้วนำมาปั้นจากเจตนารมณ์ของความรู้สึกที่มีต่อความทรงจำพร้อมกับการศึกษาในเรื่องของความหมายรูปทรง การจัดวางองค์ประกอบ ที่ได้รับอิทธิพลจากการสำรวจมุมมองในรายละเอียดของการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ผลงานประติมากรรมในทุกชิ้นที่ผ่านมาของข้าพเจ้า ความเป็นครอบครัวมีบทบาทมีส่วนสำคัญต่อการสร้างและพัฒนาของลักษณะรูปแบบ รูปทรงหรือการจัดวางด้านมุมมองที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ได้พัฒนาต่อการสร้างชิ้นงานประติมากรรมของข้าพเจ้าในทุกๆชิ้น

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

การสร้างผลงานศิลปะโดยทั่วไป จะประกอบไปด้วยการนำทัศนธาตุต่างๆมาสอดคล้องกับมุมมองและจุดมุ่งหมายของสิ่งที่อยากจะสื่อและแสดงออก พร้อมด้วยความสมดุลที่จะต้องนำมาใช้ทัศนธาตุจึงมีความจำเป็นต่อการสร้างผลงานหรืออาจนำบางส่วนของทัศนธาตุมาใช้เพื่อให้ผลงานนั้นเกิดความสมดุลซึ่งจะประกอบไปด้วยเรื่องของความเป็นเด่น การประสาน การขัดแย้ง และการซ้ำเป็นสิ่งที่ทำให้การสร้างผลงานศิลปะมีความลงด้วยมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลงานชิ้นที่ 1

รูปภาพที่ 4.1 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : สุข

เทคนิค : ดินญี่ปุ่น

ขนาด : 150×150×150 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

- รูปทรง

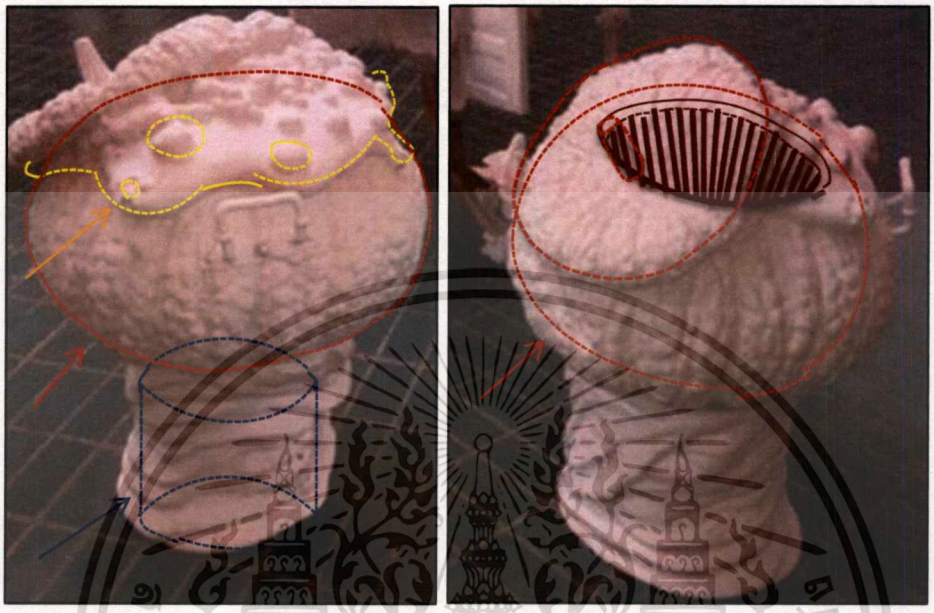

รูปภาพที่ 4.2 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

ในโครงสร้างรูปภายในก่อนการเพิ่มเติมรายละเอียดจะมีการกำหนดสร้างให้เกิดความเป็นรูปทรงเลขาคณิตก่อน จาก (ลูกศรสีแดง) ที่มีลักษณะกลม (ถ้าสังเกตจากมุมบนและมุมล่าง) จะมีรูปทรงที่แบนถูกสร้างให้มีลักษณะเป็นผลฟักทอง มีการผสมรูปแบบที่มีลักษณะมาจากหม้อ ที่มีหูจับของหม้อยื่นออกมา การออกแบบขั้วของผลฟักทองให้มีลักษณะเป็นฝาถูกเปิด มีลักษณะของน้ำที่กำลังเดือด ซึ่งอยู่ในรูปทรงอิสระให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวของความเดือดมีฟองน้ำหรือฟองอากาศอยู่ในลักษณะรูปทรงกลมมีขนาดที่ไม่เท่ากัน ดูได้จาก(ลูกศรสีเหลือง) ส่วนรูปทรงที่รองรับด้านล่างนั้น มีการสร้างโครงสร้างขึ้นเริ่มจากรูปทรงกระบอกมีโครงสร้างรูปแบบมาจากเตาถ่านดูได้จาก(ลูกศรสีน้ำเงิน) ด้านหน้าของรูปทรงเตาถ่านจะมีช่องโหว่ที่มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมคล้ายช่องใส่ฟืน ซึ่งจัดว่าเป็นปริมาตรของรูปทรงที่ช่วยสร้างค่าน้ำหนักแสงเงาโดยรวมให้สมดุลยิ่งขึ้น

การประกอบกันของรูปทรงจะจัดอยู่ในรูปทรงที่ซ้อนกันให้เกิดระนาบ เพื่อสร้างโทนน้ำหนักแสง-เงาและสามารถสร้างมุมมองการเชื่อมต่อของรูปทรงได้ ซึ่งการประกอบกันของรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลงานจะกำหนดให้รูปทรงข้างล่างมีขนาดเล็กกว่ารูปทรงด้านบนเป็นการสร้างระนาบให้เกิดแสงเงาเพื่อเน้นให้วัตถุรูปทรงด้านบนมีความเด่นชัดขึ้น

- พื้นผิว

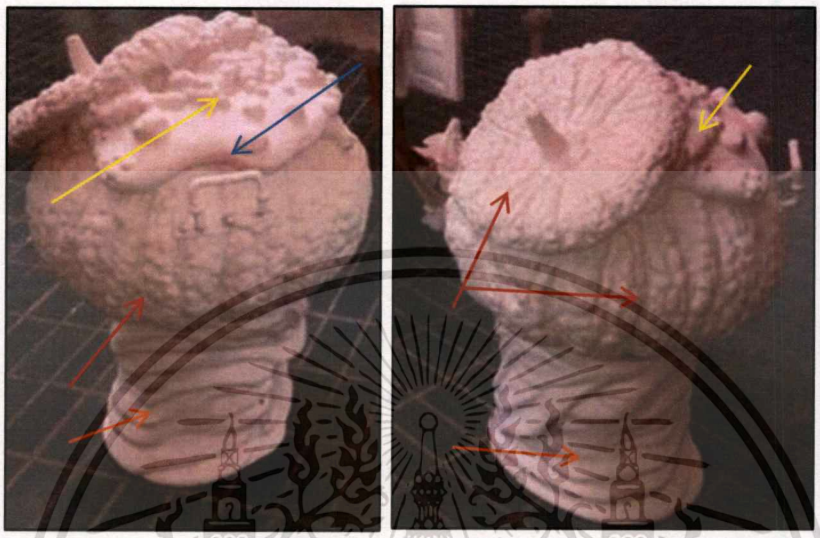

รูปภาพที่ 4.3 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

พื้นผิวสามารถทำให้เกิดค่าน้ำหนักความแตกต่างแสดงให้เห็นถึงความเป็นมวล ความกลมกลืน ความขัดแย้งหรือความลงตัว จากผลงานจะมีความโดดเด่นไปด้วยเรื่องของพื้นผิว เนื่องจากรูปแบบของผลงานมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่จะนำมาถ่ายทอด พื้นผิวจึงมีความสำคัญต่อการสัมผัสถึงอรรถรสในตัวเรื่องราว เป็นพื้นผิวที่เลียนแบบจากธรรมชาติ (ลูกศรสีแดง) มีรูปแบบมาจากฟักทองที่มีผิวขรุขระเป็นเอกลักษณ์มีลักษณะเป็นพรวนๆขึ้นมาเป็นลูกไม่เท่ากัน ซึ่งจะมีความตัดกันกับมวลน้ำที่กำลังเดือดไหลอยู่ด้านบน(ลูกศรสีฟ้า)ที่มีลักษณะพื้นผิวเรียบเนียนมันวาวเพื่อให้เห็นความต่างของพื้นผิวประกอบไปด้วยฟองน้ำที่แสดงถึงความเดือด(ลูกศรสีเหลือง)มีมีลักษณะผิวที่ตึงเรียบเนียนแต่มีขนาดต่างกันเป็นการแสดงถึงการเคลื่อนไหว ส่วนเตาถ่าน(ลูกศรสีส้ม)เป็นพื้นผิวที่มีลักษณะหย่อนยานซึ่งเป็นการเปลี่ยนรูปลักษณะจากวัตถุเตาถ่านในรูปแบบดั้งเดิมที่มีระนาบดูเรียบง่าย คงทน แข็งแรง แต่เปลี่ยนรูปแบบมาเป็นพื้นผิวที่เหมือนคนชรา

จังหวะพื้นผิวจะเห็นได้ว่าจากผลงานพื้นผิวมีความแตกต่างกันแต่สามารถคัดความเป็นพื้นผิวให้มีความโดดเด่นเฉพาะตัวได้เพราะมีระนาบที่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สี

รูปภาพที่ 4.4 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

สีของพื้นผิวจะมีลักษณะเป็นสีขาวเป็นสีที่ได้จากดินญี่ปุ่น จะเป็นสีที่เกิดขึ้นในเนื้อเดิมของเทคนิคเพื่อแสดงความเป็นวัสดุนั้นจึงสร้างสรรค์ขึ้นให้รูปทรงที่มีพื้นผิวเป็นสีขาวทั้งหมดซึ่งในความเป็นสีขาวนั้นการรับแสงละการเกิดเงาเป็นการสร้างน้ำหนักของแสง-เงาได้ชัดเจนมีการไล่ระดับดูกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน มีความเป็นเอกรงค์และนุ่มนวลจึงให้ความรู้สึกของมวลบรรยากาศในความเป็นอดีตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นที่ว่าง

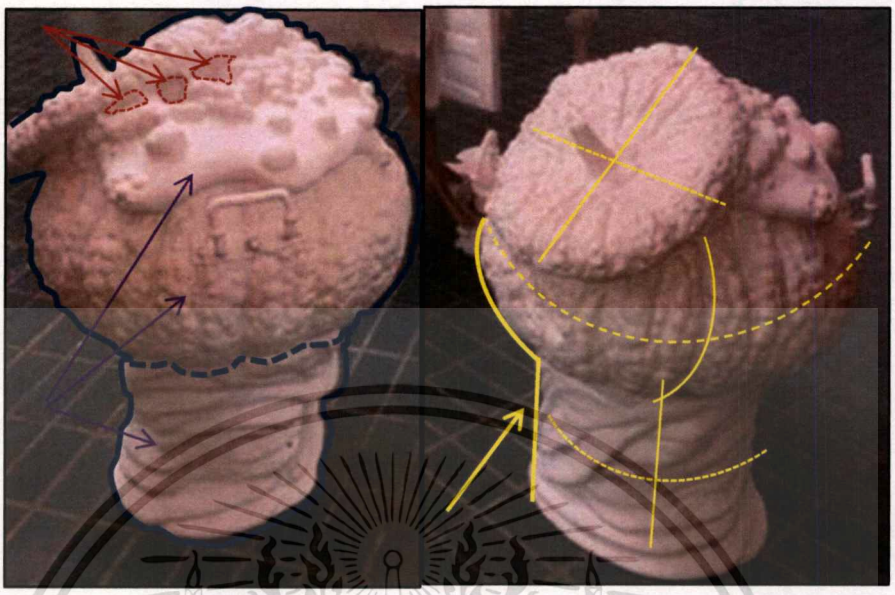

รูปภาพที่ 4.5 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

ในบริเวณพื้นที่ว่างจะช่วยให้เห็นลักษณะของรูปทรงรอบๆ ได้ชัดเจน (เส้นสีน้ำเงิน) และความเป็นพื้นที่ว่างยังสามารถช่วยดึงดูดสายตาให้มองมาที่รายละเอียดของพื้นผิว (เส้นลูกศรสีม่วง) องศาของการวางรูปทรงที่ต่อเนื่องที่ถูกทับซ้อนกัน การเห็นสัดส่วนที่มีขนาดต่างกัน(เส้นสีเหลือง) การรับแสงหรือการตกกระทบของเงาลงบนผิวงานที่มีลักษณะสีขาวกับที่พื้นและพื้นที่ว่างยังช่วยสร้างอากาศในชิ้นงานที่ดูทึบตันเกิดอารมณ์การเคลื่อนไหวทางสายตาได้ (เส้นสีแดง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลงานชิ้นที่ 2

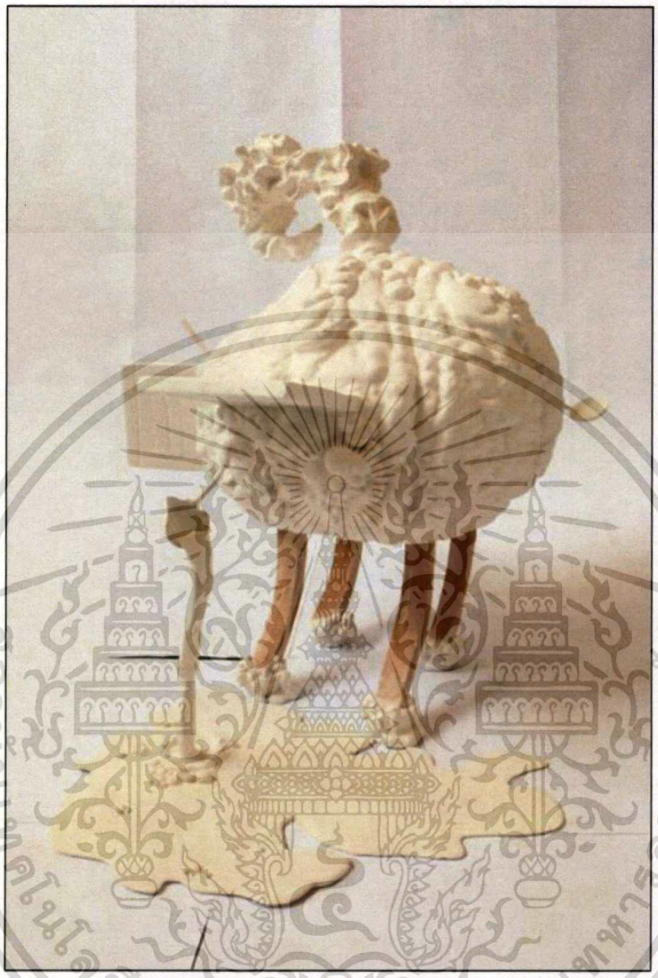

รูปภาพที่ 4.6 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : ฟูมฟัก

เทคนิค : ดินญี่ปุ่น

ขนาด : 150×350×280 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 วิเคราะทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2

- รูปทรง

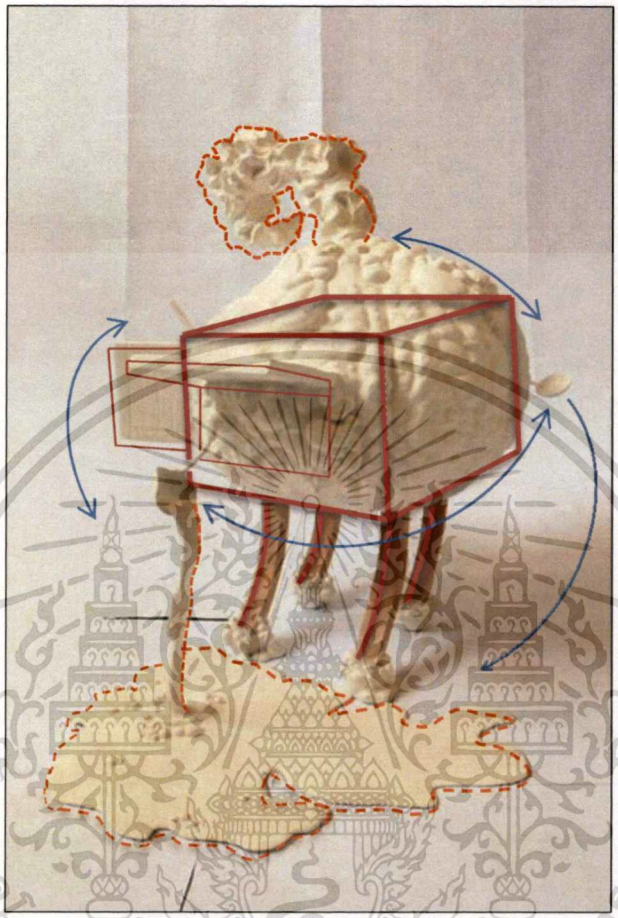

รูปภาพที่ 4.7 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2

การสร้างรูปทรงผลงานประติมากรรมได้มีการเลียนแบบรูปทรงธรรมชาติขึ้นแล้วตัดทอนหรือเพิ่มขยายให้ดูเกินความเป็นจริง จากการสร้างรูปทรงได้มีการสร้างรูปทรงที่มีขนาดใหญ่สุดไว้ตรงกลางและมีขนาดเล็กกว่าเสริมบริเวณโดยรอบ ในการเริ่มสร้างรูปทรงหลักตรงกลางได้มีการใช้รูปทรงเรขาคณิตเข้าเป็นโคลงสร้างภายในช่วยก่อนที่จะลงรายละเอียดความเป็นรูปร่างและพื้นผิว โดยใช้โครงสร้างเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม(เส้นร่างสีแดง)เพื่อความสมดุลของมุมมองและน้ำหนักของขาไม้ที่รองรับ

มีการประกอบกันของรูปทรงที่ต่อเนื่องกันเชื่อมในบริเวณรอบๆของรูปทรงตรงกลางที่มีขนาดใหญ่ เพื่อกระจายรูปทรงให้เป็นจุดเชื่อมสายตาตาม(ลูกศรสีฟ้า)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรง เมื่อนำรูปทรงแต่ละประเภทมาประกอบกันจะทำให้รูปทรงมีความสัมพันธ์ดึงดูดกันหรือการเคลื่อนไหวของการมองเห็นในความเป็นจิตรนาการอย่างบริเวณ (เส้นปะสีส้ม) มีการใช้รูปทรงอิสระเป็นรูปทรงที่อยู่ในลักษณะของการเทของเหลวลงสู่พื้น เป็นรูปทรงที่มีโครงสร้างที่ไม่แน่นอน สามารถสัมพันธ์กับรูปทรงอิสระด้านบนที่มีลักษณะที่ได้รูปแบบจากควัน (เส้นปะสีส้มข้างบน)ซึ่งลักษณะความไม่แน่นอนของรูปทรงอิสระนี้จะช่วยสร้างอารมณ์ของความเคลื่อนไหวในบริเวณของพื้นที่

- พื้นผิว

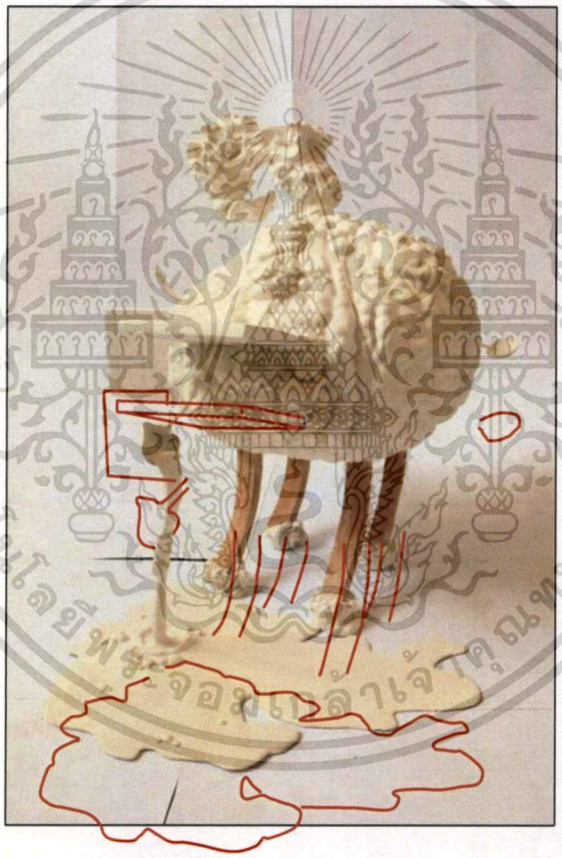

รูปภาพที่ 4.8 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในผลงานได้มีการเลียนแบบพื้นผิวธรรมชาติขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบ ซึ่งมีการใช้พื้นผิวที่มีความแตกต่างกัน จากผลงาน (เส้นสีแดง) พื้นผิวที่มีความเรียบตรึง กับความเป็นพื้นผิวขรุขระ

เหมือนผิวฟักทองเพราะพื้นผิวเป็นบริเวณที่แสดถึงความเป็นปริมาตรและการเกิดแสง-เงา โดยมีขัดแย่งกันในเรื่องของการใช้ระนาบคัดความเป็นพื้นผิวให้เห็นถึงความแตกต่างของความเป็นพื้นผิวของแต่ละวัตถุได้

- สี

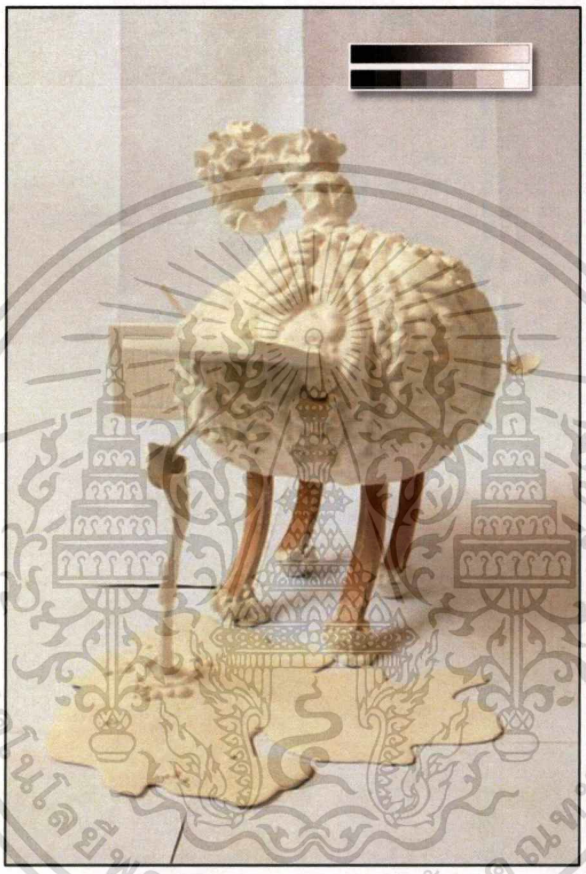

รูปภาพที่ 4.9 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2

สีของพื้นผิวจะมีลักษณะเป็นสีขาวเป็นสีที่เกิดขึ้นจากดินญี่ปุ่น เป็นการสร้างสรรค์ให้ชิ้นงานมีความต่อเนื่องกันด้วยสี ซึ่งรูปทรงที่มีพื้นผิวเป็นสีขาวทั้งหมดยกเว้นพื้นผิวที่เป็นเนื้อไม้เผยให้เห็นถึงสีที่เกิดจากธรรมชาติที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเพิ่มความโดดเด่น คัดน้ำหนักของแสง-เงาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัดเจนมี ความโดดเด่นที่ตัดกันกับความเป็นเอกรงค์ของสีขาวแต่ยังลื้นไหลเข้ากันได้ด้วยรูปทรงที่โค้งและยังช่วยสร้างค่าน้ำหนักแสง-เงาของรูปทรง พื้นผิว ให้เกิดมิติที่มีค่าน้ำหนักหลายๆระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นที่ว่าง

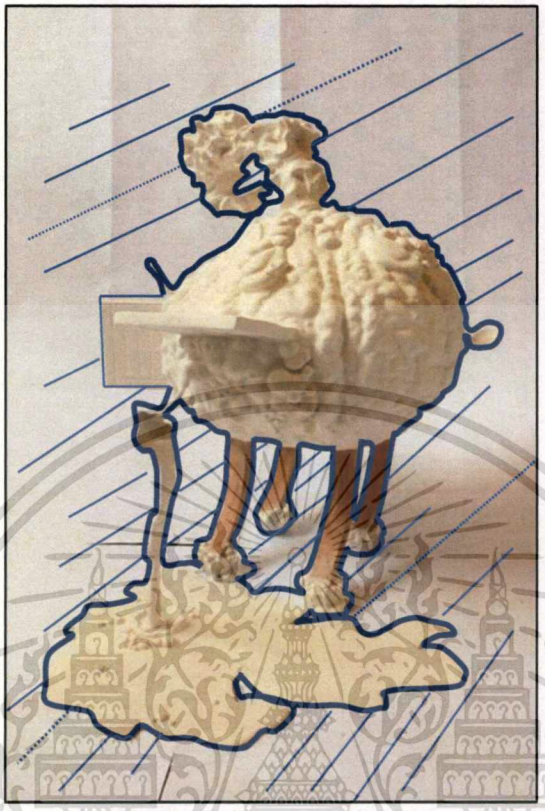

รูปภาพที่ 4.10 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2

จากชิ้นงานมีลักษณะที่จะใช้พื้นที่ว่างในรอบด้านหรือการสร้างมวลของรูปทรงที่เป็นลักษณะกลุ่มก้อนและความเป็นระนาบ จึงประกอบไปด้วยช่องพื้นที่ว่างที่จะช่วยทำให้มุมมองได้มีการถ่ายเทรูปทรงให้มีความเชื่อมกันได้รอบด้านเพราะการสร้างพื้นที่ว่างในตัวงานที่มีลักษณะของรูปทรงที่ทึบตันกับพื้นที่ว่างจะช่วยสร้างจังหวะให้กับงานได้ ทำให้ชิ้นงานดูมีอากาศตรงบริเวณพื้นที่ว่างให้เกิดความเป็นชีวิตชีวาลงตัวเข้ากันกับรูปทรงมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผลงานชิ้นที่ 3

รูปภาพที่ 4.11 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : How long ?

เทคนิค : ดินญี่ปุ่น

ขนาด : 150×150×150 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3

- รูปทรง

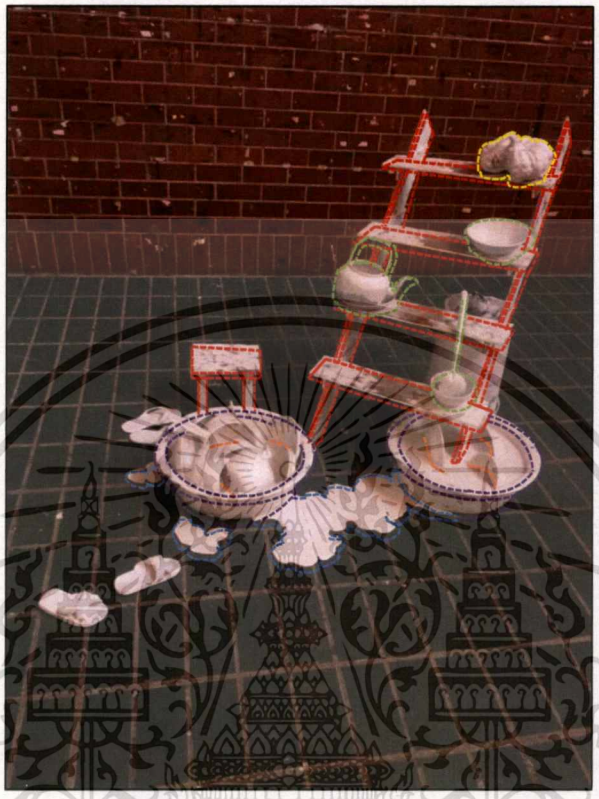

รูปภาพที่ 4.12 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานประกอบไปด้วยรูปทรงที่มีการเลียนแบบตามธรรมชาติ (เส้นปะสีเหลือง) และรูปทรงที่ถูกสร้างขึ้น (เส้นปะสีเขียว) ได้มีการตัดทอนรูปทรง (เส้นปะสีส้ม) เพื่อสร้างให้เห็นถึงความเป็นจริงและมุมมองของการจัดวาง มีการใช้รูปทรงอิสระ (เส้นปะสีฟ้า) เป็นน้ำที่ไหลเพื่อเล่นกับพื้นที่ว่าง มีการใช้รูปทรงที่เป็นระนาบสี่เหลี่ยมที่แสดงถึงความเรียบง่าย (เส้นปะสีแดง) เป็นตัวเชื่อมในการจัดว่างรูปทรงอื่นๆให้เกิดจังหวะของแสงเงาเพิ่มขึ้น

การประกอบกันของรูปทรง มีการวางรูปทรงอย่างต่อเนื่องกันและรูปทรงที่ซ้อนกันจะเห็นได้จากการวางรูปทรงที่อยู่ในกะละมังกับส่วนของรูปทรงที่ถูกจัดว่างตรงขั้นบันได

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรง จากภาพเมื่อนำรูปทรงหลายๆรูปทรงมาจัดวางจะสังเกตได้ว่ารูปทรงที่เป็นลักษณะวงกลมจากกะละมังทั้งสองใบ (เส้นปะสีม่วง) ที่มีบันไดอยู่ระหว่างกลางมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเป็นรูปทรงระนาบสี่เหลี่ยม ซึ่งเราจะรู้สึกได้ว่ารูปทรงเหล่านั้นมีความสัมพันธ์ดึงดูดกันและกันได้จากการประกอบกับการจัดวางรูปทรงอื่นๆด้วยความต่อเนื่องกัน

- พื้นผิว

รูปภาพที่ 4.13 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3

จากผลงานมีการสร้างพื้นผิวให้มีความเรียบตรึงเป็นส่วนใหญ่สร้างความกลมกลืนกันด้วยลักษณะที่เป็นสีขาวจากดินญี่ปุ่น ที่พื้นผิวของวัตถุมีการหุ้มและสามารถเห็นลักษณะพื้นผิวภายในรูปทรง (ลูกศรสีแดง) ที่เป็นลักษณะสีสร้างความแตกต่างให้แกมวลของพื้นผิวได้ในตัววัตถุนั้นๆเป็นการสร้างความต่อเนื่องและมีการกระจายพื้นผิวที่มีสีแตกต่างกันทำให้เวลาวัตถุเจอแสง-เงาทำให้น้ำหนักต่างกันตามสีพื้นผิวของวัตถุ หรืออย่างในบริเวณที่ถูกขัดให้เห็นผิวของแสตนเลตวัตถุที่มีผิวมันวาวจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงออกมาให้เห็นได้ชัดสร้างความสะดุดตา สร้างค่าน้ำหนักในชิ้นงานให้เกิดแรงดึงดูดการมองที่มีจังหวะการเปลี่ยนแปลงของชั้นพื้นผิวให้ดูมีอารมณ์การเคลื่อนไหวในมวลบรรยากาศก่อให้เกิดน้ำหนักเกิดแสง-เงาและสามารถกลืนเป็นเนื้อเดียวกันตามจังหวะช่วงการเว้นหรือขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สี

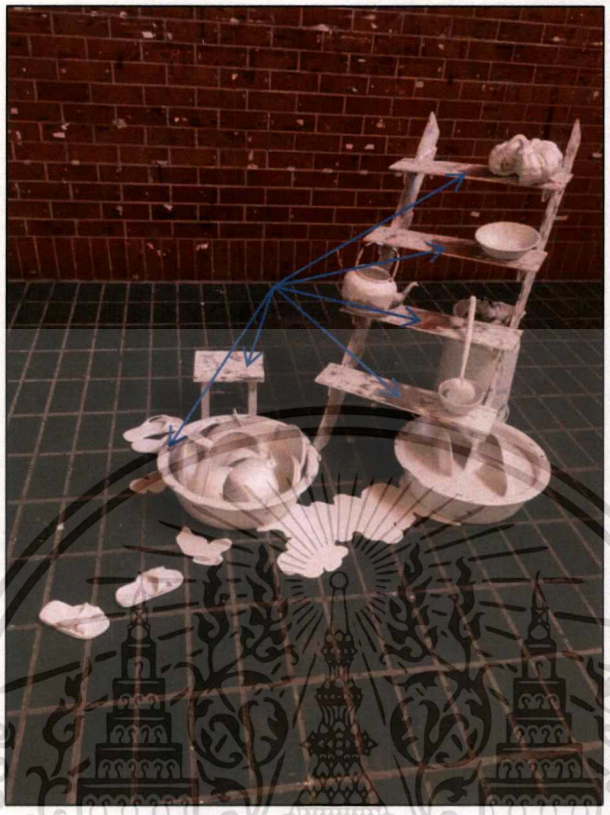

รูปภาพที่ 4.14 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3

จากชิ้นงานมีการใช้พื้นผิวให้เห็นถึงความต่างของสีจากวัสดุหรือวัตถุแต่ละชนิดให้เกิดความแตกต่างของชั้นผิวเพื่อที่จะต้องการสร้างความโดดเด่นของแต่ละวัสดุหรือวัตถุที่มีความเชื่อมกันได้ดีของจังหวะการเว้นหรือขัดออกให้เห็นถึงเนื้อใน ทำให้เห็นถึงค่าน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นทำให้งานดูมีบรรยากาศและยังช่วยไล่ระดับจุดเด่นและจุดรองให้มีการเชื่อมต่อกันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นที่ว่าง

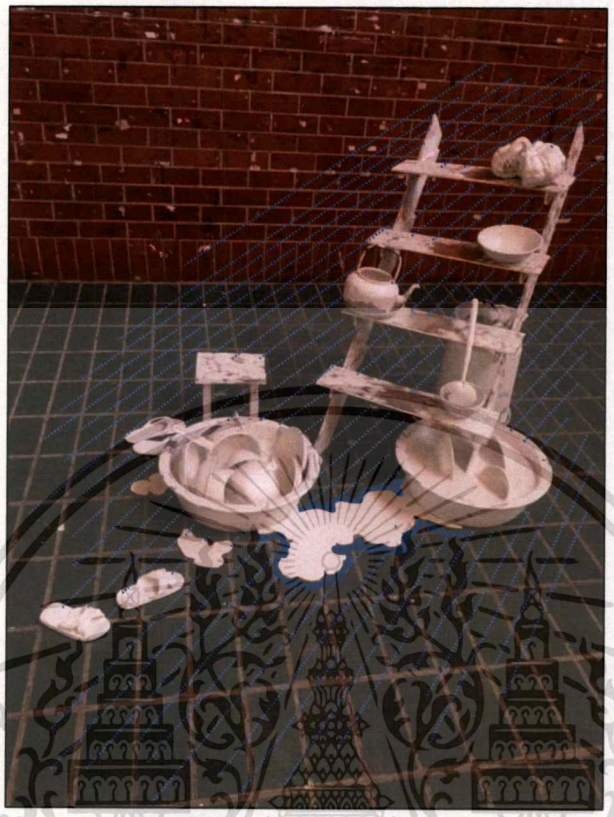

รูปภาพที่ 4.15 : วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3

ในชิ้นงานถูกจัดวางในรูปที่กระจายเล่นกับพื้นที่กว้างแต่จะเห็นจังหวะของการเว้นช่องไฟก่อให้เกิดความสมดุลในจุดสายตา ที่พื้นที่ว่างจะช่วยให้การมองรูปทรงที่กระจายกันมีความเชื่อมสัมพันธ์กันหรือพื้นที่ว่างที่ถูกเว้นช่องไฟไวจะช่วยสร้างความเป็นระยะให้เกิดมิติและเมื่อรูปทรงอิสระอยู่ในบริเวณพื้นที่ช่องว่างจะช่วยจินตนาของความเคลื่อนไหวของสายตาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ในการสร้างชิ้นงานในแต่ละชิ้นได้ทำให้เห็นถึงหลักของการสร้างที่เล็งให้เห็นถึงคุณค่าในด้านคุณสมบัติที่ ใช้เทคนิคแสดงออกทางความคิดทางความรู้สึกให้พลังที่ปรากฏอยู่ในผลงานโดยสามารถแสดงออกทางความงามของศิลปะได้อย่างเหมาะสม

การนำองค์ประกอบศิลป์มาใช้ให้เกิดความสัมพันธ์กันทั้งในส่วนประธานและส่วนรอง ทำให้ผลงานมีเอกภาพ ดุลยภาพ จุดเด่น ความกลมกลืนและความขัดแย้งได้อย่างงดงามตามกรรมวิธีการจัดองค์ประกอบศิลป์สามารถนำมาพัฒนากรรมวิธีการแก้ปัญหาของผลงานและยังสามารถกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกและสื่อความหมายได้อย่างลึกซึ้งของวัสดุ

4.2.1. วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1

- เอกภาพ

รูปภาพที่ 4.16 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1

จากผลงานมีการจัดวางหรือมีการประกอบรูปทรงให้ซ้อนกัน (เส้นปะสีแดง) จึงสร้างความต่อเนื่องให้มุมมองโดยมีการใช้สีขาวที่เป็นสีของพื้นผิวรูปทรงสร้างความคลุมโทนในตัวชิ้นงานที่จะสร้างความเป็นบรรยากาศและ ถึงรูปทรงจะมีลักษณะพื้นผิวที่มีลักษณะต่างกัน แต่การประกอบรูปทรงที่ซ้อนกันให้ความต่อเนื่องกันและสีของวัตถุทำให้เกิดความกลมกลืนของจังหวะแสง-เงาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดุลยภาพ

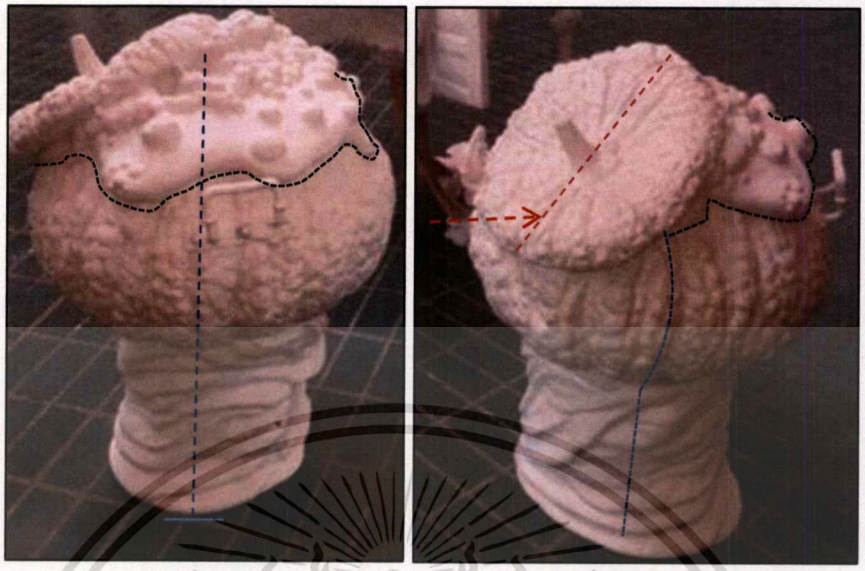

รูปภาพที่ 4.17 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1

ในการจัดวางรูปทรงจะสามารถเห็นได้ว่าการว่างรูปจะอยู่เกือบกึ่งกลางทั้งหมด(เส้นปะสีน้ำเงิน)ยกเว้นบริเวณส่วนบนที่เป็นลักษณะฝาหรือขั้วของฟักทอง (ลูกศรสีแดง) ที่จะให้ความรู้สึกลื่นไหลถูกการจัดวางรูปทรงให้อยู่ในลักษณะเฉียงเพื่อให้มุมมองไม่ดูตรงจนเกินไปเป็นการสร้างมุมมองให้มีการเชื่อมสายตาให้เห็นรอบด้านให้เกิดการลื่นไหลรับกับรูปทรงอิสระที่เป็นลักษณะน้ำ(เส้นปะสีดำ)อยู่บริเวณอีกด้านของชิ้นงาน

ในการสร้างรูปทรงที่มีขนาดที่ใหญ่กว่าอยู่ข้างบนเป็นการสร้างความสมดุลให้องค์ประกอบนั้นมีจุดเด่นและจุดรองลงมาซึ่งรูปทรงที่ใหญ่จะเป็นจุดรับแสงที่สว่างกว่าด้านล่างจึงที่ให้ดูเป็นจุดเด่นเป็นประธานส่วนจุดรองลงมานั้นคือวัตถุรูปทรงที่มีขนาดเล็กกว่าถูกวางให้อยู่ใต้รูปทรงที่มีขนาดใหญ่กว่าเพื่อให้รับแสงน้อยกว่ารูปทรงที่อยู่ด้านบนสุดเป็นการเพิ่มเงาให้รูปทรงที่มีขนาดเล็กที่อยู่ด้านล่างเป็นจุดเด่นรองลงมาจากรูปทรงที่เป็นประธาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จังหวะและทิศทาง

รูปภาพที่ 4.18 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1

ในชิ้นงานได้มีการจัดวางให้มีความต่อเนื่องและซ้อนกัน จังหวะของทิศทางจึงรับคล้อย ตามแรงโน้มถ่วงที่ผสมกับองศาของการวางนั้นยังรับกับพื้นผิว อย่างจังหวะของเส้นน้ำที่เป็นรูปทรงอิสระที่มีเส้นโค้งหย่อนรับกับเส้นโค้งของพื้นผิวที่ย่นเหมือนผิวคนแก่ที่เป็นรูปทรงรองรับอยู่ด้านล่างและเส้นย่นนั้นมีองศาของเส้นโค้งรับกันกับความโค้งของรูปทรงฝาฟักทองด้านบน ชิ้นงานจึงเกิดความลื่นไหลเกิดเป็นจังหวะที่รับกันและเชื่อมถึงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2. วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2

- เอกภาพ

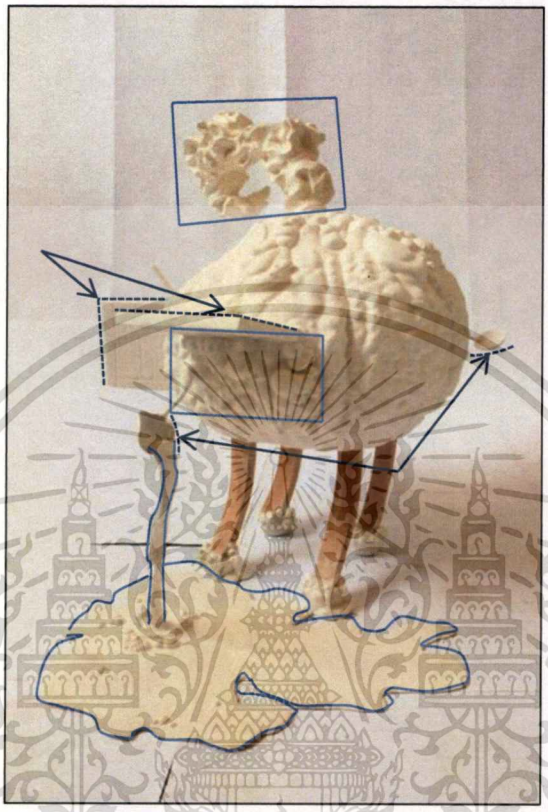

รูปภาพที่ 4.19 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2

ในชิ้นงานมีการกระจายรูปทรงที่มีความเหมือนกันให้องค์ประกอบเชื่อมกันมีทั้งในระนาบความเหลี่ยม (เส้นปะสีน้ำเงิน) ,รูปทรงที่เลียนแบบธรรมชาติ ,และรูปทรงอิสระที่มีความแตกต่างถูกนำมาประกอบรูปทรงให้มีความต่อเนื่องกันเกิดการเชื่อมต่อกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของส่วนต่างๆให้เกิดความลงตัวกันและได้มีการเว้นที่ระหว่างพื้นที่ว่าง พื้นที่ความเป็นระนาบที่มีพื้นผิวเรียบ กับความเป็นพื้นผิวขรุขระที่มีความขัดแย้งหรือตรงข้ามกันได้มีการกระจายพื้นผิวที่ต่างกันให้เกิดความสมดุลเป็นพื้นที่เดียวกันได้ไม่แปลกแยกมีความลงตัวกันทำให้สายตาได้มีการเชื่อมต่อให้เห็นรอบด้านได้ และสีที่เป็นเนื้อเดียวกันของพื้นผิวที่มีลักษณะเป็นสีขาวจึงเป็นการการสร้างความต่อเนื่องให้กันแล้วเกิดบรรยากาศแสง-เงาที่ครอบคลุมกันได้ ยกเว้นแต่เนื้อไม้ที่เป็นขาสี่ขาถูกยกขึ้นเพื่อให้เกิดที่ว่างที่จะทำให้เห็นขนาดของรูปทรงฟักทองที่มีขนาดใหญ่ที่อยู่ตรงกลางเพื่อสร้างความเป็นเด่นในเรื่องของมุมมององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดุลยภาพ

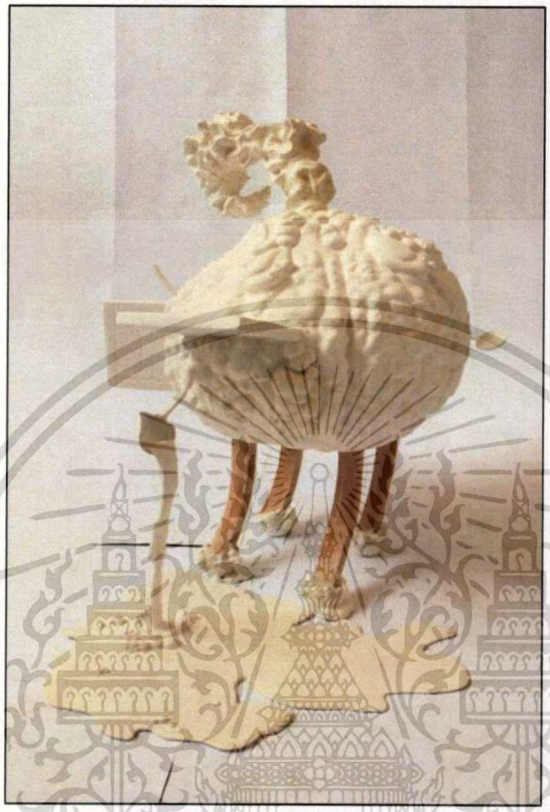

รูปภาพที่ 4.20 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นนี้ได้มีการสร้างความสมดุลโดยมีการใช้รูปทรงที่ใหญ่ให้เป็นประธานที่ให้ความโดดเด่นและมีจุดรองประธานโดยใช้รูปทรงที่เป็นขนาดเล็กถูกกระจายอยู่รอบด้านเพื่อเป็นการสร้างเรื่องราวทำให้การมองเห็นมีจุดเชื่อมถึงกันโดยการนำรูปทรงที่เหมือนกันจัดวางให้อยู่ตรงข้ามกันอย่างการกำหนดให้รูปทรงของกระบวยกระจายวางอยู่ด้านหน้าและด้านหลังโดยมีจังหวะของพื้นที่ว่างอยู่ระหว่างบริเวณ จึงทำให้เห็นรูปทรงที่เหมือนกัน เกิดเป็นแรงดึงดูดให้สายตาได้มีการเชื่อมโยงกับวัตถุที่เหมือนกันและทำให้ภาพเกิดความสมดุลกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จังหวะและทิศทาง

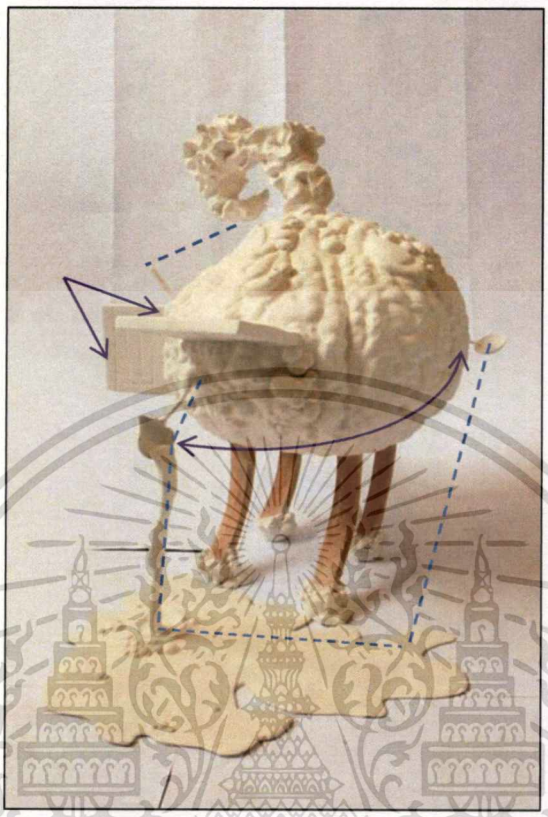

รูปภาพที่ 4.21 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2

ในผลงานมีการจัดวางชิ้นงานให้ต่อเนื่องกัน มีการกระจายรูปทรงที่เหมือนกันแต่ถูกจัดวางให้อยู่กันคนละทิศทางอยู่ตรงข้ามกัน แต่ด้วยจังหวะทิศทางของการวางให้ตรงข้ามกันเสมอกัน หรือจังหวะของช่องว่างจึงทำให้เกิดแรงดึงดูดเข้าหากันสามารถเห็นมุมมองการเชื่อมต่อได้รอบด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3. วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3

- เอกภาพ

รูปภาพที่ 4.22 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3

จากผลงานจะเห็นได้ว่าในความเป็นรูปทรงที่มีความเหลี่ยมมีลักษณะเป็นระนาบแบน (ในส่วนที่เป็นบันได)จะมีความแตกต่างกันกับรูปทรงกลมที่มีลักษณะโค้งมน แต่ในผลงานนั้นได้มีการกระจายรูปทรงกลมที่มีลักษณะของความโค้งมนถูกจัดวางตรงระนาบสี่เหลี่ยมของส่วนที่เป็นบันได้เพื่อทำให้มุมมองไม่ตัดกันหรือแบ่งแยกแต่จะทำให้มีการเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน มีการใช้พื้นผิวที่เรียบตรึงเป็นสีขาวและมีลักษณะที่ค่อยๆเว้นที่บริเวณพื้นผิวในบางส่วนจะมีความตัดกันในเรื่องของสีภายในรูปทรงวัตถุที่มีความเข้มกับสีที่ห่อหุ้มวัตถุรูปทรงนั้นที่มีลักษณะเป็นสีขาวแต่ลงตัวได้ด้วยจังหวะที่เว้นไว้เป็นการแปรเปลี่ยนของพื้นผิวทำให้เห็นถึงมวลความเป็นพื้นผิวและเป็นการเพิ่มของน้ำหนักแสง-เงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดุลยภาพ

รูปภาพที่ 4.23 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3

จากผลงานจะสามารถเห็นได้จากการจัดวางรูปทรงที่มีความขัดแย้งกัน จะเห็นได้จากการจัดรูปทรงในกะละมังที่อัดเต็มไปด้วยภาชนะจาน ชาม หม้อ ในกะละมังใบแรกภาชนะจะอัดแน่นกว่ากะละมังใบที่สองแต่ทั้งสองกะละมังมีการจัดวางรูปทรงของภาชนะอยู่ในรูปแบบการตัดทอนแตกต่างกับภาชนะ ถ้วย ชาม กาต้มน้ำที่ถูกจัดวางอยู่ข้างนอกกะละมังมีความสมบูรณ์กว่าที่ถูกจัดว่างอยู่ตรงขั้นบันได จึงจะเห็นได้ว่าการจัดวางรูปทรงมีความขัดแย้งกันแต่สามารถสมดุลกันได้ด้วยการซ้ำของรูปทรงที่เหมือนกันถึงภาชนะในกะละมังจะอัดแน่นกันทำให้องค์ประกอบดูหนักแต่ถ้าเราใช้ระยะของพื้นที่ว่างเข้าช่วยซึ่งจะรู้สึกได้ว่าจะเกิดการเชื่อมต่อของรูปทรงขึ้นเกิดเป็นแรงถ่วงที่ทำให้สมดุลกันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จังหวะและทิศทาง

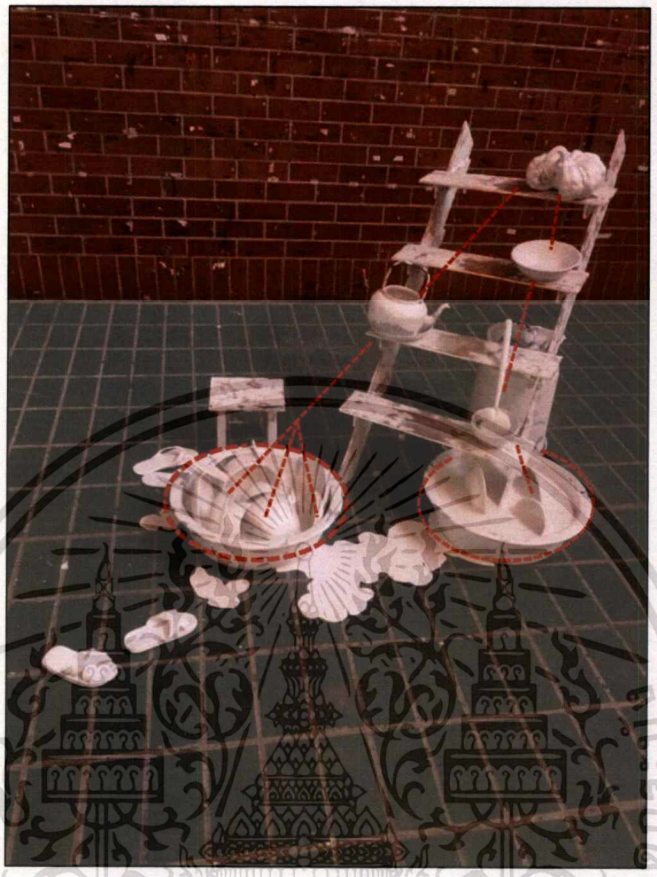

รูปภาพที่ 4.24 : วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3

ในผลงานได้มีการจัดวางรูปทรงที่มีการกระจายของรูปทรงและถูกจัดวางเป็นกลุ่มเพื่อให้เห็นถึงความโดดเด่นและการจัดวางให้มีความแตกต่างเพื่อสร้างความเป็นเด่นและเป็นรอง จะเห็นได้จากชิ้นงานจะมีทิศทางการวางที่มีการส่งต่อกันให้จังหวะของพื้นที่ว่างเป็นตัวเชื่อมที่จะดึงสายตาไปตามการจัดวาง ที่มีการจัดวางที่ดูขัดแย้งกันแต่ด้วยมีการกระจายของรูปทรงที่เหมือนกันจึงสามารถให้มุมมององค์ประกอบดึงสายตาให้ไปในทางทิศเดียวกันได้และทำให้ชิ้นงานเกิดความต่อเนื่องได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

ผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าในหัวข้อ “วัตถุความทรงจำต่อสัมพันธ์ความอบอุ่น” เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้มีการใช้พื้นฐานหลักการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์มาเป็นตัวช่วยในการสร้างผลงาน เพื่อให้ทุกมุมมองมีความลงตัวเป็นไปตามสิ่งที่คาดหวังประกอบกันกับการกลั่นกลองความรู้สึก สำรวจหาข้อมูลเก็บรายละเอียดทั้งประสบการณ์เรื่องราวในอดีตและความทรงจำโดยมีวัตถุจำพวกของใช้ต่างๆ เครื่องครัวที่คุ้นเคย บรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมที่ทำให้รู้สึกถึงความอบอุ่นจึงอยากนำมาถ่ายทอดเป็นตัวกลางสำคัญที่สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวบ่งบอกถึงปฏิสัมพันธ์ของความเป็นครอบครัว

ซึ่งวัตถุเหล่านั้นอยู่ในลักษณะรูปแบบต่างๆแสดงออกถึงความอ่อนโยน ความละมุน นุ่มนวล เป็นอารมณ์ที่ได้รับในตอนเด็กหรือกระบวยที่ตักอาหารที่ยื่นออกมาจากหน้าต่างแสดงอารมณ์ถึงการชิมลิ้มรสชาติในอาหารหลังปรุงเสร็จหรือการตักแบ่งใส่ถ้วยอาหาร เป็นมุมมองที่ข้าพเจ้าได้เห็นและได้สัมผัสอยู่บ่อยครั้งแสดงถึงการมีอารมณ์ร่วมกันความลงตัวของความสุขในความทรงจำที่ทำให้ข้าพเจ้าพึ่งนึกถึงได้ ซึ่งการสร้างผลงานชิ้นนี้จะเป็นไปตามจุดประสงค์ที่จะสื่อได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยทัศนธาตุเป็นองค์ประกอบหลักคือการได้นำความเป็นทัศนธาตุมาประกอบเข้าด้วยกันให้เกิดเป็นรูปทรงที่ประกอบไปด้วยเอกภาพและความสมดุลภาพให้เข้ากับจุดมุ่งหมายที่จะแสดงออกในเรื่องของการจัดรูปแบบของความขัดแย้ง การซ้ำ การประสาน ความเป็นเด่น การเกิดความเปลี่ยนแปลงในทัศนธาตุให้มีความเป็นเด่นและเป็นรองโดยใช้จังหวะให้มีความเหมาะสมได้มีการสรุปผลดังนี้

ตารางแสดงการวิเคราะห์เอกภาพและดุลภาพขององค์ประกอบผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1-3

ผลงาน	ชื่อผลงาน	รูปทรง	สี	พื้นผิว	ขนาด	ทิศทาง	น้ำหนัก
ชิ้นที่ 1	สุข	ขัดแย้ง	กลมกลืน	ขัดแย้ง	ขัดแย้ง	กลมกลืน	กลมกลืน
ชิ้นที่ 2	ฟูมฟัก	ขัดแย้ง	กลมกลืน	ขัดแย้ง	ขัดแย้ง	กลมกลืน	กลมกลืน
ชิ้นที่ 3	How long?	ขัดแย้ง	กลมกลืน	กลมกลืน	ขัดแย้ง	ขัดแย้ง	กลมกลืน

จะวิเคราะห์ได้ว่าเมื่อนำทัศนธาตุมาประกอบกันให้เข้ากันกับรูปแบบตามจุดประสงค์ที่หมายเอาไว้ก็สามารถเกิดเอกภาพและความสมดุลให้ผลงานนั้นได้รับความรู้สึกการเคลื่อนไหว การสร้างรูปแบบของรูปทรงสามารถตอบสนองอารมณ์ที่ต้องการจะสื่อได้อย่างสำเร็จได้ลึกซึ้ง ซึ่งสามารถทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เกิดคุณค่าที่มีความหมายและพลังในส่วนลึกให้เจตนารมณ์ในการถ่ายทอดถึงห้วงเวลาที่มีค่าสำคัญที่สุด เป็นช่วงเวลาที่ได้ใช้ร่วมกันกับครอบครัวเพราะเป็นรากฐานที่มีบทบาทสำคัญ ปลูกฝังมนุษย์ให้ดำเนินไปตามรูปแบบที่จะถ่ายทอดประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่นได้ให้มีพื้นฐานที่แข็งแรงและมั่นคงอย่างมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ การถ่ายทอดประสบการณ์ถูกแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของศิลปนิพนธ์เล่มนี้ เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความสำคัญอย่างหนึ่งที่น่าจะเป็นประโยชน์แกบุคคลทั่วๆไปให้เล็งเห็นถึงคุณค่าแกการสร้างสรรค์ของผลงาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

เนื่องด้วยผลงานศิลปะนิพนธ์ มีการใช้เทคนิคดินญี่ปุ่นที่ต้องใช้เวลาในการรอให้แห้งแต่การสร้างงานอยู่ในช่วงฤดูฝน อากาศจึงมีความชื้นสูง ทำให้ดินมีความชื้น ส่งผลให้เป็นอุปสรรคต่อการขัดเพื่อเก็บรายละเอียดชิ้นงาน และเมื่อมีการขนย้ายชิ้นงาน จะเกิดการชำรุดได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Thich Nhat Hanh (ติช นัท ฮันห์),**ศิลปะแห่งการสื่อสาร,ผู้แปล จิตร์ ตัณฑเสถียร์:**สำนักพิมพ์เนชั่นบุ๊คส์, 2017

ไพฑูรย์ ธัญญา, ก่อกองทราย :**คือชีวิตและเลือดเนื้อ.กรุงเทพฯ :** สำนักพิมพ์นาคร,2542

วัชระ สัจจะสารสิน, **เรื่องสั้น เราหลงลืมอะไรบางอย่าง:วันหนึ่งของชีวิต.กรุงเทพฯ :** สำนักพิมพ์นาคร, 2013

James J. Heckman,**ก้าวแรกที่เท่าเทียม, ผู้แปลสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. กรุงเทพฯ :** สำนักพิมพ์ Opend World ,2559

นิ้วกลม,**ทุกความลับคือความจริง : สิ่งที่เราเกิดมาเพื่อพบ.กรุงเทพฯ :** สำนักพิมพ์ KOOB,2017

นิ้วกลม,**บุกคนสำคัญ.กรุงเทพฯ:**สำนักพิมพ์ KOOB,2015

คัจฉกุล แก้วเกต, **the world in the little words.กรุงเทพฯ:**สำนักพิมพ์ บันบุ๊คส์, 2018

รงค์ วงษ์สวรรค์,**เงาของเวลา.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ The Writer 's Secret**,2560

เว็ปไซค์

มนุษย์ตั้งคำถามกับ 'ความทรงจำ',อินเตอร์เน็ต เข้าถึงได้จาก

https://thematter.co/byte/how-we-had-learned-memory-throughout-centuries/39669

เวลารับประทานอาหารจะช่วยครอบครัวยึดมั่นในหลักการที่ดีได้ไหม? เข้าถึงได้จาก

https://wol.jw.org/th/wol/d/r113/lp-si/102010004

ความทรงจำ เข้าถึงได้จาก

https://storylog.co/story/561cbd326d00f64a76e38dc8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพผลงานชิ้นที่ 1

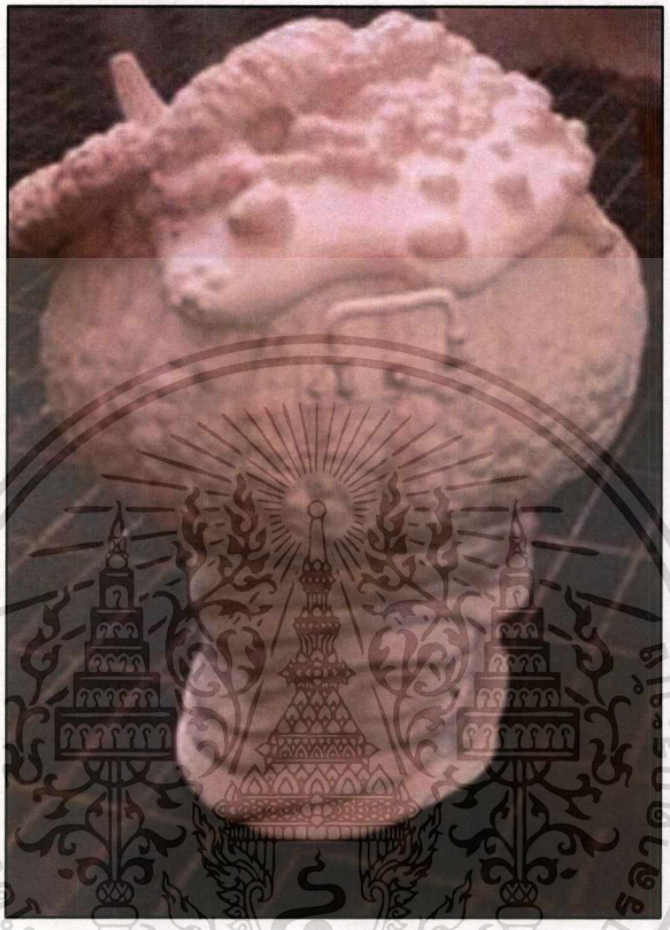

ชื่อผลงาน : สุข

เทคนิค : ดินญี่ปุ่น

ขนาด : 150×150×150 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพผลงานชิ้นที่ 2

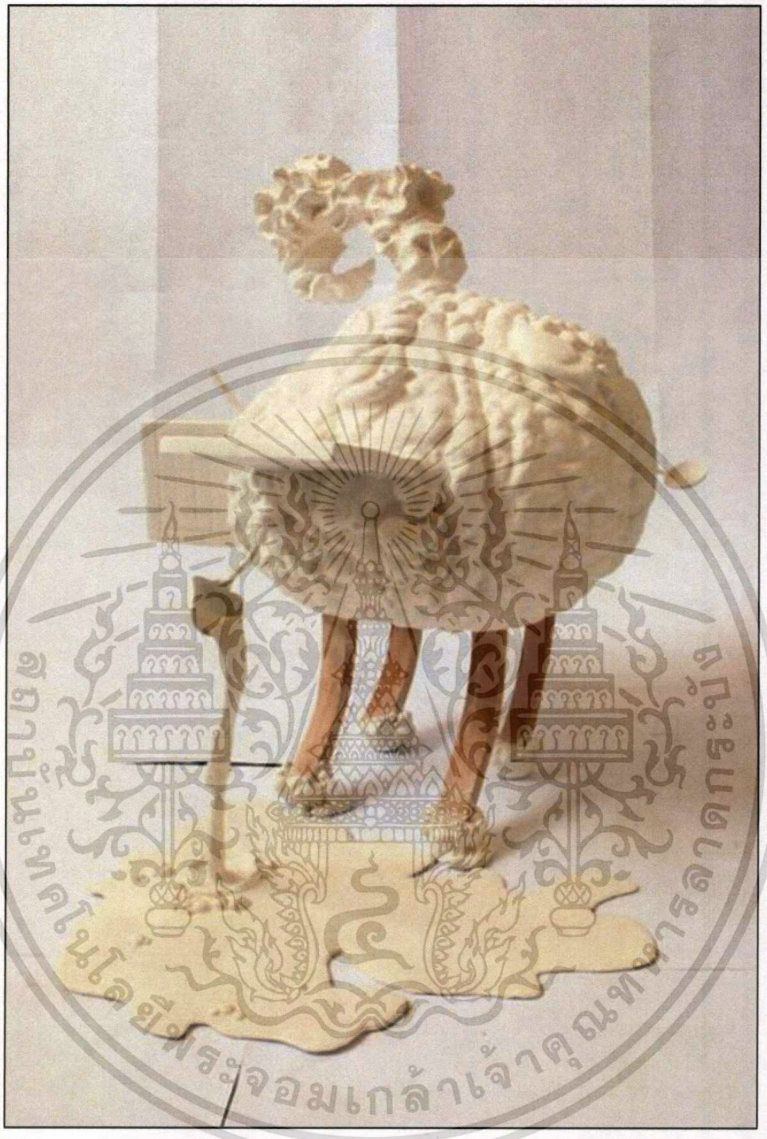

ชื่อผลงาน : ฟูมฟัก

เทคนิค : ดินญี่ปุ่น

ขนาด : 150×350×280 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพผลงานชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : How long ?

เทคนิค : ดินญี่ปุ่น

ขนาด : 150×150×150 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง : 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวภัทรรัฎฐ์ สุวัจนานันท์
วัน เดือน ปีเกิด	6 มิถุนายน 2537 ที่ราชบุรี
ที่อยู่	99 หมู่ 12 ตำบลดอนข่อย นครปฐม โทร 034 – 351849
ประวัติการศึกษา	2556 วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี
	2561 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิจิตรศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้